

ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES DE PALMA ANDREU CRESPI

DEPARTAMENT DE FRANCÈS

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

Curs 2022 /2023

INTRODUCCIÓ

La present programació ha estat elaborada seguint els següents decrets:

- Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsics a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 de l'Ensenyament d'idiomes de règim especial regulades per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i s'estableixen les equivalències entre els Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades a diversos plans d'estudis i les d'aquest Reial Decret (BOE 23/12/2017 núm. 311).
- Reial Decret 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- Decret 34/2019 de dia 10 de maig (BOIB núm. 66, de 16 de maig) que estableixen l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic A1, bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, així com amb la Resolució del Conseller d'Educació i Universitat de dia 1 de juliol de 2019, per la qual s'aproven les instruccions d'organització i funcionament de les EOI de les Illes Balears per al curs 2019-2020.

Segons els articles 6, 7 i 8 del Decret 34/2019 els ensenyaments de francès s'organitzen de la següent manera: els nivells bàsic A1, bàsic A2, intermedi B1 es faran en un curs, mentre que els nivells intermedi B2 i avançat C1 es faran en dos cursos: intermedi B2.1 i intermedi B2.2 i avançat C1.1 i avançat C1.2 respectivament.

També s'ha actualitzat tenint en compte la següent normativa autonòmica:

Resolució del conseller d'Educació i Formació Professional, de 16 de juny de 2022, per la qual s'aproven les instruccions per a l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'Idiomes de les Illes Balears per al curs 2022-2023.

1. HORARIS CURS 2022-2023

TOTS ELS GRUPS FARAN CLASSE UN DIVENDRES AL MES (segons el calendari de l'escola)

A1 A 17 A 19 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 2-23	Conchi Leo
A1 B 17 A 19 DILLUNS - DIMECRES IES ARXIDUC Aula 2-23	Conchi Leo
A1 C 17 A 19 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 2-23	Conchi Leo
A1 D 19 A 21 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 1-12	Lucia Coll
A1 E 19 A 21 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 1-12	Lucia Coll
Curs específic A1 Turisme DIMARTS - DIJOUS ARAGÓ Aula 13	Marina Ruiz de Villegas
A2 A 17 A 19 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 1-2	Aurelio Gil
A2 B 17 A 19 DILLUNS - DIMECRES IES ARXIDUC Aula 1-12	Lucia Coll
A2 C 19 A 21 DILLUNS - DIMECRES IES ARXIDUC Aula 1-12	Lucia Coll
B1 A 17 A 19 DILLUNS - DIMECRES IES ARXIDUC Aula 2-21	Olivia Médaule
B1 B 19 A 21 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 2-23	Conchi Leo
B2.1 A 17 A 19 DILLUNS - DIMECRES EOI SEU ARAGÓ Aula 2	Albane Luec
B2.1 B* 19 A 21 DILLUNS EOI SEU ARAGÓ Aula 2	Albane Luec
B2.2 A 17 A 19 DIMARTS - DIJOUS IES ARXIDUC Aula 2-06	Olivia Médaule
C1.1 A 17 A 19 DIMARTS - DIJOUS EOI SEU ARAGÓ Aula 13	Marina Ruiz de Villegas
Curs específic C1* 17 A 19 DIMARTS EOI SEU ARAGÓ Aula 2	Isabelle Anthore

* Els cursos SEMIPRESENCIALS faran classe un dia a la setmana i un divendres al mes.

2. OFERTA DE CURSOS SEMIPRESENCIALS

Fa dos anys, havíem ofert cursos semipresencials als cursos més avançats, B2.2 i C.1.1 en els quals els alumnes tenen un nivell molt alt de motivació i pensàvem estaven capacitats per a un treball en autonomia. Però per aquests nivells només hi havia un grup. Així que l'any passat, havíem optat per un curs semi presencial només als nivells alts amb més d'un grup, concretament el B2.1 com que els resultats acadèmics varen ésser bons i els alumnes d'aquest nivell varen quedar satisfets de poder triar entre la modalitat presencial o semipresencial, es va decidir enguany tornar a oferir un grup semi presencial al nivell B2.1, donat que és un nivell alt i amb dos grups. Impartirà aquests grups la mateixa professora de l'any passat. Per respondre a les necessitats i al fet que en aquest nivell els alumnes volien venir un cop a la setmana, hem ofert el primer curs específic de C1 Perfeccionament de les destreses orals en semipresencial.

3. REUNIONS DE DEPARTAMENT I REUNIONS DE FEINA

Els divendres no lectius s'estableixen com hores dedicades al departament i farem per tal de coordinar les tasques i activitats realitzades amb l'alumnat i tractar temes diversos com avaluació i temporització, activitats culturals, i intercanviar les nostres experiències didàctiques.

A més de les reunions de departament i reunions de feina, hi haurà reunions de coordinació quan un mateix nivell és impartit per més d'un professor per tal d'unificar-se

en quant als continguts, al ritme, a l'ús del llibre de text i del material complementari i també per l'avaluació.

Calendari provisional de reunions de departament:

20 de setembre, 28 d'octubre, 9 de desembre, 27 de gener, 3 de març, 28 d'abril, 26 de maig i 28 de juny.

La hora serà en funció de l'horari d'altres reunions com a Claustre, CCP, etc, però compresa entre las 8:30 i les 10:30 donat que tenim al nostre departament una professora amb mitja plaça que fa feina a un IES els divendres a partir de les 11:00.

En quant a les reunions de feina, se programaran segons necessitats.

4.ACTIVITATS CULTURALS

Enguany que no hem d'aplicar les restriccions de contacte imposats per la Covid-19, podrem tornar a fer activitats culturals variades per tots els nivells d'ensenyament.

A part de participar amb les activitats programades per la biblioteca i la comissió de coeducació, el departament ja està preparant una programació que conté:

- Dos sessions de cineforum
- Un concert de chansons françaises
- Un taller interactiu sobre el comerç just
- Una sessió de ball
- Un taller de Galette des rois
- Un taller de gastronomia
- Una sessió d'escape room
- Una col.laboració E-Twinning

5.COMPETÈNCIA DIGITAL DELS ALUMNES

Com al curs passat, hem demanat als alumnes omplir un formulari creat per Direcció per conèixer les seves aptituds digitals per poder adaptar, si escau, les nostres pràctiques docents.

La composició heterogènia dels nostres alumnes tant per professions com per edat fa que ens trobem amb tot tipus de casuística :

- Persones equipades i amb coneixements per poder treballar a distància.
- Persones que només utilitzen internet per navegar i descobrir continguts i que poden tenir accés a exercicis en línia autocorrecció.
- Persones que són refractàries a les noves tecnologies i que prefereixen el suport en paper de les activitats.

Però també s'ha de dir que cada vegada, les eines tecnològiques son més presents a les nostres vides i a la nostra escola, fets que ajuden a la millora dels coneixements dels alumnes en aquest domini.

Crec que hem de tenir en compte totes aquestes realitats i sensibilitats i oferir una gamma d'activitats prou àmplia perquè cada alumne pugui triar el que més li convé i més s'adapta a les seves necessitats i possibilitats.

Cada professor passarà un formulari ràpid sobre la competència digital del seu alumnat i s'adaptarà en funció de les respostes.

6. AUXILIAR DE CONVERSA

Per a aquest curs acadèmic tenim assignada pel MEC una auxiliar de conversa, Manna Delaroche que s'ha incorporat el 3 d'octubre i que durant les primeres dues setmanes ha fet feines d'observació a classe i després s'ha incorporat a les activitats de pràctica de l'oral amb els grups. Donat que les 11 hores de dedicació no cobreixen tots els grups que tenim, s'ha fet un horari diferent pel primer quadrimestre, on no acudirà als grups de A1 i pel segon quadrimestre, on actuarà als grups de A1 i no tant en els nivells on el professorat nadiu ha renunciat a aquesta ajuda per destinar-la als grups més baixos.

7. AVALUACIÓ

L'avaluació dels aprenentatges dels alumnes ha de tenir com a referència les competències pròpies dels nivells d'ensenyament establerts, així com els objectius generals i els específics per a cada activitat de llengua, comuns a tots els idiomes, fixats en el currículum per a cada nivell i concretats per cursos en les respectives programacions didàctiques, segons s'estableix a l'article 11.1 del capítol V del Decret 34/2019, de 10 de maig. En aquest mateix apartat, es determina que l'avaluació ha de ser contínua, sistemàtica, formativa i personalitzada, i ha d'incloure l'avaluació de diagnòstic, la de seguiment i la final d'aprofitament, que ha de demostrar la consecució dels objectius establerts en la programació didàctica corresponent. Així mateix, els alumnes han d'estar informats del seu progrés al llarg del curs.

7.1. Avaluació inicial

Es durà a terme a l'inici de curs a l'objecte d'identificar el nivell de competència de l'alumnat, les seves capacitats i maneres d'aprenentatge. Com a conseqüència del resultat d'aquesta avaluació inicial, s'hauran d'adequar les programacions didàctiques a les característiques dels alumnes i s'adoptaran les mesures pertinents de suport per als alumnes que les necessitin. Aquesta avaluació ha de tenir caràcter informatiu i orientador, i no comportarà cap qualificació.

7.2. Avaluació de progrés o de seguiment

Aquesta avaluació és continuada, té un caràcter formatiu i consisteix a valorar l'aprenentatge de l'alumne a partir del seguiment del seu treball al llarg del curs i del progrés del seu aprenentatge, mitjançant la recollida sistemàtica d'informació per part del professor. Ha de servir per comprovar el grau d'assoliment dels objectius establerts, detectar les dificultats d'aprenentatge de cada alumne, per poder-hi intervenir i ajudar-lo en la millora del seu procés d'aprenentatge. Ha de servir també per realitzar, si cal, les adaptacions o reajustaments pertinents en les programacions didàctiques.

L'avaluació de progrés de l'alumnat requereix la seva assistència i participació a classe, així com la realització de les activitats programades, tant a les sessions presencials com a les virtuals, dins l'aula amb caràcter puntual o a casa.

S'han d'avaluar les següents activitats de llengua:

Comprensió de textos orals

Comprensió de textos escrits

Producció i coproducció de textos orals

Producció i coproducció de textos escrits

Mediació lingüística

7.3 Avaluació d'aprofitament i de domini

Amb l'avaluació d'aprofitament s'ha de comprovar el grau de consecució dels objectius assolits per l'alumnat en acabar el període lectiu del primer, o, en el seu cas, del segon curs de cada nivell.

En els cursos A1, B2.1, i C1.1 de francès, l'avaluació de progrés podrà tenir la consideració d'avaluació d'aprofitament, sense que sigui necessari realitzar una prova final específica, sempre que es compleixin els requisits establerts per a la superació del curs per avaluació contínua.

En els cursos de francès A2, B1, B2.2, C1.2 (només en modalitat alumnat lliure enguany), conduents a certificació, és necessari realitzar una avaluació de domini que verifiqui la superació de les exigències acadèmiques del nivell. Es du a terme mitjançant la prova de competència general o prova de certificació de nivell, d'acord amb l'establert en el RD 1/2019, d'11 de gener.

La prova de certificació de nivell dels diferents idiomes impartits a l'EOI és única i comuna per a tots els centres que la realitzin, i està adreçada als alumnes de la modalitat presencial i semipresencial matriculats en l'últim o únic curs de cada nivell, així com als alumnes de la modalitat lliure i als de la modalitat a distància.

7.4. Promoció i Certificació

7.4.1. Cursos d'avaluació contínua: A1, A2.1, B1.1, B2.1 i C1.1

L'alumnat que hagi assistit a un 70% de les classes i superat cadascuna de les activitats de llengua avaluades amb el 50% de la puntuació o més, superarà el curs i promocionarà al curs següent. En cas de no haver assistit a un 70% de les classes o no haver superat el curs per avaluació contínua, l'alumnat pot presentar-se a l'examen final de juny i/o al de setembre i examinar-se d'aquelles parts no superades per avaluació contínua amb una nota inferior a 5.

Amb caràcter general, a més de l'avaluació inicial, s'estableixen 2 períodes d'avaluació al llarg del curs, al primer i segon quadrimestre respectivament, que determinaran el progrés de l'alumne en el seu aprenentatge. Les activitats d'avaluació durant cada període seran diverses (proves escrites i orals, presentacions, projectes, exercicis, lectures, produccions escrites, etc.), i s'ha d'informar l'alumne de manera explícita, qualitativa i quantitativament, dels resultats obtinguts.

El professorat ha d'informar també la prefectura d'estudis dels resultats de les diferents

avaluacions del seu alumnat els mesos de febrer i juny.

El primer període d'avaluació suposarà el 40% de la nota final, i el segon període el 60%. En tot cas, el pes de cada avaluació ha de ser proporcional als aprenentatges que corresponen als objectius i competències treballades durant cada període.

Per facilitar el càlcul de les qualificacions, si un alumne no fes alguna de les proves per causes justificades, la podria realitzar, un divendres lectiu, a una tutoria o un altre dia durant la classe.

Les proves i tasques d'avaluació es poden fer en diversos moments en temps de classe al llarg del període d'avaluació. També es podrà tenir en compte la realització de proves telemàtiques i la valoració de les tasques realitzades a casa. Les proves orals tindran lloc, preferiblement, els divendres lectius. Totes aquestes proves seran supervisades pels caps de departament o pels coordinadors de nivell.

7.4.2. Cursos conduents a certificació: A2, B1, B2.2 (B2), C1.2 (C1)

Per obtenir la certificació oficial a cadascun dels nivells bàsics, intermedi i avançat dels idiomes impartits a les escoles oficials d'idiomes, és necessari superar la prova unificada de competència general, convocada anualment per la Direcció General de Planificació, Ordenació i Centres, i que ha de ser administrada per les EOI en dues convocatòries.

L'avaluació final dels cursos de certificació es durà a terme mitjançant proves elaborades per la comissió de proves unificades en dues convocatòries: ordinària i extraordinària.

La prova de certificació consta de 5 parts amb una ponderació 20% cadascuna. Les activitats de llengua avaluades són:

Comprensió de textos orals

Comprensió de textos escrits

Producció i coproducció de textos orals

Producció i coproducció de textos escrits

Mediació lingüística

Els candidats a certificació poden realitzar totes i cadascuna de les parts de què consta la prova de certificació, sense que la superació de qualsevol d'elles sigui requisit indispensable per poder realitzar les altres.

Per superar la prova de certificació cal obtenir un mínim del 65% de la puntuació total i un mínim del 50% de cadascuna de les cinc parts.

A la convocatòria extraordinària l'alumne està exempt de realitzar les parts superades amb un 50% o més (nota ≥ 5) en la convocatòria ordinària, i es conservarà la puntuació obtinguda en aquestes per al càlcul de la qualificació final.

No obstant això, l'alumne que hagi superat totes les parts amb un 50% o més de la nota però no obtingui un 65% o més de la nota global, podrà presentar-se de nou a la convocatòria extraordinària de les parts que vulgui. Per fer la mitjana aritmètica de la nota global final, prevaldrà en aquest cas la nota obtinguda a la convocatòria extraordinària.

L'alumne que ja hagi obtingut un 65% global a la convocatòria ordinària, i per tant té dret al certificat de nivell, no es podrà tornar a presentar a la convocatòria extraordinària.

L'alumne que no hagi obtingut un mínim del 65% (nota $\geq 6,5$) de la puntuació total i un mínim del 50% (nota ≥ 5) de la puntuació de cadascuna de les cinc parts, rebrà la qualificació final de NO APTE en la prova de certificació de competència general i no certificarà.

No obstant això, en cas que tingués totes les parts superades amb un mínim del 50% (nota ≥ 5) podrà repetir el mateix curs o promocionar al curs següent, sense certificar.

La qualificació final s'ha d'expressar en els termes d'apte i no apte. A la qualificació d'apte s'hi ha d'afegir la qualificació numèrica final, expressada del 5 al 10 amb una xifra decimal.

En el cas d'aquells candidats que no realitzin alguna o algunes de les parts de què consta la prova de certificació, i d'acord amb l'article 7 del Reial decret 1/2019, d'11 de gener, la qualificació atorgada s'expressarà en termes de "no presentat". La qualificació final de la prova en el seu conjunt serà, en aquests casos, de "no apte".

Els candidats que no es presentin a cap de les parts de la prova obtindran la qualificació de "no presentat".

A l'acta s'ha de reflectir si l'alumne certifica o no. Si no ha obtingut una nota global de 6,5 punts o superior, s'ha d'assenyalar quines activitats de llengua estan superades.

Pel que fa a les certificacions acadèmiques d'activitats de llengua superades que el RD 1/2019 preveu es poden expedir a l'alumne que el sol·liciti, s'ha de fer constar que no equivalen a un certificat de nivell.

7.4.3. Promoció de l'alumnat lliure que vulgui accedir a la modalitat presencial o semi presencial.

A l'alumnat de la modalitat lliure que s'hagi presentat a la prova de certificació de nivell i no hagi obtingut el 65% o més de la nota global, però hagi superat totes les parts amb un 50% o més de la nota, l'acreditació d'aquesta situació es podrà tenir en compte per accedir directament al nivell següent al que s'hagi examinat, en les mateixes condicions que els alumnes oficials de la modalitat presencial i semi presencial.

8. Concreció curricular comuna (Extractes)

8. 1. Es tracta d'adequar l'ensenyament de tots els departaments d'idiomes als decrets del currículum.

8.2. Objectius de cada una de les etapes

A l'EOI de Palma entenem que els objectius de cada una de les etapes estan marcats per a cada curs per la normativa vigent, part de la qual es menciona anteriorment. D'acord amb aquesta normativa, cada curs té els seus objectius d'aprenentatge que són comuns a tots els departaments excepte en aquells casos en què el nombre de cursos és diferent d'acord amb la pròpia normativa d'aquesta Comunitat Autònoma. En qualsevol cas, es treballarà la temporalització dels continguts comuns a les reunions de departament i de CCP.

8.3. Tractament de les competències clau

A l'EOI de Palma entenem que aquestes competències clau poden ser equivalents a les competències/destreses que figuren a la darrera normativa que ens ha fet arribar la Conselleria d'Educació i Universitat a les EOI, és a dir, comprensió de textos orals (CTO), comprensió de textos escrits (CTE), producció i coproducció de textos escrits (PCTE), producció i coproducció de textos orals (PCTO) i mediació (M). Òbviament, totes aquestes instruccions de la Conselleria impliquen un desenvolupament el qual es tractarà a les reunions de departament i de CCP. Per altra banda, també considerem que la normativa vigent sobre el tractament de les competències clau està més enfocada cap a l'ensenyament obligatori que a les mateixes EOI, on aquest assumpte es pot interpretar d'una manera diversa i flexible.

8.4. Criteris metodològics

L'enfocament metodològic que tots els departaments apliquen dins l'aula des de fa anys en aquesta EOI és el comunicatiu. D'altra banda, cada vegada més i degut a les necessitats creixents de digitalització dels centres, l'actualització tecnològica és més necessària i imprescindible. Això ha fet que a tots els departaments es faci ús de la tecnologia i de recursos digitals com a eines fonamentals de feina dins i fora de l'aula.

8.5. Criteris d'avaluació i de qualificació

Pel que fa a aquests criteris, les instruccions de la comissió de proves de certificació són determinants i ens donen les pautes per aplicar en aquells cursos que no són de certificació. D'altra banda, l'avaluació es regirà seguint la resolució del director general de Planificació, Ordenació i Centres, de 16 de novembre de 2021, per la qual s'aproven les instruccions per avaluar l'aprenentatge dels alumnes dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per al curs 2022-23.

8.6. Cursos oficials presencials i semipresencials

A l'EOI de Palma es fan cursos oficials en la modalitat d'ensenyament oficial presencial en 10 idiomes i en la modalitat semipresencial en alemany, anglès, àrab, català, francès, italià i rus.

Les classes s'organitzen en dies alterns en horari de matí i de tarda amb una sèrie de divendres lectius a l'any per tal de completar les hores de durada dels cursos. Pel que fa als semipresencials, tenen establert un dia de classe presencial a la setmana i els

corresponents divendres lectius. També es fan cursos d'anglès per a docents de la CAIB en la modalitat semipresencial.

8.7. Programa EOIES

El programa EOIES és un programa de col·laboració entre els centres d'educació secundària públics i concertats dels municipis del partit judicial de Palma i l'EOI de Palma. En aquest curs escolar el nombre de centres participants i d'inscrits han augmentat i les previsions fan pensar que el nombre de matriculats serà molt semblant a l'any passat. El programa ofereix els idiomes d'alemany, anglès i francès. Concretament en francès estaven matriculats a aquest programa 67 alumnes.

Enguany depenen del nostre departament 8 IES, els mateixos que el curs passat. Amb els seus professors, i l'ajuda de dos professors de l'EOI, els alumnes se preparen pels exàmens de A1, A2 i B1.

8.8. Criteris per a l'elaboració de les programacions

Cada departament didàctic elabora la seva programació d'acord amb les directrius generals que figuren a les Instruccions d'organització i funcionament de les escoles oficials d'idiomes

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DE NIVELL BÀSIC

El nivell bàsic, globalment, té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per utilitzar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, així com per poder intervenir i mediar a un nivell elemental entre els parlants de les diferents llengües. La capacitat de producció inclou tant la forma oral com escrita per poder comprendre i produir textos breus que versin sobre aspectes bàsics i concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana i que facin referència a l'àmbit personal i públic. S'hauran de reconèixer i utilitzar els registres formal i informal adaptats a aquest nivell, i es farà servir la llengua estàndard com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana i per cobrir les necessitats més immediates dels usuaris de la llengua.

L'ús de l'idioma en aquest nivell implica també el desenvolupament de l'autonomia gradual de l'alumne l'aprenentatge.

Cal remarcar la necessitat per part de l'aprenent de l'adquisició progressiva d'un lèxic d'ús freqüent i de les estructures bàsiques adients als textos utilitzats.

1. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC

En acabar els dos cursos que integren el nivell bàsic, l'alumnat haurà de ser capaç de:

Comprendre el sentit general, la informació essencial i els detalls rellevants (punts principals) que es troben en textos breus, orals transmesos de viva veu o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, etc.) referits a assumptes de la vida quotidiana, que presentin una estructura senzilla i clara, en un registre neutre formal o informal i que s'articulin a una velocitat natural, però que permeti realitzar la tasca, en condicions acústiques bones i sempre que el missatge no estigui distorsionat.

Produir textos orals, tant en comunicació cara a cara com per telèfon o altres canals, i comunicar-se de forma comprensible

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls rellevants que es troben en textos escrits breus.

Escriure textos que, a més de ser coherents, utilitzin adequadament els recursos de cohesió i les convencions elementals d'ortografia i puntuació.

Utilitzar, de manera reflexiva i apropiada al nivell, els elements formals de l'idioma de tipus morfosintàctic, lèxic i fonètic, i entendre la seva importància com instruments eficaços per millorar la comunicació.

Mostrar una actitud oberta i positiva davant una realitat plurilingüe i pluricultural, que fomenti l'enteniment la tolerància i el respecte mutu i que faciliti la mobilitat i la cooperació internacionals. Conèixer i analitzar les característiques i singularitats pròpies de la societat i la cultura de la llengua estudiada, amb la finalitat de facilitar la competència comunicativa i desenvolupar la consciència intercultural.

- Desenvolupar estratègies de treball personal i aprenentatge autònom utilitzant diverses fonts de comunicació i recursos, incloses les tecnologies de la informació i la comunicació, que permetin un aprenentatge al llarg de la vida.
- Desenvolupar estratègies de comunicació que facilitin la comprensió, expressió, interacció i mediació, les quals permetin afrontar amb èxit el procés comunicatiu.
- Adquirir un repertori lèxic suficient per desenvolupar per dur a terme activitats comunicatives elementals.

1.1.OBJECTIUS ESPECÍFICS DEL NIVELL BÀSIC A 1

DESTRESES RECEPTIVES: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora

- Comprendre indicacions bàsiques per omplir fitxes i impresos.
 - Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques, breus i usuals que es troben en anuncis públics, rètols i cartells, carrers, botigues, restaurants, mitjans de transport o en altres serveis i llocs públics.
 - Comprendre notes o missatges senzills i anuncis públics que incloguin formes gramaticals simples i que utilitzin un lèxic d'ús freqüent. La informació, instruccions i indicacions estaran relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
 - Comprendre la informació essencial inclosa a la correspondència personal senzilla i que contengui formes gramaticals simples i postals, correus electrònics i missatges de textos, entre d'altres.
- Aquests assumptes tractaran sobre la vida quotidiana.

- Comprendre la correspondència formal breu sobre qüestions pràctiques properes a l'experiència de l'alumnat i a la vida quotidiana; com ara la reserva de l'habitació d'un hotel o la informació sobre un curs d'idiomes a l'estranger.

- Fer-se una idea clara del contingut general i localitzar informació específica senzilla inclosa en el material informatiu comú i d'ús quotidià, com ara menús, plànols, horaris, directoris, opuscles, guies telefòniques i pàgines web que presentin una estructura clara,

tractin temes familiars de l'entorn dels aprenents i vagin, preferentment, acompanyats d'il·lustracions o imatges.

- Reconèixer el tema i comprendre el sentit general i la informació específica senzilla en articles i reportatges breus, d'estructura simple i clara, que incloguin formes gramaticals senzilles i un repertori lèxic d'ús molt freqüent i que es refereixin a temes habituals.

Comprensió auditiva

- Comprendre la informació essencial del que es diu directament en transaccions i gestions bàsiques cara a cara; per exemple: registrar-se en un hotel, fer compres o inscriure's en un curs, sempre que es pugui demanar confirmació del que s'ha dit i es tractin temes de la vida quotidiana.

- Comprendre el sentit general i la informació essencial d'allò que es diu en conversacions breus i molt senzilles en les quals l'alumnat participa, sempre que puguin demanar aclariments o repeticions. L'interlocutor ha de parlar de forma clara i pausada.

Aquestes conversacions versaran principalment sobre l'àmbit personal i els assumptes quotidians o d'immediata rellevància pel que fa als interessos de l'alumnat, sempre que es produeixin en condicions acústiques favorables.

- Identificar el tema i comprendre la informació específica molt senzilla d'extractes breus de televisió o mitjans audiovisuals, quan els comentaris, tractin sobre temes quotidians i relacionats amb els coneixements que l'alumne té del món, sempre que s'emetin amb claredat, pausadament i no hi hagi distorsions acústiques.

DESTRESES PRODUCTIVES: expressió oral i expressió escrita

Expressió oral

Presentar davant una audiència un comunicat breu, prèviament assajat; per exemple, per presentar-se a si mateix o a uns altres.

- Parlar breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la pròpia experiència, com ara activitats habituals, el que plau o desplau els que és essencial sobre vivències (experiències) personals i esdeveniments.

- Prendre part de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles relacionades amb temes d'informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial sobre bens i serveis quotidians, com ara restaurants o transports, entre d'altres.

- Participar en entrevistes, per exemple de treball, i poder respondre a preguntes bàsiques i directes sobre aspectes personals. Participar en converses breus i molt bàsiques en les quals s'estableix contacte social i s'intercanvia informació, com ara salutacions i comiats; agraïments i disculpes; invitacions i respostes; demostracions d'interès per l'estat dels altres i altres conversacions sobre aspectes personals, assumptes quotidians o d'immediata necessitat, en les quals s'expressen opinions i sentiments molt senzills, sempre i quan es compti amb la repetició de les produccions orals. En aquestes situacions s'espera que els alumnes reaccionin de forma adient a les intervencions dels altres.

- Escriure notes i anuncis i prendre notes de missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

- Escriure correspondència personal simple com ara cartes, faxos o correus electrònics, per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.
- Fer descripcions molt senzilles de persones, vivències personals, plans i projectes o descriure el que ens plau o desplaça.
- Escriure correspondència formal molt senzilla i breu per sol·licitar un servei o demanar informació.
- Redactar instruccions senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, com ara una recepta o les indicacions necessàries per arribar a un lloc determinat, entre d'altres.
- Narrar de forma molt breu i elemental històries imaginades o activitats i experiències personals del passat, utilitzant de manera simple però coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.
- Omplir formularis, qüestionaris o fitxes que requereixin dades personals, com ara informació sobre qualificacions laborals, interessos i coneixements, entre d'altres.

1.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS DEL NIVELL *BÀSIC A2*

DESTRESES RECEPTIVES: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora

- Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques en rètols, anuncis públics i cartells, que es troben a la via pública, centres comercials, restaurants, mitjans de transport o d'altres serveis o llocs públics.
- Comprendre missatges o notes breus que contenen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- Comprendre el contingut de la correspondència personal, com ara cartes, correus electrònics i postals que inclouen textos breus i senzills sobre qüestions de la vida quotidiana.
- Comprendre el contingut de la correspondència formal breu, que es pot trobar a cartes, correus electrònics o faxos, entre d'altres, i que versin sobre qüestions pràctiques exposades de forma senzilla.
- Comprendre informació essencial i localitzar informació específica en fullets il·lustrats o a altres materials informatius d'ús quotidià, com ara prospectes, menús, llistats, formularis, horaris, plans i pàgines *web* d'estructura clara i que utilitzin un llenguatge familiar.
- Identificar els punts principals i la informació específica en textos periodístics breus i senzills que descriguin fets o esdeveniments, que incloguin xifres noms i il·lustracions, i que utilitzin principalment vocabulari d'ús freqüent, com ara els resums de notícies, entre d'altres.
- Comprendre instruccions sobre aparells d'ús freqüent com ara un telèfon públic un caixer automàtic, etc. Comprendre amb relativa exactitud un relat o una descripció lineals.

Comprensió auditiva

- Identificar i comprendre els punts principals, la informació específica i els detalls rellevants en missatges i anuncis públics breus, clars i senzills que es produeixen de forma pausada i que contenen instruccions, indicacions o altres tipus d'informació.
- Comprendre el que es diu en les transaccions i gestions senzilles, sempre que es pugui demanar confirmació, com ara les que tenen lloc a una entitat bancària.
- Comprendre la informació essencial i els punts principals d'allò que es diu en les converses on l'aprenent participa, sempre que pugui demanar confirmació del que s'ha dit i que es tractin temes relacionats amb la vida quotidiana i/o els interessos de l'alumnat.
- Comprendre el sentit general i la informació específica de converses que tenen lloc en presència de l'alumne produïdes amb claredat i ritme pausat, en les quals l'alumne ha de poder identificar un canvi de tema.
- Comprendre el sentit general, els punts principals i la informació específica de missatges enregistrats en un contestador i de programes de televisió, com ara els butlletins meteorològics o informatius, quan els comentaris comptin amb el suport d'imatges i les condicions acústiques no dificultin l'audició.
- Copsar la línia argumental i els episodis més importants de relats curts.

DESTRESES PRODUCTIVES: expressió oral i expressió escrita

Expressió oral

- Presentar davant una audiència un comunicat breu, prèviament assajat; per exemple, per presentar-se a si mateix o a uns altres.
- Parlar breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la pròpia experiència, com ara activitats habituals, el que plau o desplaça els que és essencial sobre vivències (experiències) personals i esdeveniments.
- Prendre part de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles relacionades amb temes d'informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial sobre bens i serveis quotidians, com ara restaurants o transports, entre d'altres.
- Participar en entrevistes, per exemple de treball, i poder respondre a preguntes bàsiques i directes sobre aspectes personals.
- Participar en converses breus i molt bàsiques en les quals s'estableix contacte social i s'intercanvia informació, com ara salutacions i comiats; agraïments i disculpes; invitacions i respostes; demostracions d'interès per l'estat dels altres i altres conversacions sobre aspectes personals, assumptes quotidians o d'immediata necessitat, en les quals s'expressen opinions i sentiments molt senzills, sempre i quan es compti amb la repetició de les produccions orals o la cooperació dels interlocutors.

En aquestes situacions s'espera que els alumnes reaccionin de forma adient a les intervencions dels altres.

Expressió Escrita

- Escriure notes i anuncis i prendre notes de missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- Escriure correspondència personal simple com ara cartes, faxos o correus electrònics, per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.
- Fer descripcions molt senzilles de persones, vivències personals, plans i projectes o descriure el que ens plau o desplaui.
- Escriure correspondència formal molt senzilla i breu per sol·licitar un servei o demanar informació.
- Redactar instruccions senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, com ara una recepta o les indicacions necessàries per arribar a un lloc determinat, entre d'altres.
- Narrar de forma mot breu i elemental històries imaginades o activitats i experiències personals del passat, utilitzant de manera simple però coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.
- Omplir formularis, qüestionaris o fitxes que requereixin dades personals, com ara informació sobre qualificacions laborals, interessos i coneixements, entre d'altres

2. CONTINGUTS

Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, per aplicar-los a l'ensenyament, haurien d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a l'aula.

2.1. CONTINGUTS NOCIONALS

Els continguts nocionals són conceptes inherents a la llengua i s'assumeixen en l'ensenyament sense fer-ne esment explícit, ja que són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per portar a terme tasques o projectes.

Els següents continguts nocionals són aplicables al Nivell Bàsic:

Entitats

Expressió de les entitats i referència.

Propietats

Existència.

Qualitat: qualitats físiques, valoracions i quantitat.

Relacions

Espai: ubicació absoluta i relativa en l'espai.

Temps: situació absoluta i relativa en el temps.

Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat,

Participants i les seves relacions.

Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

2.2. CONTINGUTS FUNCIONALS

Actes assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement; l'opinió, la creença i la conjectura (afirmar, anunciar, assentir, classificar); descriure (educació, treball, persones, caràcter, significat, experiències) accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; dissentir, expressar acord i desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesis, expressar graus de certesa, identificar-se, informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans, decisions; presentar i presentar-se, recordar a algú, rectificar, corregir informació.

Actes compromisius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió (expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa).

Actes directius: funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole (aconsellar, alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar).

Actes fàctics i solidaris: funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds pel que fa als altres (acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment, agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se, expressar aprovació, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, lamentar, demanar i acceptar disculpes, refusar, saludar i respondre a salutacions).

Actes expressius: funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions (expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa i molèstia).

2.3. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS

Es tindran en compte les àrees següents de la cultura i societat dels països francòfons.

- Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjar. Horaris i costums relacionats amb el treball. Activitats d'oci. Festivitats més rellevants.
- Relacions personals: introducció a l'estructura social. Relacions familiars, generacionals i professionals. Relacions amb diferents grups socials i entre ells.
- Condicions de vida: introducció al món laboral. Cobertura dels drets bàsics de la població.
- Valors, creences i actituds: valors i creences fonamentals. Tradicions importants.
- Característiques bàsiques del sentit de l'humor. Referents culturals i artístics d'ampli espectre.
- Llenguatge corporal: gestos i postures. Proximitat i contacte visual.
- Convencions socials: convencions i tabús relatius al comportament. Normes de cortesia.
- Comportament ritual: celebracions i cerimònies més rellevants.

- Geografia bàsica: països més importants de parla francesa i informació sobre les ciutats més significatives. Incidències geogràfiques que afecten el francès (introducció bàsica a les varietats de llengua).

2.4. CONTINGUTS TEMÀTICS

Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).

Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa instal·lacions i útils de la llar, reparacions), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país.

Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, obligacions familiars i laborals).

Temps lliure i oci: afeccions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals.

Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El tràfic. Turisme: camp, platja, muntanya. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns.

Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu.

Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i cures mèdiques.

Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques.

Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), estris bàsics (casa, col·legi, treball), preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament i reclamacions.

Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes menús, locals de menjars i begudes.

Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, la policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio.

Fenòmens atmosfèrics més comuns, prediccions, cures del medi ambient.

Ciència i tecnologia: avenços científics, mitjans tecnològics.

2.5. CONTINGUTS LINGÜÍSTICS

Gramàtica textual

Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text, que és la forma comunicativa lingüística mínima.

Encara que a l'anàlisi teòric el text pot discriminar-se en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar amb el text de forma real en la qual aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

Tipus de textos

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuais (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell siguin dels següents tipus:

1. Descripció
2. Diàleg o conversació
3. Narrativa
4. Predicció
5. Argumentació Instrucció
6. Àmbits.

Àmbit personal:

Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.

Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra;; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

Àmbit públic:

Textos orals interaccionals: converses formals en organismes oficials i altres llocs públics (al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant), enquestes, dramatitzacions i concursos (quizzes).

Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per altaveu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, com ara textos publicitaris emesos per ràdio i televisió, notícies de televisió i ràdio, informació meteorològica, pel·lícules o extractes de pel·lícules, serials televisius, contes, narracions i cançons, entre d'altres.

Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; calendaris; jocs de paraula, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

Àmbit acadèmic.

Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'avaluació.

Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; discursos, presentacions o conferències sobre temes no especialitzats; explicacions a classe.

Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfoli europeu.

Àmbit professional.

Textos orals interaccionals: entrevistes de feina, converses senzilles de tipus formal i converses telefòniques senzilles.

Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles a la feina.

Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes formals, currículum, cartes de presentació i comunicacions internes (circulars, correu electrònic, recordatoris), informes senzills.

La Gramàtica del text

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf, del paràgraf al text en conjunt.

En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformats per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

Adequació del text.

Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, prescriptius, conatius (conversacionals).

Varietats funcionals o registres.
Registre neutre, formal o informal.

Tipus i format de textos.

Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

Coherència textual.

El text com a unitat global del contingut:

Tema: unitat temàtica.

Estructuració del contingut.

Selecció lèxica.

Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.

Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.)

La referència lingüística al context extralingüístic:

Context espai –temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps i expressions temporals.

El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de a qui va adreçat el missatge.

Cohesió textual.

Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

Marcadors de la estructura del discurs:

Inici del discurs:

- Introducció del tema.
- Ordre de les paraules.
- Desenvolupament del discurs.
- Manteniment del tema: Co-referència:
- Recursos anafòrics, pronominals personals,
- demostratius, possessius.
- Recursos de recurrència: pronominals; elements lèxics.
- Expansió temàtica i canvi temàtic: Marcadors i connectors per:
- Introduir una explicació o un nou element. Mostrar acord i desacord.
- Expressar causa o conseqüència. Expressar condició.
- Expressar finalitat.
- Conclusió del discurs:
- Procediments de tancament textual i/o recapitulació final.
- Manteniment i seguiment del discurs oral:
- Prendre, mantenir i cedir el torn de paraula.

- Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment.
- Mots crossa o mots comodí per tal d'omplir els silencis que es produeixen en la producció oral (diguem-ne, vull dir, etc.).

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals:

- Reconeix els aspectes bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants de la llengua objecte d'estudi.
- Identifica, mitjançant estratègies lingüístiques i no-lingüístiques, la informació clau i molt senzilla que ha de transmetre.
- Pren notes, prepara un dibuix o un mapa o qualsevol suport visual amb la informació necessària que ha de traslladar als
- destinataris i prepara el que ha de dir amb anterioritat.
- Formula preguntes senzilles per assegurar-se de la informació i per comprovar la comprensió o repeteix la informació per
- obtenir la confirmació encara que hagi de recórrer a l'alternança de codi, els gestos i el llenguatge no verbal.

La mediació no s'avaluarà en aquest nivell. El professor pot treballar aquesta destresa durant el curs.

2. 6 COMPETÈNCIA I CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS [Nivell A1](#), [Nivell A2](#)

3. METODOLOGIA

3.1. APRENENTATGE I DOCÈNCIA

Es parteix d'un model de llengua enfocada cap a l'acció, és a dir, un model centrat en l'ús de la llengua que considera que els usuaris i aprenents són membres d'una societat que tenen unes tasques a assolir i que s'ha de tenir en compte el ventall de capacitats específiques que els individus, com a agents socials, apliquen a aquest aprenentatge.

Aquest enfocament cap a l'acció o ús de la llengua ha de tenir en compte les estratègies que utilitzen els aprenents per activar les diferents competències que conté la competència comunicativa. Aquestes estratègies serviran per dur a terme les activitats i processos que comporten la recepció i producció de textos i la construcció de discursos que tracten de temes concrets, els quals permeten el desenvolupament de tasques lligades a determinades situacions que es donen dins els diferents àmbits d'actuació.

Tant el MCER com aquesta programació volen donar suport a un model obert pel que fa a les diferents teories metodològiques. Això no obstant, tant l'alumnat com el professor han de tenir en compte els processos involucrats en l'aprenentatge de les llengües i aplicar-los en els diferents àmbits d'actuació mitjançant la selecció de materials, la proposta d'activitats i l'avaluació dels continguts, l'aplicació dels procediments adients i el desenvolupament de l'aprenentatge autònom.

La recerca en l'aprenentatge de les llengües ha produït resultats dispars i els coneixements en aquestes àrees no han determinat encara clarament si existeix un mètode que es pugui considerar com el millor. Això no obstant cal tenir en compte alguns principis i aspectes àmpliament acceptats que ens poden ajudar en l'aprenentatge de les llengües.

Per estimular l'aprenentatge, és útil contestar a la pregunta: “quines condicions són les més adients perquè es produeixi aquest aprenentatge?” La majoria dels investigadors semblen estar d'acord en el fet

que s'han de donar les següents condicions bàsiques que es poden aplicar a gairebé totes les situacions d'aprenentatge.

EXPOSICIÓ: L'alumnat ha de rebre un material d'entrada (*input*) comprensible de la llengua parlada i escrita. Aquest material ha de ser real, suficientment ric i de qualitat. És convenient que s'exposi l'alumnat a textos d'un nivell moderadament més alt de coneixements que el que posseeixen els aprenents en aquest estadi. Ha d'incloure els tipus de registres formal i informal i pot contenir altres varietats a més de la llengua nativa, com ara la llengua que utilitza qualsevol parlant no natiu que en faci ús de la llengua objecte d'estudi.

ÚS DE LA LLENGUA: Té en compte especialment el material de sortida (*output*) i el considera essencial per al desenvolupament de la llengua. S'espera que l'alumnat en faci ús real mitjançant la interacció a la classe en un ventall ampli de situacions, la qual cosa farà que es processi el material d'entrada (*input*) de forma més analítica i possiblement afavorirà també els processos mentals implicats en l'aprenentatge.

MOTIVACIÓ: És necessària perquè els aprenents processin la llengua que reben i també la utilitzin el més aviat possible, i es puguin beneficiar tant de l'exposició com de l'ús que en fan. La motivació pot també provenir de diverses fonts. A les EOI cal tenir en compte les característiques pròpies del nostre alumnat i buscar temes adequats als seus coneixements, interessos i necessitats.

INSTRUCCIÓ: S'entén enfocada cap a les estructures formals de la llengua. Actualment és un fet generalment acceptat que aquesta instrucció pot accelerar el nivell de desenvolupament de la llengua i fins i tot incrementar el nivell final d'adquisició dels aprenents; per tant el seu aprenentatge sembla rellevant a les EOI. Això no obstant, cal considerar que existeixen diverses teories sobre la instrucció formal i la seva relació amb l'ordre natural de desenvolupament d'una llengua. Aquest document convida el professorat a reflexionar i informar-se sobre els aspectes esmentats, que provoquen controvèrsia entre els lingüistes, perquè prenguin decisions meditades a l'hora d'instruir els alumnes sobre les formes gramaticals. Cal tenir en compte que un enfocament excessiu en la forma pot desviar-nos dels objectius fonamentals d'un currículum enfocat cap a la comunicació.

De forma abreviada es pot dir que aquest document vol presentar un enfocament comunicatiu equilibrat, és a dir que tot i que es centra en la comunicació i els seus processos, para esment en les estructures formals i en l'assimilació de les competències com part essencial de l'aprenentatge.

3.2 DESENVOLUPAMENT DE LES COMPETÈNCIES

Aquests aspectes ens conviden a contemplar l'aprenentatge dels idiomes des d'un enfocament comunicatiu i pràctic amb l'objectiu de desenvolupar tasques de complexitat progressiva. Aquest progrés en la competència comunicativa comporta el desenvolupament d'altres competències, a fi de fer front a les situacions comunicatives en que es troben els aprenents.

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent, i poden considerar-se aspectes de la competència comunicativa. De tota manera, pot ser útil distingir les competències que no estan directament relacionades amb la llengua (competències generals) de les competències pròpiament lingüístiques.

Competències generals

Les Competències Generals inclouen diversos tipus de coneixements:

- Coneixements declaratius (*savoir*), que inclouen el coneixement del món i el seu funcionament, el coneixement de la cultura de les comunitats on es parla la llengua que l'aprenent estudia i la consciència de les relacions existents entre la visions de móns diferents, entre d'altres.
- Habilitats i saber fer (*savoir-faire*), que inclouen les habilitats pràctiques, les habilitats socials, les habilitats de la vida quotidiana i les habilitats tècniques i professionals, entre d'altres.
- El saber ser (*savoir-être*), que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences, entre d'altres
- El saber aprendre (*savoir-apprendre*), que inclou la consciència lingüística i comunicativa i les habilitats fonètiques generals, és a dir, la sensibilitat cap a la llengua, la capacitat de pronunciació de noves llengües, les habilitats per a l'estudi i la capacitat d'adaptar-se a una nova experiència, entre d'altres.

Competència lingüística comunicativa

A fi de realitzar les intencions comunicatives, els usuaris de la llengua o els aprenents posen en joc les habilitats generals, i les combinen amb una competència comunicativa de tipus més específicament lingüístic. En un sentit més estricte, la competència comunicativa té els components següents:

- **Competències lingüístiques:** definides com els coneixements dels recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los. Inclou les competències gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.
- **Competències sociolingüístiques:** comprenen el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua, com ara normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, accents i registre, etc.
- **Competències pragmàtiques:** es refereixen al coneixement que l'usuari o aprenent té dels principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives: inclouen les relacions de causa i efecte, la capacitat de dirigir i estructurar el discurs, la coherència i la cohesió, etc.
- Totes aquestes competències no constitueixen una finalitat en si mateixes i s'activaran a través d'activitats comunicatives en les quals s'integren les destreses de **comprensió, expressió, interacció i mediació**, tenint sempre presents els criteris d'avaluació que s'estableixen per al nivell bàsic. El material utilitzat serà variat i autèntic, sempre que sigui possible, per donar resposta a les necessitats reals dels alumnes. Mitjançant aquestes tasques comunicatives, els alumnes, entren en contacte amb la cultura d'expressió francesa, aprofundint en els coneixements socioculturals i desenvolupant la seva capacitat crítica a partir de l'anàlisi de les similituds i diferències entre les distintes cultures.

3.3. ASPECTES A CONSIDERAR

3.3.1. Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'haurà de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a la L1 ni a la L2, i per tant no s'han de contemplar com aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi *d'interllengua*, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumne comprovi les seves hipòtesis de funcionament de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es produirà l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'enfocament principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

3.3.2. Tractament del lèxic

L'adquisició del lèxic constitueix una part fonamental en el procés d'aprenentatge d'una llengua; per aquesta raó s'ha de plantejar de forma sistemàtica i adequada. S'hauran de tenir en compte els factors següents:

- La distinció entre vocabulari actiu i passiu. El primer constituirà el corpus bàsic productiu.
- La contextualització del lèxic.
- L'establiment de relacions mitjançant àrees i operacions semàntiques.
- El reciclatge freqüent.
- L'ús d'estratègies per a l'aprenentatge i memorització del vocabulari.
- La combinació d'aquest aprenentatge amb un lèxic més ampli *d'adquisició*.
- La relació entre vocabulari i discurs.

Els mètodes utilitzats poden ser variats i dependran dels estils d'aprenentatge individuals.

3.3.3. Paper de l'alumnat i del professorat

L'enfocament adoptat pel MECR implica una forma nova de considerar els rols tant del professor com de l'alumne. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu neix de l'enfocament cap a l'acció i contempla un aprenent que arribarà a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquest enfocament tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors del processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un equip.

3.3.4. Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

A partir dels rols esmentats es deriva la necessitat que l'alumnat desenvolupi gradualment l'aprenentatge autònom, basat en el principi que els aprenents han de prendre la màxima responsabilitat possible en el seu propi procés d'aprenentatge i controlar-lo progressivament. També han de prendre consciència de les seves etapes de desenvolupament, tant dins com fora de la classe.

3.3.5. Utilització dels llibres de text

El llibre de text s'utilitzarà com un recurs més per aconseguir cobrir els objectius i continguts marcats a la programació. La seva utilització ofereix sens dubte grans avantatges (un marc estable per a l'ensenyament, un material comú d'ús individual per a l'alumnat i un important estalvi de treball per al professorat), però cal recordar que tot text ha de ser complementat, en major o menor mesura, tant per cobrir la programació com per satisfer les necessitats pròpies de cada grup i professor. Els professors que imparteixin el mateix curs mantindran reunions periòdiques amb la finalitat de planificar les possibles formes de complementar el llibre de text.

3.3.6. Les noves tecnologies

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) en l'aprenentatge dels idiomes és avui dia imprescindible. Per a les EOI és un repte que requereix una infraestructura tecnològica cada vegada més adequada a les necessitats dels estudiants i una formació del professorat en relació amb aquests canvis. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica, propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor/alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia en l'aprenentatge, permeten a l'alumne estar en contacte directe a través d'Internet o altres recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura de parla francesa.

Les activitats i condicions que es podrien proposar per aquest nivell són bàsicament:

Orientar l'alumnat sobre l'accés a una selecció de pàgines web d'interès (notícies en la ràdio i la televisió *on-line*, premsa, exercicis d'autocorrecció sobre aspectes formals de la llengua, programes didàctics d'altres centres, entre d'altres).

Completar les activitats de classe per treballar totes les destreses comunicatives.

Utilitzar el correu electrònic, els xats i els fòrums a nivell bàsic amb pautes per motivar l'expressió escrita.

Utilitzar els recursos més amplis que pot oferir un aula multimèdia, com per exemple la utilització de mètodes multimèdia interactius que es poden fer servir en forma d'autoaprenentatge o amb el professor com a tutor.

Orientar l'alumnat a l'hora de buscar informacions a la xarxa sobre les programacions de les EOI, preparar classes guiades amb el grup o la classe.

Les TIC són un mitjà adient, atractiu, motivador i facilitador per a la immersió lingüística o cultural en la llengua objecte d'aprenentatge. No podem ignorar-les en el nostre ensenyament.

3.3.7. Foment de la lectura

La lectura extensiva del francès és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua. A més a més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora, i promoure la confiança en si mateix. De manera tradicional es proposa des de fa anys un programa de lectura d'un llibre adaptat per al nivell Bàsic I i tres llibres de literatura autèntica (no adaptada) per a la resta de nivells. Exceptuan el que fa al nivell Bàsic 1, la resta de nivells tracta cada any de triar lectures que tinguin en compte la realitat complexa de la Francofonia (obres autors francòfons arreu el món) els diferents estils literaris (novel·la i assaig principalment), que siguin actuals, que connectin amb temes d'actualitat i, molt sovint, que estiguin adaptades al cinema.

3.4. EL PAPER DE LES TASQUES EN L'APRENENTATGE

Tipus de tasques

L'enfocament que descriu el MECR està clarament centrat en l'acció, com ja s'ha esmentat anteriorment. La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització d'una sèrie de tasques que s'han de dur a terme. Aquestes tasques es poden definir com qualsevol acció intencionada que una persona considera necessària per aconseguir un resultat concret en el context d'un problema a resoldre, una obligació a complir o un objectiu a assolir. Les tasques constitueixen un procediment metodològic coherent amb els principis de l'enfocament comunicatiu, encara que són compatibles amb altres enfocaments més tradicionals.

El MCER explica que aquestes tasques no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. L'assoliment d'aquestes tasques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques impliqui el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar textos orals o escrits.

En termes d'aprenentatge de les llengües, les esmentades tasques poden incloure des de demanar el menú a un restaurant o traduir un text d'una llengua estrangera fins elaborar un diari a l'escola.

Els temes a tractar poden generar diferents tipus de tasques. Quan es tracta un tema en el llibre de text quan s'utilitzen altres materials, es pot consultar el llistat de tasques per veure quines poden ser les apropiades. Sembla adient incloure abans de començar la programació el tipus de tasques més usals per aquest nivell.

Freqüentment s'explica que les tasques (reals o pedagògiques) han de simular o reproduir les característiques de les tasques reals fora de l'aula. Això no obstant la comunicació dins l'aula presenta característiques pròpies que cal no oblidar, tan pel que fa al context com al llenguatge que s'utilitza.

3.5. ESTRATÈGIES D'APRENENTATGE

La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització de tasques que no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. El fet que aquestes tasques no siguin rutinàries ni automàtiques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i en l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques suposi el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar (a través de la recepció, la producció, la interacció o la mediació) textos orals o escrits.

Les estratègies es poden definir com línies d'acció organitzada, intencionada i regulada que una persona escull per dur a terme una tasca que ella mateixa es proposa o que se li presenta. Es defineixen com l'organització dels recursos disponibles amb la finalitat de dur a terme qualsevol pla. L'ús d'una estratègia inclou el fet de prendre decisions conscients per tal d'actuar d'una o altra manera.

S'ajudarà els alumnes a identificar i aplicar les estratègies que ja usen en la seva llengua i a desenvolupar-ne altres noves. Per això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies dins el de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'aprenentatge autònom. Generalment les estratègies **no són directament avaluables**, s'avaluen de forma indirecta a través de les diverses activitats.

Les estratègies es poden classificar en:

METACOGNITIVES: són les que ajuden a solucionar un problema des d'una perspectiva global o de conjunt.

COGNITIVES: són les que s'utilitzen per adquirir una llengua i estan relacionades amb els materials lingüístics.

COMUNICATIVES: són les que ajuden a iniciar, mantenir i finalitzar la comunicació.

SOCIOAFECTIVES: són les que tenen a veure amb les relacions i sentiments.

Fent una anàlisi del tractament de les estratègies que fa el MERC, s'arriba a la conclusió que hi apareixen intercalades amb les capacitats, sense fer-ne una distinció clara.

Sembla adient fer-ne una relació del tipus d'estratègies que poden utilitzar-se en els processos de comprensió i expressió a tots els nivells.

Estratègies d'expressió oral i escrita

Reproducció de sons, de pautes d'entonació i de grafies a partir de models determinats. Lectura expressiva de textos assenyalats amb entonació i pronunciació adequats al nivell.

Reproducció de les estructures i dels textos assenyalats per aquest nivell seguint instruccions i models.

Adequació del registre formal i informal segons el tipus i la intencionalitat del text.

Producció de textos orals i escrits mitjançant la combinació d'estructures lingüístiques estudiades.

Adequació del missatge als components de l'acte de comunicació (interlocutor, canal i registre).

Utilització d'estratègies compensatòries com parafrasejar, usar sinònims, mots crossa i mots comodí del propi idioma, entre d'altres.

Anàlisi i autoavaluació dels resultats positius i dels errors, a través d'indicis manifestats per l'interlocutor (repetició sense error, gestos, entre d'altres), amb la finalitat de prendre confiança en si mateix o per autocorregir-se.

Revisió del text produït i incorporar aportacions que ho millorin com a resultat de l'intercanvi amb altres lectors.

Estratègies d'interacció

- A més de les estratègies assenyalades per a la comprensió i producció s'afegeixen d'altres específiques de la interacció.
- Predicció de les intencions de l'interlocutor i possibles reaccions que es puguin produir davant el discurs.
- Identificació de buits d'informació i estimació d'allò que es pot donar per descomptat.
- Planificació dels intercanvis atenent a la situació de comunicació.
- Repetició mental i ús de frases estandarditzades d'ús freqüent (felicitar, saludar i acomiadar-se; desitjar sort, etc.) tant oralment com per escrit.
- Identificació de buits d'informació i estimació d'allò que es pot donar per descomptat.
- Planificació dels intercanvis atenent a la situació de comunicació.
- Repetició mental i ús de frases estandarditzades d'ús freqüent (felicitar, saludar i acomiadar-se; desitjar sort, etc.) tant oralment com per escrit.
- Manteniment de l'atenció i observació del comportament de l'interlocutor per poder comprendre'l millor.
- Ús d'estratègies compensatòries per evitar silencis o malentesos en la comunicació: petició d'ajuda, de repetició, d'aclariment del que s'ha dit o escrit, utilització del llenguatge no verbal, canvi de tema, ús d'expressions per donar temps a pensar el que es vol dir, etc.
- Comprovació de la comprensió del missatge; petició de correcció a l'interlocutor i aclariment de possibles malentesos.

Estratègies d'aprenentatge autònom

- Planificació d'un pla de treball personal (diari, setmanal, quinzenal, etc.) i d'un treball (en parelles, en equip).
- Localització i ús efectiu de recursos personals (llibre de text, diccionaris personals, apunts, etc.), dels disponibles tant en el centre escolar com fora (biblioteques, aula de recursos i aula multimèdia) que ajudaran l'alumne a la preparació i organització de la tasca.
- Identificació de les estratègies bàsiques per a l'aprenentatge del vocabulari, la gramàtica i la utilització ràpida i freqüent de la llengua apresada.
- Ús d'estratègies compensatòries (parafrasejar, emprar mímica, etc.), afectives (tenir confiança en un mateix davant l'error, arriscar-se a realitzar una tasca, etc.) i socials (treballar amb companys, intercanvis amb parlants nadius, entre d'altres) amb la finalitat d'afavorir l'aprenentatge.
- Ús d'estratègies de memòria (crear relacions mentals, mapes semàntics, etc.), cognitives (analitzar, raonar, deduir, etc.) i metacognitives (fixar-se objectius, relacionar els nous coneixements amb els ja coneguts) per desenvolupar les tècniques d'estudi i de treball.
- Ús d'estratègies transferides d'altres aprenentatges.
- Participació en situacions de comunicació a través de les noves tecnologies de la informació i comunicació (missatges de mòbil, xat o correus electrònics).
- Detecció dels errors més freqüents, anàlisi de les causes i la seva acceptació com un element necessari en el procés d'aprenentatge. Participació en activitats de coavaluació com a recursos per reflexionar sobre les dificultats que sorgeixen en el procés d'aprenentatge, amb la finalitat de superar-les.
- Identificació del resultat positiu que s'ha obtingut en la utilització d'una estratègia (autoavaluació) i continuïtat en el seu l'ús.

Estratègies culturals i interculturals

- Reconeixement de les característiques pròpies de la cultura francòfona.
- Observació i reconeixement dels continguts i convencions culturals des països franco parlants.
- Identificació de les diferències i similituds socioculturals entre la cultura pròpia i l'aliena.
- Ús d'estratègies per establir contacte amb altres cultures.
- Identificació d'estereotips i formes de superar-los.
- Identificació del paper de l'alumne com intermediari cultural entre la L1 (cultura pròpia) i la L2 (nova cultura).

3.6. LES ACTITUDS I L'APRENENTATGE

Les actituds es poden definir com opinions, formes de pensar i formes de respondre a qualsevol problema. Estan relacionades amb l'experiència i la cultura i són difícils de definir, però exerceixen control sobre l'aprenentatge de les llengües.

Es recullen en forma de llistats indicatius dels quals els departaments didàctics haurien de seleccionar els apartats que els alumnes han d'aprendre o desenvolupar. Es recomana, no obstant això, abastar el major nombre d'epígrafs possible. Es poden classificar de la següent manera.

Actituds vers la comprensió i expressió orals i escrites

- Mostrar interès i respecte per les normes que regeixen els textos orals i escrits.
- Respectar les idees expressades en l'idioma estranger.
- Prendre consciència de la importància d'aprendre un idioma per poder satisfer necessitats comunicatives
- Valorar la comunicació com a forma de convivència i respecte per les normes que la regulen.
- Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat dintre o fora de l'àmbit escolar.

Actituds vers la interacció

- Superar el sentit del ridícul i de la cohibició. Desenvolupar el sentit de l'espontaneïtat, i valorar la confiança en si mateix per poder establir intercanvis comunicatius.
- Mostrar una actitud col·laboradora, participativa, i de respecte cap a les normes en els intercanvis comunicatius (respecte al torn de paraules, a les idees de l'altre, etc.).
- Valorar el treball en grup com a mitjà d'aprenentatge, l'establiment de relacions entre els participants i la motivació que afavoreixin l'estímul mutu i d'avaluació conjunta.
- Valorar l'ús de les noves tecnologies de la informació i comunicació com a mitjà de perfeccionament de l'idioma i d'interrelació personal.

Actituds vers l'aprenentatge autònom

- Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat fora de l'àmbit escolar, aprofitament de les nova tecnologies com a font important d'aprenentatge autònom.

- Valorar el propi esforç, progrés i curiositat per aprendre, i acceptar les pròpies limitacions i dificultats que sorgeixen en l'aprenentatge.
- Acceptar l'error com un element necessari en el procés d'aprenentatge.

Actituds culturals i interculturals

- Rebutjar estereotips, tòpics i prejudicis sobre l'idioma, sobre la cultura i sobre els seus parlants.
- Mostrar interès i respecte pel coneixement de les principals característiques de la vida quotidiana, de la cultura, de les convencions socioculturals i el llenguatge no verbal propis del país o països de l'idioma estudiat.
- Mostrar interès cap a altres cultures, noves experiències i altres comportaments.
- Valorar el paper d'intermediari cultural entre la cultura pròpia i la cultura estrangera per abordar amb eficàcia els malentesos culturals i les situacions conflictives.
- Mostrar una actitud oberta i crítica davant altres valors característics que pertanyen a diferents cultures.

4. TEMPORITZACIÓ FRANCÈS BÀSIC A1 CURS 2022-23.

4.1. NIVELL BÀSIC A1 GRUPS A,B,C,D

SUPORTS:

LLIBRE DE TEXT:

Entre nous 1 (A1) Ed. Maison des langues Livre de l'élève + Cahier d'activités (version hybride)

LECTURA OBLIGATÒRIA:

– Victor Hugo habite chez moi.

Distribució temporal dels continguts de Entre nous 1 (provisional)
<u>Abans del 21 de febrer (Primer quadrimestre)</u>
Unitat 1, Unitat 2, Unitat 3, Unitat 4
<u>A partir del 21 de febrer (Segon quadrimestre)</u>
Unitat 5, Unitat 6, Unitat 7, Unitat 8 Llibre de lectura : Activitat escrita en març
Farem activitats lúdiques de tot tipus per practicar la producció oral i escrita. També tenim l'auxiliar de conversa per practicar la fonètica, treballar cançons, jocs, etc.

AVALUACIÓ

En aquest primer curs hi ha una avaluació contínua.

Els criteris d'avaluació contínua (vegeu l'apart Avaluació)

PLATAFORMA DE SUPORT

Farem servir la plataforma de comunicació Workspace que permetrà proporcionar a l'alumnat una eina de seguiment de classe molt important on els alumnes poden seguir totes les activitats fetes a classe. També servirà com a plataforma d'intercanvi de dubtes. Les professores penjaràn regularment:

- documents relatius al desenvolupament del curs (calendari, avaluació ,etc)
- recursos didàctics
- tasques a fer, exercicis, vídeos...
- Informacions diverses

Enguany, a principi de curs, s'han acordat uns continguts mínims dels diferents Classrooms, un per grup.

Tots els Classrooms comptaran amb una organització de la pestanya Treballs i material dels alumnes per temes o unitats didàctics del llibre de text:

- Un tema reservat a l'ús de la llengua
- Un tema reservat a eines d'aprenentatge
- Un tema reservat a les informacions administratives
- Un tema reservat a l'avaluació
- Un tema reservat a les activitats culturals

També s'afegirà sempre informació del contingut de la classe presencial així com de la feina o treballs que s'han de fer a casa.

BIBLIOGRAFIA COMPLEMENTÀRIA:

Exercices de grammaire en contexte, niveau débutant, Hachette.

Grammaire progressive du Français avec 600 exercices, niveau débutant, Clé International.

Vocabulaire progressif du français, niveau débutant, Clé International.

Exercices de grammaire A1 Hachette.

Dictionnaire bilingue (Larousse, Pons, Hachette, Reverso, Vox...)

4.2. TEMPORITZACIÓ FRANCÈS BÀSIC A2. CURS 2022-23

Nivell A2 GRUPS A ,B ,C

SUPORTS:

LLIBRE DE TEXT:

GRUP A2 A, B i C

■ **Edito A2**, Livre de l'élève, Editions Santillana Français **ISBN 978-84-9049-208-6**

Cahier d'activités, Editions Santillana Français **ISBN 978-84-9049-293-2**

A2 grup A

- 1er quadrimestre : Un héros pas comme les autres, Anne Marie Desplat-Duc, Éd. Flammarion jeunesse **ISBN 978-2-0812-4203-6**
- 2ème quadrimestre : Je tape la manche: Une vie dans la rue. Jean-Marie Roughol, Jean-

Louis Debré, Éd. Le livre de Poche **ISBN** 9782253186021

A2 grups B,C:

- 1er quadrimestre: Les couleurs primaires, de Mélissa Verrault. Éditions Didier. **ISBN** : 978-2278080946
- 2ème quadrimestre: Nouvelles du monde, de A. Charcosset, H. Koscielniak, N. Bensaad. Éditions Didier. **ISBN** : 978-2278082558

Temporització del nivell A2 utilitzant el mètode Édito A2 (livre de l'élève+cahier d'activités)

Propostes amb un escenari de màxims: un llibre, 1 curs, 4h setmanals + un divendres lectiu.

Una unitat: dues setmanes aproximadament.

Primer quadrimestre. Abans del 21 de febrer

- Unitats 1 a 6 (ambdues inclusivament)
- Avaluació 1-6 (setmana del 14 al 18 de febrer)
- Treball sobre el llibre de lectura obligatòria

Segon quadrimestre. A partir del 21 de febrer

- Unitats 7 a 12 (ambdues inclusivament)
- Avaluació 7-12 (setmana del 18 al 22 de maig)
- Treball sobre el llibre de lectura obligatòria

Aquesta temporització es provisional, depèn del ritme del grup i de les activitats complementàries.

LECTURES OBLIGATÒRIES:

Les lectures estan integrades a la programació del curs. A partir de cada llibre, es faran activitats escrites i /co orals.

MATERIAL COMPLEMENTÀRI AUTOAPRENTATGE :

[A2 élémentaire - TV5Monde-apprendre-le-francais](#)

<https://apprendre.tv5monde.com > exercices > a2-elementaire>

[Dictée d'Archibald : dictée en français en ligne - TV5Monde](#)

https://www.lepointdufle.net/p/apprendre_le_francais.htm

[PHONETIQUE Apprendre à prononcer le français](#)

PLATAFORMA DE SUPORT: Workspace

4.3. AVALUACIÓ NIVELL BÀSIC A 2

Descripció i parts de les proves

Les proves de certificació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial han d'estar dissenyades per acreditar l'assoliment de les competències pròpies dels nivells bàsic A2, han de tenir com a referència els objectius, les competències, els continguts i els criteris d'avaluació establerts en els currículums per a cada un d'aquests nivells al Decret 34/2019, de 10 de maig (BOIB num. 66, de 16 de maig), pel qual s'estableixen l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Les proves de certificació han de constar de 5 parts i han d'avaluar les següents activitats de llengua:

Comprensió de textos orals (CTO)

Comprensió de textos escrits (CTE)

Producció i coproducció de textos orals (PCTO)

Producció i coproducció de textos escrits (PCTE)

Mediació (M)

Puntuació

Totes les parts de cadascuna de les proves tenen el mateix valor, és a dir, cada part de la prova val 1/5 de la puntuació total.

La puntuació total de la prova és de 100 punts. La puntuació de cada part de la prova és de 20 punts.

Definició de nivell

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen com a referència el nivell A2 (nivell bàsic) del Marc europeu comú de referència per a les llengües.

Capaciten els aprenents per fer un ús simple però suficient de l'idioma per intervenir, actuar i mediar de manera senzilla, tant receptivament com productivament, oralment i per escrit, comprenent i produint textos breus sobre aspectes elementals i concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana referents als àmbits personal i públic. Aquest ús implica la comunicació en llengua estàndard o neutra per cobrir les necessitats més immediates en situacions de la vida quotidiana. Així mateix, requereix l'adquisició progressiva de lèxic, expressions i estructures d'ús freqüent necessaris per a aquesta comunicació.

També s'hi ha de començar a desenvolupar gradualment una certa autonomia en l'aprenentatge.

En aquest nivell s'inclouen ja la majoria de les funcions socials (utilitzar formes de cortesia simples i habituals per saludar i adreçar-se a algú; saludar la gent, preguntar com estan i reaccionar adequadament a la resposta; mantenir intercanvis socials molt curts; preguntar i respondre preguntes sobre el que es fa a la feina i en el temps lliure; fer invitacions i respondre-hi; discutir què s'ha de fer, on s'ha d'anar i preparar una cita; fer oferiments i acceptar ofertes; etc.), així com les relatives a transaccions senzilles (per exemple, en botigues o oficines de correus o d'entitats bancàries; sobre viatges, transports públics, adreces i subministrament de béns i serveis quotidians).

Continguts

Són els que es descriuen per al nivell bàsic A2, per a tots els idiomes, al Decret 34/2019, de 10 de maig, pel qual s'estableix l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, referits de manera general a les competències sociocultural, sociolingüística, funcional, estratègica, discursiva, lèxica i intercultural, i els específics per a cada idioma de les competències morfosintàctica, ortotipogràfica i foneticofonològica.

Estructura i descripció de la prova

Comprensió de textos orals (CTO)

Comprensió de textos escrits (CTE)

Producció i coproducció de textos escrits (PCTE)

Producció i coproducció de textos orals (PCTO)

Mediació (M)

Durada de la prova

PARTS	DURADA aproximada
Comprensió de textos orals	30 min
Comprensió de textos escrits	60 min
Producció i coproducció de textos escrits	<i>A determinar</i>
Mediació	<i>A determinar</i>
Total part escrita	165' (2 h 45 min)
Producció i coproducció de textos orals	8 min (màxim)
Total part oral	8'
TOTAL global (aprox.)	3 hores

Les proves de comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos escrits i de mediació escrita s'administraran en una única sessió en les dates i l'horari que s'indiquin en el calendari d'exàmens establert en Resolució de la Direcció General de Planificació, Ordenació i Centres. La prova de producció i coproducció de textos orals s'administrarà en les dates i l'horari que cada EOI estableixi per a cadascun dels respectius departaments didàctics d'idiomes.

Característiques de les parts de la prova (Vegeu-les a la pàgina web de l'EOI de Palma)

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DE NIVELL INTERMEDI B1

El Nivell Intermedi té com finalitat principal capacitar l'alumne per utilitzar l'idioma amb una certa seguretat de forma receptiva i productiva, tant en forma parlada com escrita així com per a mediar entre parlants de diferents llengües amb una certa fluïdesa, naturalitat i flexibilitat. Es farà servir un ventall ampli de situacions i contextos quotidians o habituals, com ara els que requereixin comprendre i produir textos d'una certa extensió i varietat sobre aspectes generals o d'altres més específics derivats de temes d'interès personal i professional. L'alumnat es veurà progressivament exposat a diversos accents, registres i estils que siguin fàcilment intel·ligibles i produïts en llengua estàndard. El llenguatge haurà de contenir estructures variades, a més d'un ampli repertori lèxic d'ús comú que pot incloure algunes expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent.

Per assolir aquest nivell, l'aprenent haurà de fer servir les estructures principals de l'idioma i disposar de les estratègies necessàries per actuar amb eficàcia en situacions comunicatives de tipus general i algunes de més específiques.

En aquest nivell s'espera un alt grau de desenvolupament de l'aprenentatge autònom.

Els textos coincidiran majoritàriament amb els del Nivell Bàsic, emperò s'haurà d'utilitzar un ventall més ampli de situacions i introduir noves estructures.

1. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL INTERMEDI B1

En acabar els dos cursos que integren el nivell intermedi, l'alumnat haurà de ser capaç de:

Comprendre la informació general, les idees principals i els detalls més rellevants en textos orals estructurats amb claredat, produïts en llengua estàndard i articulats a velocitat pausada emperò natural. Aquests textos poden ser transmesos directament o per mitjans tècnics, sempre que les condicions acústiques siguin adequades i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

Expressar-se i interactuar en textos ben organitzats i adequats als interlocutors i al propòsit comunicatiu. Els aprenents hauran de fer-se comprendre amb una correcció, fluïdesa i espontaneïtat que permetin mantenir la interacció encara que resultin evidents l'accent estranger i les pauses per planejar el discurs o corregir errors, i encara sigui necessària la cooperació per part dels interlocutors.

Comprendre el sentit general, la informació essencial, les idees principals i els detalls més rellevants que es troben en textos escrits clars i ben organitzats, produïts en llengua estàndard i sobre temes generals, temes actuals o d'altres menys rutinaris relacionats amb les àrees d'especialitat dels aprenents.

Escriure textos senzills i cohesionats sobre temes generals i quotidians, o d'altres menys rutinaris d'interès personal en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen experiències, esdeveniments (reals o imaginaris), sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen opinions i s'exposen plans, arguments i intencions.

Utilitzar, de manera reflexiva i apropiada al nivell, els elements morfosintàctics, lèxics i fonètics, i entendre la seva importància per tal de fer efectiu el procés de comunicació.

Consolidar gradualment l'actitud oberta i positiva que s'ha de mantenir davant una realitat plurilingüe i pluricultural que fomenti la tolerància i el respecte mutu i que faciliti la mobilitat i la cooperació internacionals.

Ampliar els coneixements i analitzar les característiques i singularitats pròpies de la societat i la cultura de la llengua estudiada amb la finalitat de continuar desenvolupant la competència comunicativa i la consciència intercultural.

Ampliar les estratègies de treball personal i desenvolupar l'aprenentatge autònom, utilitzant tots els recursos a l'abast que permetin l'aprenentatge al llarg de la vida. Mostrar habilitat per analitzar les pròpies necessitats comunicatives, autoavaluar i controlar el propi procés d'aprenentatge de la llengua per tal de millorar les tasques plantejades i assolir els objectius establerts.

Ampliar les estratègies de comunicació que facilitin la comprensió, expressió, interacció i mediació encara que en aquest nivell es segueixin utilitzant freqüentment les estratègies compensatòries.

Ampliar el repertori lèxic per expressar-se sobre temes relatius a la vida quotidiana, com ara la família, el temps lliure, els sentiments i d'altres temes inclosos en el present nivell, encara que es necessiti l'ajuda de pauses, reformulacions i repeticions.

Desenvolupar la capacitat de destriar la informació rellevant de la que és accessòria.

Començar a desenvolupar la capacitat d'inferir i deduir la informació no explícita.

Utilitzar el context, lingüístic i no lingüístic, com mitjà per incrementar la comprensió.

Identificar la funció i tipologia dels textos i documents de treball, tant orals com escrits (procedència, emissor, finalitat, etc.)

Comprendre les actituds i els estats d'ànim de les persones que parlen.

Utilitzar eficaçment diccionaris, llibres i altres materials de consulta.

Identificar les característiques de la llengua objecte d'aprenentatge per contrast i comparació amb la llengua materna o altres llengües, quan escaigui.

Apreciar el valor de la llengua estrangera com mitjà de comunicació amb persones que pertanyen a una cultura diferent i com element afavoridor de les relacions socials i interpersonals, tot desenvolupant actituds de respecte cap a altres llengües i els seus parlants

Al finalitzar aquest nivell encara cal esperar errors morfosintàctics, així com la utilització de pauses, reformulacions i repeticions, sobretot quan es parla de forma poc controlada, emperò no s'han de produir faltes que impedeixin la comprensió en temes de caràcter general. La pronunciació haurà de ser clarament intel·ligible encara que sigui evident l'accent estranger i es produeixin errors d'accentuació i entonació. S'espera també que l'alumnat utilitzi conscientment les estratègies adients per evitar que es trenqui la comunicació. Cal recordar l'aspecte cíclic de tots aquests continguts.

2. OBJECTIUS ESPECÍFICS DEL NIVELL B1

Els continguts per al Nivell Intermedi B1 es refereixen principalment a dos trets fonamentals:

La capacitat de l'aprenent per mantenir la interacció i poder comunicar el que vol, en una varietat de contextos.

La capacitat d'enfrontar-se de manera flexible al les situacions de la vida diària.

A l'acabament del Nivell Intermedi 1 l'alumnat haurà d'haver adquirit un nivell de competència B1 en referència als nivells establerts pel Marc Comú Europeu per a l'aprenentatge de les llengües (MCER)

Destreses receptives: comprensió lectora i comprensió auditiva

Comprensió lectora.

Comprendre rètols, cartells, prospectes, fulletons i manuals amb instruccions, indicacions i informació rellevant sobre el funcionament i la utilització de productes o serveis.

Comprendre cartes, notes personals i missatges que continguin descripcions d'esdeveniments, de sentiments i de desitjos amb l'objectiu de mantenir correspondència.

Comprendre la informació rellevant d'escrits quotidians oficials i textos breus referents a l'entorn de l'alumnat, com ara cartes i documents; informes i memoràndums, entre d'altres.

Comprendre els punts significatius de textos periodístics senzills sobre temes quotidians amb un lèxic habitual o propi del entorn dels aprenents.

Comprendre amb suficient detall els missatges en textos adreçats a l'alumnat, com ara els referents al seu entorn acadèmic.

Comprendre lectures adients al nivell (originals o adaptades), seguint el desenvolupament argumental i mantenint viu l'interès pel text, sense que la lectura es vegi dificultada per un lèxic i una morfosintaxis massa complexos, i sempre que la major part des elements desconeguts pugui ser interpretada a partir del context.

Comprensió auditiva

Comprendre la informació principal i els detalls rellevants d'anuncis i missatges orals que continguin instruccions senzilles, indicacions clares o altres tipus d'informació sempre que el discurs sigui clar, la velocitat normal i es tractin temes quotidians o de la vida professional expressats en llengua estàndard.

Comprendre converses sobre aspectes quotidians que es produeixen entre dos interlocutors en presència de la persona aprenent, les quals no siguin proposicionalment ni lingüísticament complexes ni tampoc estiguin distorsionades pel soroll ambiental.

Comprendre, en relació directa amb un interlocutor que parla pausadament, informació relativa a situacions personals, fets esdeveniments i necessitats de la vida quotidiana i poder expressar l'opinió personal encara que es necessitin freqüents aclariments i repeticions.

Comprendre, en comunicacions telefòniques, enunciats relatius a necessitats materials i relacions socials de la vida quotidiana, sensacions físiques i sentiments formulats explícitament i opinions personals expressades de manera senzilla a una velocitat lenta però no forçada.

Comprendre els punts principals exposats en converses que tinguin lloc entre un nombre reduït d'interlocutors, en presència de l'alumnat, identificant els canvis de tema, a condició que el discurs s'articuli amb claredat i en llengua estàndard.

Comprendre gran part del que es diu en presentacions i xerrades curtes i senzilles sobre temes familiars a condició de que s'articulin amb claredat i en llengua estàndard.

Comprendre el contingut essencial de les negociacions i gestions comercials més habituals.

Poder seguir discussions i debats senzills sobre temes de l'entorn de l'alumnat.

Comprendre la informació continguda en documents enregistrats senzills i en llengua estàndard referits a temes habituals o de l'entorn de l'aprenent, sempre que aquests textos es puguin escoltar més d'una vegada.

Comprendre la informació essencial de butlletins informatius radiofònics o televisats i extractes de programes senzills que tractin temes familiars, expressats amb claredat i en llengua estàndard.

Comprendre les idees principals de seqüències de pel·lícules o en les quals el llenguatge sigui clar i senzill i tan la imatge com l'acció ajudin a comprendre l'argument.

Poder seguir instruccions relacionades amb tasques d'orientació, processos senzills o funcionament d'aparells tècnics habituals.

Destreses productives: expressió oral i expressió escrita

Expressió oral

Fer presentacions breus i senzilles preparades amb antelació, que estiguin clarament estructurades, i poder contestar a les preguntes dels oients sempre que aquestes facin referència a qüestions rellevants per a l'aprenent.

Participar amb un cert grau d'eficàcia en una entrevista, contestant preguntes o plantejant-les, mentre es puguin seguir unes pautes establertes i les preguntes adreçades a l'aprenent no requereixin un alt grau d'improvisació. En pot ser un exemple una visita al metge on l'aprenent podrà descriure símptomes d'una malaltia encara que ho faci amb un grau limitat de precisió.

Produir, de forma improvisada, enunciats relatius a situacions quotidianes, esdeveniments, estats físics o sensacions, experiències personals o laborals, actituds pròpies, opinions i sentiments, contacte social (salutacions, agraïments, disculpes, etc.) o intercanvis d'informació, invitacions, demostracions d'interès per l'estat dels altres, etc. Aquests intercanvis poden tenir lloc en relació directa amb un interlocutor o en comunicacions telefòniques, tot tenint en compte que en aquest nivell es produeixen freqüents pauses i repeticions.

Prendre part activa en converses amb un nombre reduït d'interlocutors, en les quals es narri o descrigui algun fet quotidià, s'exposin idees, s'expressi acord, s'expliqui el que plau o desplaça, es comparin i contrastin alternatives, etc., sempre que els continguts siguin proposicional i lingüísticament senzills, i l'aprenent pugui fer repetir certes paraules i expressions.

Actuar amb un cert grau d'eficàcia en situacions habituals que poden tenir lloc en comerços, oficines de correus o entitats bancàries, entre d'altres. En poden ser exemples: demanar informació sobre talles de roba, materials o colors; informar-se de formes de pagament, o solucionar problemes quan s'està de viatge, com ara demanar a un passatger d'un autobús on cal baixar, o demanar on està l'oficina d'objectes perduts, etc.

Intervenir, encara que sigui mitjançant col·laboracions senzilles, en discussions, debats i col·loquis sobre temes generals o relacionats amb els interessos dels aprenents.

Presentar un comunicat breu, prèviament assajat.

Prendre part en transaccions i gestions senzilles relacionades amb temes d'informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com participar en converses sobre béns i serveis públics quotidians, com ara restaurants o transports, entre d'altres.

Fer descripcions senzilles sobre temes relacionats amb l'entorn dels aprenents, com ara descriure objectes que els són familiars

Adquirir gradualment la capacitat d'actuar de manera adequada davant el que han dit i fet altres persones. Desenvolupar la capacitat d'utilitzar els patrons de ritme, entonació i accentuació, així com la pronunciació dels fonemes vocàlics i consonàntics.

Expressió escrita

Escriure textos reals o imaginaris sobre temes quotidians o del entorn de l'alumnat, on s'haurà de desenvolupar la capacitat d'organitzar la informació fent servir els connectors més freqüents per enllaçar oracions i mostrar la suficient precisió i correcció en l'exposició de les idees.

Escriure notes personals, missatges, instruccions i anuncis que transmetin informació senzilla dirigida a qualsevol lector. Els aprenents hauran de expressar clarament els aspectes que considerin importants.

Escriure correspondència personal en la qual l'aprenent narri amb cert detall experiències, sentiments o esdeveniments.

Escriure correspondència formal breu i senzilla tot seguint patrons establerts i tenint en compte que l'alumnat gradualment haurà d'incorporar els textos model al seu repertori personal

Escriure informes a partir d'un model senzill, relacionats directament amb els interessos de l'aprenent on es tractin amb claredat i suficient precisió els punts establerts per la tasca que s'ha de dur a terme.

Mostrar un domini suficient del vocabulari i de les estructures per poder produir textos que s'utilitzen en situacions quotidianes, encara que es donin interferències i es facin servir reformulacions o solucions alternatives quan no es coneix una expressió o una paraula.

3. CONTINGUTS

Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, per aplicar-los a l'ensenyament, haurien d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a l'aula.

3.1. CONTINGUTS NOCIONALS

Els continguts nocionals són conceptes inherents a la llengua i són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per dur a terme tasques o projectes.

El llistat de nocions generals es deriva dels aspectes que es tracten quan s'utilitza una llengua, dels conceptes als quals es refereixen els parlants i dels trets específics d'una situació comunicativa concreta. Els següents continguts nocionals poden ser aplicables al Nivell Intermedi.

Entitat

Expressió de les entitats i referència: identificació personal i dels altres.

Propietats

Existència: presència, absència, disponibilitat, etc.

Qualitat: condicions i qualitats físiques, valoracions, edat, adequació, correcció, utilitat, capacitat, facilitat, dificultat,

Quantitat: nombre, grau, quantitat, etc.

Relacions

Espai. Ubicació absoluta i relativa en l'espai: distància, moviment, origen dimensió, longitud, temperatura, volum, pressió etc.

Temps. Situació absoluta i relativa en el temps: lloc en el temps, divisió del temps, indicacions de temps, etc

Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat,

Participants i les seves relacions.

Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat). Relacions de modo, lloc, instrument, correspondència, possessió, lògica, etc.

Nocions cognitives

Reflexió: creure, esperar, saber, recordar, etc.

Expressió: formes de contestar, demanar perdó, sol·licitar, etc.

Deixis: Referència o identificació:

Pronoms, nocions anafòriques i catafòriques, nocions de definició i indefinició, etc

3.2. CONTINGUTS SOCIOCULTURALS

L'alumnat haurà de ser progressivament conscient dels signes de diferenciació cultural, mostrar tolerància i estar preparat per utilitzar les estratègies necessàries per establir una base apropiada per a la comunicació.

Aquest apartat fa referència a despertar en l'alumnat un sentit de familiaritat cap a determinats aspectes de la cultura estrangera. Es tracta de que les persones aprenents reflexionin sobre trets de la nova cultura, als quals tal vegada s'han enfrontat, emperò no els han parat esment.

Els elements que s'inclouen presenten una àmplia varietat que es desenvoluparà al llarg de tots els nivells; la seva assimilació dependrà de les actituds més o menys obertes dels aprenents:

Els exponents socioculturals exposats en aquest nivell són generalment d'una estructura simple i directa i com a tals podran ser fàcilment entesos per l'alumnat. Tenen com a objectiu principal l'empatia o capacitat de comprendre les necessitats problemes i sentiments dels altres, tot responant correctament a les reaccions emocionals que es produeixen. Es tindran en compte les àrees següents de la cultura i societat de la llengua objecte d'estudi.

Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjar.

Horaris i costums relacionats amb el treball.

Activitats d'oci. Festivitats més rellevants.

Relacions interpersonals: introducció a l'estructura social.

Relacions familiars, generacionals i professionals.

Relacions amb diferents grups socials, entre si mateixos i entre els dos sexes.

Situacions formals i informals a la feina i amb les autoritats.

Relacions interracials. Idea general sobre el paper de la política.

Condicions de vida: característiques específiques del món familiar i laboral. Introducció al món laboral. Drets bàsics de la població.

Valors, creences i actituds (enfocament general).

Tradicions importants. Benestar. Seguretat. Tradició. Identitat nacional i estrangera. Estereotips.

Característiques bàsiques del sentit de l'humor. Referents culturals i artístics d'ampli espectre.

Llenguatge corporal: gestos i postures. Proximitat i contacte visual.

Convencions socials: convencions i tabús relatius al comportament. Normes de cortesia.

Rituals de visita, menjar i beure. Les convencions socials i rituals lingüístiques

Comportament ritual: celebracions i cerimònies més rellevants.

Geografia bàsica: països més importants en els quals es parla la llengua i informació sobre les ciutats més significatives. Introducció bàsica a les varietats de llengua).

3.3. CONTINGUTS TEMÀTICS

Els temes a tractar poden estar relacionats amb el context situacional (comprar a un comerç), així com amb temes d'interacció comunicativa (parlar de l'oferta que existeix de tendes i comerços).

Les àrees temàtiques, o nocions específiques, són generalment coincidents amb les proposades per al Nivell Bàsic; això no obstant, la complexitat del lèxic i de les estructures que s'utilitzin en el tractament dels temes consignats respondrà als objectius d'aquest nivell. En aquests objectius s'han assenyalat també alguns dels aspectes que l'alumnat d'aquest nivell ha de ser capaç de comprendre o produir a partir les següents àrees temàtiques:

Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, caràcter, religió, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim experiències personals).

Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa instal·lacions i útils de la llar, reparacions, arrendament), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país. En aquest nivell es poden incloure temes sobre la flora i fauna de l'entorn de l'aprenent.

Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, projectes, obligacions familiars i laborals).

Temps lliure i oci: afeccions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals. En aquest nivell es poden tractar temes sobre de la premsa, les revistes, el periodisme, etc

Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El tràfic. Turisme: camp, platja, muntanya. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns, entrada i sortida d'un país, direccions, senyals de trànsit, etc.

Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu ordinari i electrònic, pertinença a clubs o societats. En aquest nivell es poden incloure de forma general temes sobre criminalitat i justícia.

Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i serveis mèdics. En aquest nivell es poden incloure temes sobre benestar personal, accidents i assegurances.

Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques. En aquest nivell es poden tractar temes relacionats amb les qualificacions i certificacions vocacionals i acadèmiques.

Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), articles domèstics, estris bàsics del col·legi o del treball; preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament, reclamacions, requisits per als fumadors i no fumadors, etc.

Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes, menús, restaurants.

Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, comissaries de policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio, En aquest nivell es poden incloure temes sobre les habilitats per expressar-se i per establir comunicació.

Fenòmens atmosfèrics més comuns, prediccions, cura del medi ambient.

Ciència i tecnologia: avenços científics, mitjans tecnològics.

3.4. CONTINGUTS LEXICO-SEMANTICS

Els continguts lèxics estan directament lligats amb els continguts temàtics que s'han de tractar en aquest nivell, és a dir els que es refereixen a camps semàntics habituals, o específics, com ara els relacionats amb els interessos de l'alumnat... A més, es poden tenir en compte els següents elements lèxics:

Antònims, sinònims i mots polisèmics elementals.

Mots transparents, calcs i "falsos amics".

Paraules compostes i paraules derivades del lèxic bàsic.

Prefixos i sufixos bàsics en la formació de paraules de caràcter lèxic: in-,

Abreviacions: sigles, acrònims, símbols i abreviatures més importants o freqüents.

Algunes onomatopeies bàsiques.

Préstecs, i mots forans.

Anglicismes

Frases fetes. Es poden incloure alguns proverbis molt comuns.

Expressions comparatives d'ús comú.

Combinacions lèxiques bàsiques de la vida quotidiana.

Neologismes, substantius que corresponen a marques registrades o a noms propis.

3.5. CONTINGUTS FUNCIONALS

Es poden definir com les accions que es realitzen mitjançant la utilització de una llengua, és a dir el coneixement i ús de les convencions que regeixen la realització adequada de funcions de la llengua, com ara la competència que permet entendre i expressar peticions, queixes, acord i desacord, etc., mitjançant diverses fórmules lingüístiques.

S'ha d'aprofundir en el coneixement de les funcions del llenguatge des del contrast entre les estratègies de comunicació adquirides no només en la llengua materna sinó també en altres idiomes estrangers que l'alumnat conegui.

En el Nivell Intermedi es repeteixen els continguts funcionals consignats en el Nivell Bàsic i s'inclouen algunes noves funcions.

Actes assertius:

Funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura per tal d'afirmar, anunciar, acusar, admetre, postil·lar, atribuir, confirmar la veracitat d'un fet, corroborar, desmentir, predir, assentir i classificar; fer descripcions referents al treball, persones, caràcter, i experiències; realitzar accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; expressar acord i desacord; expressar desconeixement; expressar opinions; expressar certesa; identificar-se; informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans i decisions; presentar i presentar-se; recordar a algú; rectificar i corregir informació, presentar-se; rectificar i corregir informació.

Actes compromisius:

Realitzacions de funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió com ara expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa.

Actes directius:

Realitzacions de funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole com ara aconsellar, alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, demanar ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió i permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar; dissuadir, insistir, prevenir, reclamar, suggerir, etc.

Actes fàtics i solidaris:

Realitzacions de funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds cap als altres com acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment; agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se i expressar aprovació; felicitar, interessar-se per algú o

alguna cosa; lamentar, demanar i acceptar disculpes; refusar, saludar i respondre a salutacions; compadir-se, defensar-se, etc.

Actes expressius:

Realitzacions de funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions com ara expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa, molèstia, estima, confiança, antipatia, admiració, etc.

4. COMPETÈNCIA DISCURSIVA. GRAMÀTICA TEXTUAL

La Competència discursiva es refereix al coneixement i ús dels mecanismes de cohesió i organització d'un text o discurs, tant parlat com escrit

Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text, que és la forma comunicativa lingüística mínima.

Encara que a l'anàlisi teòric el text pot separar-se en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar amb el text de forma real en la qual aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

Tipus de textos

La realització de tasques inclou activitats lingüístiques que requereixen el processament de textos orals o escrits, a través de la recepció, producció, interacció o mediació.

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuais (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell siguin dels següents tipus:

Descripció
Diàleg o conversació
Narració
Predicció
Argumentació
Instrucció
Àmbits

Les activitats lingüístiques es contextualitzen dins els àmbits. Encara que poden ser diversos, per raons pràctiques poden ser classificats en : personal, públic, acadèmic i professional.

Àmbit personal:

Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.

Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra;; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

Àmbit públic:

Textos orals interaccionals: converses que tenen lloc en organismes oficials o públics, com ara al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant, o d'altres que poden tenir lloc al carrer, com pot ser respondre a una enquesta.

Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per altaveu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, o contes, narracions, cançons i extractes de pel·lícula, entre d'altres.

Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; acudits, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

Àmbit acadèmic.

Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'avaluació.

Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; presentacions o explicacions a classe.

Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfoli europeu.

Àmbit professional.

Textos orals interaccionals: converses senzilles de tipus formal que poden tenir lloc al treball i converses telefòniques.

Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles al lloc de treball.

Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes senzilles formals, de currículum, i presentació, comunicacions internes (correus electrònics, memoràndums, etc.) i informes senzills.

La Gramàtica del text

Els continguts d'aquest apartat no s'han de considerar exclusius d'aquest nivell, sinó criteris que s'han de tractar com a punts de referència que es troben a tots els nivells.

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf, del paràgraf al text en conjunt.

En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformats per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

Adequació del text.

Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, prescriptius, conatius (conversacionals).

Varietats funcionals o registres.

Registre neutre, formal o informal.

Tipus i format de textos.

Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

Coherència textual.

El text com a unitat global del contingut:

Tema: unitat temàtica.

Estructuració del contingut.

Selecció lèxica.

Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.

Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.)

La referència lingüística al context extralingüístic:

Context espai –temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps i expressions temporals.

El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de a qui va adreçat el missatge.

Cohesió textual.

Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

Marcadors de la estructura del discurs:

Inici del discurs:

Introducció del tema.

Ordre de les paraules.

Desenvolupament del discurs:

Manteniment del tema: Coreferència:

Recursos anafòrics, pronominals personals, demostratius, possessius.

Recursos de recurrència: pronominals; elements lèxics.

Expansió temàtica i canvi temàtic: Marcadors i connectors per:

Introduir una explicació o un nou element. Mostrar acord i desacord.

Expressar causa o conseqüència. Expressar condició.

Expressar finalitat.

Conclusió del discurs:

Procediments de tancament textual i/o recapitulació final.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

Prendre, mantenir i ceder el torn de paraula.

Support, demostració d'enteniment, petició d'aclariment.

Mots crossa o mots comodí per tal d'omplir els silencis que es produeixen en la producció oral (diguem-ne, vull dir, etc.)

5. ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recorri a l'estereotip.

Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.

Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faci de manera fluida.

Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.

Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tenir-la disponible.

Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.

Fa preguntes simples però rellevants per obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Criteris específics

MEDIACIÓ DEL TEXT

Transmissió d'informació específica

Transmet informació específica rellevant i explícita de textos informatius clars (fulletons, cartells, etiquetes, anuncis), missatges, cartes, instruccions, etc.

Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)

Interpreta i descriu tendències i detalls rellevants a partir de diagrames, gràfics, imatges...

Processament del text

(resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):

Resumeix els punts principals de documents audiovisuals, converses, textos breus i estructurats.

Parafraseja de manera simple textos escrits breus per adaptar-los a les necessitats comunicatives.

Presa de notes: Pren nota dels punts clau d'una xerrada o d'instruccions formulades de manera senzilla i amb prou temps.

MEDIACIÓ DE CONCEPTES

Relacional:

Facilitació de la interacció col·laborativa.

Gestió de la interacció Invita a col·laborar.

Pot definir la tasca i demanar als altres que hi contribueixin. Col·labora en tasques compartides per assolir un objectiu comú. Formula instruccions senzilles i clares per organitzar una activitat. Cognitiva:

Col·laboració en la construcció del significat

Encoratjament de la conversa conceptual.

Repeteix el que s'ha dit per confirmar comprensió mútua i ajudar a mantenir l'enfocament de la conversa.

Aporta idees i suggereix contingut per a la discussió i les conclusions. Demana justificació d'una opinió o de la bondat d'una proposta.

MEDIACIÓ DE LA COMUNICACIÓ

Facilitació de l'espai intercultural:

Mostra interès i empatia en la comunicació intercultural.

Mostra consciència que certs temes es poden percebre de manera diferent quan interactua amb persones d'altres cultures.

Intercanvia informació referida a valors i actituds per crear una base compartida per a la comunicació.

6. CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS FONÈTIC I FONOLÒGICS-B1: [vegeu l'enllaç](#).

7. METODOLOGIA

7.1. APRENENTATGE I DOCÈNCIA

Es parteix d'un model de llengua enfocada cap a l'acció, és a dir, un model centrat en l'ús de la llengua que considera que els usuaris i aprenents són membres d'una societat que tenen unes tasques a assolir i que s'ha de tenir en compte el ventall de capacitats específiques que els individus, com a agents socials, apliquen a aquest aprenentatge.

Aquest enfocament cap a l'acció o ús de la llengua ha de tenir en compte les estratègies que utilitzen els aprenents per activar les diferents competències que conté la competència comunicativa. Aquestes estratègies serviran per dur a terme les activitats i processos que comporten la recepció i producció de textos i la construcció de discursos que tracten de temes concrets, els quals permeten el desenvolupament de tasques lligades a determinades situacions que es donen dins els diferents àmbits d'actuació.

Tant el MCER com aquesta programació volen donar suport a un model obert pel que fa a les diferents teories metodològiques. Això no obstant, tant l'alumnat com el professor han de tenir en compte els processos involucrats en l'aprenentatge de les llengües i aplicar-los en els diferents àmbits d'actuació mitjançant la selecció de materials, la proposta d'activitats i l'avaluació dels continguts, l'aplicació dels procediments adients i el desenvolupament de l'aprenentatge autònom. La recerca en l'aprenentatge de

les llengües ha produït resultats dispars i els coneixements en aquestes àrees no han determinat encara clarament si existeix un mètode que es pugui considerar com el millor. Això no obstant cal tenir en compte alguns principis i aspectes àmpliament acceptats que ens poden ajudar en l'aprenentatge de les llengües.

Per estimular l'aprenentatge, és útil contestar a la pregunta: “quines condicions són les més adients perquè es produeixi aquest aprenentatge?” La majoria dels investigadors semblen estar d'acord en el fet que s'han de donar les següents condicions bàsiques que es poden aplicar a gairebé totes les situacions d'aprenentatge.

EXPOSICIÓ: L'alumnat ha de rebre un material d'entrada (*input*) comprensible de la llengua parlada i escrita. Aquest material ha de ser real, suficientment ric i de qualitat. És convenient que s'exposi l'alumnat a textos d'un nivell moderadament més alt de coneixements que el que posseeixen els aprenents en aquest estadi. Ha d'incloure els tipus de registres formal i informal i pot contenir altres varietats a més de la llengua nativa, com ara la llengua que utilitza qualsevol parlant no natiu que en faci ús de la llengua objecte d'estudi.

ÚS DE LA LLENGUA: Té en compte especialment el material de sortida (*output*) i el considera essencial per al desenvolupament de la llengua. S'espera que l'alumnat en faci ús real mitjançant la interacció a la classe en un ventall ampli de situacions, la qual cosa farà que es processi el material d'entrada (*input*) de forma més analítica i possiblement afavorirà també els processos mentals implicats en l'aprenentatge.

MOTIVACIÓ: És necessària perquè els aprenents processin la llengua que reben i també la utilitzin el més aviat possible, i es puguin beneficiar tant de l'exposició com de l'ús que en fan. La motivació pot també provenir de diverses fonts. A les EOI cal tenir en compte les característiques pròpies del nostre alumnat i buscar temes adequats als seus coneixements, interessos i necessitats.

INSTRUCCIÓ: S'entén enfocada cap a les estructures formals de la llengua. Actualment és un fet generalment acceptat que aquesta instrucció pot accelerar el nivell de desenvolupament de la llengua i fins i tot incrementar el nivell final d'adquisició dels aprenents; per tant el seu aprenentatge sembla rellevant a les EOI. Això no obstant, cal considerar que existeixen diverses teories sobre la instrucció formal i la seva relació amb l'ordre natural de desenvolupament d'una llengua. Aquest document convida el professorat a reflexionar i informar-se sobre els aspectes esmentats, que provoquen controvèrsia entre els lingüistes, perquè prenguin decisions meditades a l'hora d'instruir els alumnes sobre les formes gramaticals. Cal tenir en compte que un enfocament excessiu en la forma pot desviar-nos dels objectius fonamentals d'un currículum enfocat cap a la comunicació.

De forma abreviada es pot dir que aquest document vol presentar un enfocament comunicatiu equilibrat, es a dir que tot i que es centra en la comunicació i els seus processos, para esment en les estructures formals i en l'assimilació de les competències com part essencial de l'aprenentatge.

7.2. DESENVOLUPAMENT DE LES COMPETÈNCIES

Aquests aspectes ens conviden a contemplar l'aprenentatge dels idiomes des d'un enfocament comunicatiu i pràctic amb l'objectiu de desenvolupar tasques de complexitat progressiva. Aquest progrés en la competència comunicativa comporta el desenvolupament d'altres competències, a fi de fer front a les situacions comunicatives en que es troben els aprenents.

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent, i poden considerar-se aspectes de la competència comunicativa. De tota manera, pot ser útil distingir les competències que no estan directament relacionades amb la llengua (competències generals) de les competències pròpiament lingüístiques.

Competències generals

Les Competències Generals inclouen diversos tipus de coneixements:

- Coneixements declaratius (*savoir*), que inclouen el coneixement del món i el seu funcionament, el coneixement de la cultura de les comunitats on es parla la llengua que l'aprenent estudia i la consciència de les relacions existents entre les visions de móns diferents, entre d'altres.
- Habilitats i saber fer (*savoir-faire*), que inclouen les habilitats pràctiques, les habilitats socials, les habilitats de la vida quotidiana i les habilitats tècniques i professionals, entre d'altres.
- El saber ser (*savoir-être*), que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences, entre d'altres
- El saber aprendre (*savoir-apprendre*), que inclou la consciència lingüística i comunicativa i les habilitats fonètiques generals, es a dir, la sensibilitat cap a la llengua, la capacitat de pronunciació de noves llengües, les habilitats per a l'estudi i la capacitat d'adaptar-se a una nova experiència, entre d'altres.

Competència lingüística comunicativa

A fi de realitzar les intencions comunicatives, els usuaris de la llengua o els aprenents posen en joc les habilitats generals, i les combinen amb una competència comunicativa de tipus més específicament lingüístic. En un sentit més estricte, la competència comunicativa té els components següents:

- **Competències lingüístiques:** definides com els coneixements dels recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los. Inclou les competències gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.
- **Competències sociolingüístiques:** comprenen el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua, com ara normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, accents i registre, etc.
- **Competències pragmàtiques:** es refereixen al coneixement que l'usuari o aprenent té dels principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives : inclouen les relacions de causa i efecte, la capacitat de dirigir i estructurar el discurs, la coherència i la cohesió, etc.

Totes aquestes competències no constitueixen una finalitat en si mateixes i s'activaran a través d'activitats comunicatives en les quals s'integren les destreses de **comprensió, expressió, interacció i mediació**, tenint sempre presents els criteris d'avaluació que s'estableixen per al nivell bàsic. El material utilitzat serà variat i autèntic, sempre que sigui possible, per donar resposta a les necessitats reals dels alumnes. Mitjançant aquestes tasques comunicatives, els alumnes, entren en contacte amb la cultura d'expressió francesa, aprofundint en els coneixements socioculturals i desenvolupant la seva capacitat crítica a partir de l'anàlisi de les similituds i diferències entre les distintes cultures.

6.3. ASPECTES A CONSIDERAR

Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'haurà de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a la L1 ni a la L2, i per tant no s'han de contemplar com aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi *d'interllengua*, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumne comprovi les seves hipòtesis de funcionament de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es produirà l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'enfocament principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

Tractament del lèxic

L'adquisició del lèxic constitueix una part fonamental en el procés d'aprenentatge d'una llengua; per aquesta raó s'ha de plantejar de forma sistemàtica i adequada. S'hauran de tenir en compte els factors següents:

La distinció entre vocabulari actiu i passiu. El primer constituirà el corpus bàsic productiu.

La contextualització del lèxic.

L'establiment de relacions mitjançant àrees i operacions semàntiques.

El reciclatge freqüent.

L'ús d'estratègies per a l'aprenentatge i memorització del vocabulari.

La combinació d'aquest aprenentatge amb un lèxic més ampli *d'adquisició*.

La relació entre vocabulari i discurs.

Els mètodes utilitzats poden ser variats i dependran dels estils d'aprenentatge individuals.

Paper de l'alumnat i del professorat

L'enfocament adoptat pel MEQR implica una forma nova de considerar els rols tant del professor com de l'alumne. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu neix de

l'enfocament cap a l'acció i contempla un aprenent que arribarà a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquest enfocament tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors del processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un equip.

Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

A partir dels rols esmentats es deriva la necessitat que l'alumnat desenvolupi gradualment l'aprenentatge autònom, basat en el principi que els aprenents han de prendre la màxima responsabilitat possible en el seu propi procés d'aprenentatge i controlar-lo progressivament. També han de prendre consciència de les seves etapes de desenvolupament, tant dins com fora de la classe.

Utilització dels llibres de text

El llibre de text s'utilitzarà com un recurs més per aconseguir cobrir els objectius i continguts marcats a la programació. La seva utilització ofereix sens dubte grans avantatges (un marc estable per a l'ensenyament, un material comú d'ús individual per a l'alumnat i un important estalvi de treball per al professorat), però cal recordar que tot text ha de ser complementat, en major o menor mesura, tant per cobrir la programació com per satisfer les necessitats pròpies de cada grup i professor. Els professors que imparteixin el mateix curs mantindran reunions periòdiques amb la finalitat de planificar les possibles formes de complementar el llibre de text.

Les noves tecnologies

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) en l'aprenentatge dels idiomes és avui dia imprescindible. Per a les EOI és un repte que requereix una infraestructura tecnològica cada vegada més adequada a les necessitats dels estudiants i una formació del professorat en relació amb aquests canvis. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica, propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor/alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia en l'aprenentatge, permeten a l'alumne estar en contacte directe a través d'Internet o altres recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura de parla francesa.

Les activitats i condicions que es podrien proposar per aquest nivell són bàsicament:

Orientar l'alumnat sobre l'accés a una selecció de pàgines web d'interès (notícies en la ràdio i la televisió *on-line*, premsa, exercicis d'autocorrecció sobre aspectes formals de la llengua, programes didàctics d'altres centres, entre d'altres).

Completar les activitats de classe per treballar totes les destreses comunicatives.

Utilitzar el correu electrònic, els xats i els fòrums a nivell bàsic amb pautes per motivar l'expressió escrita.

Utilitzar els recursos més amplis que pot oferir un aula multimèdia, com per exemple la utilització de mètodes multimèdia interactius que es poden fer servir en forma d'autoaprenentatge o amb el professor com a tutor.

Orientar l'alumnat a l'hora de buscar informacions a la xarxa sobre les programacions de les EOI, preparar classes guiades amb el grup o la classe.

Les TIC són un mitjà adient, atractiu, motivador i facilitador per a la immersió lingüística o cultural en la llengua objecte d'aprenentatge. No podem ignorar-les en el nostre ensenyament.

Foment de la lectura

La lectura extensiva del francès és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua. A més a més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora, i promoure la confiança en si mateix. De manera tradicional es proposa des de fa anys un programa de lectura d'un llibre adaptat per al nivell Bàsic I i tres llibres de literatura autèntica (no adaptada) per a la resta de nivells. Exceptuan el que fa al nivell Bàsic 1, la resta de nivells tracta cada any de triar lectures que tinguin en compte la realitat complexa de la Francofonia (obres d'autors francòfons arreu del món) els diferents estils literaris (novel·la i assaig principalment), que siguin actuals, que connectin amb temes d'actualitat i, molt sovint, que estiguin adaptades al cinema.

7.4 EL PAPER DE LES TASQUES EN L'APRENTATGE

Tipus de tasques

L'enfocament que descriu el MECR està clarament centrat en l'acció, com ja s'ha esmentat anteriorment. La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització d'una sèrie de tasques que s'han de dur a terme. Aquestes tasques es poden definir com *qualsevol acció intencionada que una persona considera necessària per aconseguir un resultat concret en el context d'un problema a resoldre, una obligació a complir o un objectiu a assolir*. Les tasques constitueixen un procediment metodològic coherent amb els principis de l'enfocament comunicatiu, encara que són compatibles amb altres enfocaments més tradicionals.

El MCER explica que aquestes tasques no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. L'assoliment d'aquestes tasques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques impliqui el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar textos orals o escrits.

En termes d'aprenentatge de les llengües, les esmentades tasques poden incloure des de demanar el menú a un restaurant o traduir un text d'una llengua estrangera fins elaborar un diari a l'escola.

Els temes a tractar poden generar diferents tipus de tasques. Quan es tracta un tema en el llibre de text quan s'utilitzen altres materials, es pot consultar el llistat de tasques per veure quines poden ser les apropiades. Sembla adient incloure abans de començar la programació el tipus de tasques més usuals per aquest nivell.

Freqüentment s'explica que les tasques (reals o pedagògiques) han de simular o reproduir les característiques de les tasques reals fora de l'aula. Això no obstant la comunicació dins l'aula presenta característiques pròpies que cal no oblidar, tan pel que fa al context com al llenguatge que s'utilitza.

7.5. ESTRATÈGIES D'APRENTATGE

La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització de tasques que no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. El fet que aquestes tasques no siguin rutinàries ni automàtiques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i en l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques suposi el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar (a través de la recepció, la producció, la interacció o la mediació) textos orals o escrits.

Les estratègies es poden definir com línies d'acció organitzada, intencionada i regulada que una persona escull per dur a terme una tasca que ella mateixa es proposa o que se li presenta. Es defineixen com l'organització dels recursos disponibles amb la finalitat de dur a terme qualsevol pla. L'ús d'una estratègia inclou el fet de prendre decisions conscients per tal d'actuar d'una o altra manera.

S'ajudarà els alumnes a identificar i aplicar les estratègies que ja usen en la seva llengua i a desenvolupar-ne altres noves. Per això, es podran utilitzar activitats específiques, però principalment es tractarà d'integrar el treball de les estratègies dins el de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment de l'aprenentatge autònom. Generalment les estratègies no són directament avaluable, s'avaluen de forma indirecta a través de les diverses activitats.

Les estratègies es poden classificar en:

METACOGNITIVES: són les que ajuden a solucionar un problema des d'una perspectiva global o de conjunt.

COGNITIVES: són les que s'utilitzen per adquirir una llengua i estan relacionades amb els materials lingüístics.

COMUNICATIVES: són les que ajuden a iniciar, mantenir i finalitzar la comunicació.

SOCIOAFECTIVES: són les que tenen a veure amb les relacions i sentiments.

Fent una anàlisi del tractament de les estratègies que fa el MERC, s'arriba a la conclusió que hi apareixen intercalades amb les capacitats, sense fer-ne una distinció clara.

Sembla adient fer-ne una relació del tipus d'estratègies que poden utilitzar-se en els processos de comprensió i expressió a tots els nivells.

Estratègies d'expressió oral i escrita

Reproducció de sons, de pautes d'entonació i de grafies a partir de models determinats.

Lectura expressiva de textos assenyalats amb entonació i pronunciació adequats al nivell.

Reproducció de les estructures i dels textos assenyalats per aquest nivell seguint instruccions i models.

Adequació del registre formal i informal segons el tipus i la intencionalitat del text.

Producció de textos orals i escrits mitjançant la combinació d'estructures lingüístiques estudiades.

Adequació del missatge als components de l'acte de comunicació (interlocutor, canal i registre).

Utilització d'estratègies compensatòries com parafrasejar, usar sinònims, mots crossa i mots comodí del propi idioma, entre d'altres.

Anàlisi i autoavaluació dels resultats positius i dels errors, a través d'indicis manifestats per l'interlocutor (repetició sense error, gestos, entre d'altres), amb la finalitat de prendre confiança en si mateix o per autocorregir-se.

Revisió del text produït i incorporar aportacions que ho millorin com a resultat de l'intercanvi amb altres lectors.

Estratègies d'interacció

A més de les estratègies assenyalades per a la comprensió i producció s'afegeixen d'altres específiques de la interacció.

Predicció de les intencions de l'interlocutor i possibles reaccions que es puguin produir davant el discurs.

Identificació de buits d'informació i estimació d'allò que es pot donar per descomptat.

Planificació dels intercanvis atenent a la situació de comunicació.

Repetició mental i ús de frases estandarditzades d'ús freqüent (felicitar, saludar i acomiadar-se; desitjar sort, etc.) tant oralment com per escrit.

Manteniment de l'atenció i observació del comportament de l'interlocutor per poder comprendre'l millor.

Ús d'estratègies compensatòries per evitar silencis o malentesos en la comunicació: petició d'ajuda, de repetició, d'aclariment del que s'ha dit o escrit, utilització del llenguatge no verbal, canvi de tema, ús d'expressions per donar temps a pensar el que es vol dir, etc.
Comprovació de la comprensió del missatge; petició de correcció a l'interlocutor i aclariment de possibles malentesos.

Estratègies d'aprenentatge autònom

Planificació d'un pla de treball personal (diari, setmanal, quinzenal, etc.) i d'un treball (en parelles, en equip).

Localització i ús efectiu de recursos personals (llibre de text, diccionaris personals, apunts, etc.), dels disponibles tant en el centre escolar com fora (biblioteques, aula de recursos i aula multimèdia) que ajudaran l'alumne a la preparació i organització de la tasca.

Identificació de les estratègies bàsiques per a l'aprenentatge del vocabulari, la gramàtica i la utilització ràpida i freqüent de la llengua apresada.

Ús d'estratègies compensatòries (parafrasejar, emprar mímica, etc.), afectives (tenir confiança en un mateix davant l'error, arriscar-se a realitzar una tasca, etc.) i socials (treballar amb companys, intercanvis amb parlants nadius, entre d'altres) amb la finalitat d'afavorir l'aprenentatge.

Ús d'estratègies de memòria (crear relacions mentals, mapes semàntics, etc.), cognitives (analitzar, raonar, deduir, etc.) i metacognitives (fixar-se objectius, relacionar els nous coneixements amb els ja coneguts) per desenvolupar les tècniques d'estudi i de treball.

Ús d'estratègies transferides d'altres aprenentatges.

Participació en situacions de comunicació a través de les noves tecnologies de la informació i comunicació (missatges de mòbil, xat o correus electrònics).

Detecció dels errors més freqüents, anàlisi de les causes i la seva acceptació com un element necessari en el procés d'aprenentatge. Participació en activitats de coavaluació com a recursos per reflexionar sobre les dificultats que sorgeixen en el procés d'aprenentatge, amb la finalitat de superar-les.

Identificació del resultat positiu que s'ha obtingut en la utilització d'una estratègia (autoavaluació) i continuïtat en el seu ús.

Estratègies culturals i interculturals

Reconeixement de les característiques pròpies de la cultura francòfona.

Observació i reconeixement dels continguts i convencions culturals dels països franco parlants.

Identificació de les diferències i similituds socioculturals entre la cultura pròpia i l'aliena.

Ús d'estratègies per establir contacte amb altres cultures.

Identificació d'estereotips i formes de superar-los.

Identificació del paper de l'alumne com intermediari cultural entre la L1 (cultura pròpia) i la L2 (nova cultura).

7.6. LES ACTITUDS I L'APRENENTATGE

Les actituds es poden definir com opinions, formes de pensar i formes de respondre a qualsevol problema. Estan relacionades amb l'experiència i la cultura i són difícils de definir, però exerceixen control sobre l'aprenentatge de les llengües.

Es recullen en forma de llistats indicatius dels quals els departaments didàctics haurien de seleccionar els apartats que els alumnes han d'aprendre o desenvolupar. Es recomana, no obstant això, abastar el major nombre de epígrafs possible. Es poden classificar de la següent manera.

Actituds vers la comprensió i expressió orals i escrites

Mostrar interès i respecte per les normes que regeixen els textos orals i escrits.

Respectar les idees expressades en l'idioma estranger.

Prendre consciència de la importància d'aprendre un idioma per poder satisfer necessitats comunicatives

Valorar la comunicació com a forma de convivència i respecte per les normes que la regulen.

Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat dintre o fora de l'àmbit escolar.

Actituds vers la interacció

Superar el sentit del ridícul i de la cohibició. Desenvolupar el sentit de l'espontaneïtat, i valorar la confiança en si mateix per poder establir intercanvis comunicatius.

Mostrar una actitud col·laboradora, participativa, i de respecte cap a les normes en els intercanvis comunicatius (respecte al torn de paraules, a les idees de l'altre, etc.).

Valorar el treball en grup com a mitjà d'aprenentatge, l'establiment de relacions entre els participants i la motivació que afavoreixin l'estímul mutu i d'avaluació conjunta.

Valorar l'ús de les noves tecnologies de la informació i comunicació com a mitjà de perfeccionament de l'idioma i d'interrelació personal.

Actituds vers l'aprenentatge autònom

Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat fora de l'àmbit escolar, aprofitament de les noves tecnologies com a font important d'aprenentatge autònom.

Valorar el propi esforç, progrés i curiositat per aprendre, i acceptar les pròpies limitacions i dificultats que sorgeixen en l'aprenentatge.

Acceptar l'error com un element necessari en el procés d'aprenentatge.

Actituds culturals i interculturals

Rebutjar estereotips, tòpics i prejudicis sobre l'idioma, sobre la cultura i sobre els seus parlants.

Mostrar interès i respecte pel coneixement de les principals característiques de la vida quotidiana, de la cultura, de les convencions socioculturals i el llenguatge no verbal propis del país o països de l'idioma estudiat.

Mostrar interès cap a altres cultures, noves experiències i altres comportaments.

Valorar el paper d'intermediari cultural entre la cultura pròpia i la cultura estrangera per abordar amb eficàcia els malentesos culturals i les situacions conflictives.

Mostrar una actitud oberta i crítica davant altres valors característics que pertanyen a diferents cultures

8. TEMPORITZACIÓ

NIVELL INTERMEDI B1 GRUPS A, B:

SUPORTS:

LLIBRE DE TEXT:

■ **Défi 3, Edition hybride** (inclut un accés d'un an à la plateforme espace virtuel). Éditions Maison des langues **ISBN: 978-84-19236-56-2**

Optionnel:

-**Défi 3 Cahier d'exercices**. Maison des langues. **ISBN: 978-84-17249-67-0**

Llibres de lectura obligatòria:

- 1er quadrimestre : Vers la beauté, de David Foenkinos. Éd. Folio.
ISBN: 978-2072824425

2ème quadrimestre: La ballade de Lila K., de Blandine Le Callet. Livre de Poche.
ISBN: 978-2253161752

Aquesta temporització es provisional, depèn del ritme del grup, de les activitats complementàries, de les activitats culturals. A més a més, seguim l'actualitat francòfona i els suggeriments temàtics dels alumnes.

Distribució temporal dels continguts de Défi 3 (provisional)
<u>Abans del 21 de febrer (Primer quadrimestre)</u>
Unitat 1, Unitat 2, Unitat 3, Unitat 4, Unitat 5
Llibres de lectura 1 : Activitat escrita i oral en grups de 2-3 alumnes (exposés en febrer)

<u>A partir del 21 de febrer (Segon quadrimestre)</u>
Unitat 6, Unitat 7, Unitat 8, Unitat 9 Llibre de lectura 2 : Activitat escrita i oral en grups de 2-3 alumnes (exposés en març-abril)
Farem activitats de CTO, CTE, PCTE, PCTO i ML amb un format semblant a les proves de certificació del nivell B1.

Les lectures estan integrades a la programació del curs. A partir de cada llibre, es faran activitats escrites i / o orals.

AVALUACIÓ

Per aquest curs, l'avaluació és només informativa, serà necessari aprovar els exàmens (juny i/o setembre) per validar el nivell Intermedi B1.

Durant tot l'any, els alumnes entregaran de forma regular expressions escrites, i fitxes de lectura.

Animaran també debats després d'exposar un tema (monòleg i debat) i faran exposicions orals.

Les activitats dels llibres de lectura també seran avaluades.

PLATAFORMA DE SUPORT

Farem servir la plataforma de comunicació Workspace que permetrà proporcionar a l'alumnat una eina de seguiment de classe molt important on poden seguir totes les activitats fetes a classe i saber les tasques que s'han de preparar a casa.

També servirà com a plataforma d'intercanvi de dubtes. La professora penjarà regularment:

- Documents relatius al desenvolupament del curs (calendari, avaluació, etc.)
- Tasques a fer, exercicis...
- Informacions diverses

BIBLIOGRAFIA COMPLEMENTÀRIA:

Activités pour le Cadre européen commun B1 (livre + corrigés + cd audio) de Clé International

Phonétique progressive du français avec 400 activités Niveau intermédiaire (livre+ coffret CD audio)

Maîtriser la grammaire française (Niveaux B1-C1) + 1 CD Audio + Corrigés

Qualsevol gramàtica comprada per a l'alumne de cursos anteriors.

9. AVALUACIÓ NIVELL INTERMEDI B1

9.1. Definició de nivell

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen com a referència el nivell B1 (nivell llindar) del Marc europeu comú de referència per a les llengües.

Capaciten l'aprenent per utilitzar l'idioma receptivament i productiva, tant oralment com per escrit, així com per mediar entre les persones usuàries de diferents llengües amb una certa efectivitat, una fluïdesa i una flexibilitat que li permetin una autonomia limitada.

L'aprenent ha de ser capaç de mantenir la interacció i comunicar el que vol comunicar en una varietat de contextos quotidians o habituals, com ara l'establiment i manteniment de relacions personals i socials, tant cara a cara com per mitjans tecnològics, i els intercanvis senzills de caràcter factual propis d'entorns de lleure, educatius i ocupacionals, així com poder enfrontar-se de manera flexible als problemes de la vida diària.

Aquestes activitats requereixen comprendre i produir una varietat limitada de textos sobre aspectes generals o d'altres de més específics derivats de temes d'actualitat o d'interès personal o professional.

També impliquen l'exposició a diferents registres, varietats i estils de la llengua estàndard que siguin fàcilment intel·ligibles. També requereixen el control d'una considerable varietat d'estructures senzilles i un repertori suficient de lèxic d'ús comú, que pot incloure algunes expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent, així com de les estratègies necessàries per actuar amb eficàcia en situacions comunicatives de tipus general.

9.2. Continguts

Són els que es descriuen per al nivell intermedi B1, per a tots els idiomes, al Decret 34/2019, de 10 de maig, pel qual s'estableix l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, referits de manera general a les competències sociocultural, sociolingüística, funcional, estratègica, discursiva, lèxica i intercultural, i els específics per a cada idioma de les competències morfosintàctica, ortotipogràfica i foneticofonològica.

9.3. Estructura, descripció de la prova i durada:

Comprensió de textos orals (CTO)

Comprensió de textos escrits (CTE)

Producció i coproducció de textos escrits (PCTE)

Producció i coproducció de textos orals (PCTO)

Mediació (M)

PARTS	DURADA aproximada
Comprensió de textos orals	35 min
Comprensió de textos escrits	70 min
Producció i coproducció de textos escrits	45 min
Mediació	A determinar
Total part escrita	180' (3 hores)
Producció i coproducció de textos orals	10 min (màxim)

<i>Total part oral</i>	15-20'
TOTAL global (aprox.)	3 hores i 20 minuts

Les proves de comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos escrits i de mediació escrita s'administraran en una única sessió en les dates i l'horari que s'indiquin en el calendari d'exàmens establert en Resolució de la Direcció General de Planificació, Ordenació i Centres.

La prova de producció i coproducció de textos orals s'administrarà en les dates i l'horari que cada EOI estableixi per a cadascun dels respectius departaments didàctics d'idiomes.

9.4. Característiques de les parts (vegeu la pàgina web de l'EOI)

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA DE NIVELL INTERMEDI B2

1. DEFINICIÓ DE NIVELL

Consideracions generals

Encara que les àrees temàtiques coincideixen amb les del nivell anterior, el Nivell Intermedi B2 va més enllà de l'Intermedi B1 en els següents aspectes.

Pel que fa a l'aspecte de les categories funcionals, aquest nivell requereix un increment en l'inventari d'exponents. L'expansió en aquesta àrea funcional serà més evident en l'expressió d'emocions i en la forma de conduir, dirigir o desenvolupar les argumentacions.

S'haurà de fer evident un increment notable del vocabulari per a expressar les nocions específiques que s'inclouen en les àrees temàtiques. En aquest nivell no s'ha d'intentar recomanar a l'alumnat l'ús d'un determinat vocabulari. En arribar en aquest punt, els interessos i les necessitats dels alumnes s'han fet massa diversos per poder formular una proposta específica de vocabulari. La pròpia experiència dirigeix als aprenents per camins diferents a l'hora de parlar de la seva pròpia situació, del seu treball o de les àrees d'interès personal. Quant a aquest aspecte s'espera un major grau d'autonomia i responsabilitat pel propi aprenentatge, així com un ús més eficaç dels llibres de referència, de qualsevol tipus de tecnologia disponible i de qualsevol font d'informació per a poder utilitzar el vocabulari apropiat que es necessita en cada situació.

Un altre aspecte rellevant és el reconeixement d'un marge més ampli de varietats de registre. Els aprenents haurien de distanciar-se progressivament del registre "neutre" i adquirir més experiència en situacions que requereixen un registre més formal o més col·loquial a més de valorar en quin moment és més apropiat el seu ús. Des del punt de vista fonètic, els aprenents d'aquest nivell haurien d'adaptar-se als patrons de reducció que es produeixen generalment en l'ús informal de les llengües.

Els aprenents han d'incrementar la seva habilitat d'entendre i utilitzar frases més complexes i la capacitat per a seguir o produir discursos més llargs i estructurats, a través, entre d'altres, de l'utilització d'adverbis i pronoms anafòrics o genèrics per a referir-se a elements esmentats amb anterioritat. L'entonació adquireix rellevància degut a la seva estreta relació amb el significat, i les oracions subordinades ja han de fer-se servir amb freqüència.

Ha d'incrementar-se la varietat d'estratègies dirigides a assolir un objectiu específic en les converses, tenint en compte que els aprenents han d'enfrontar-se a situacions menys predictibles. Els aprenents

haurien de desenvolupar mecanismes de cooperació i esperar el mateix dels seus interlocutors. Encara podran tenir dificultat per a reaccionar adequadament en front canvis sobtats, ruptures inesperades o per a intervenir en transaccions que suposin excessiva dificultat. En aquests casos haurien d'utilitzar estratègies de compensació per a ajudar a l'interlocutor a interpretar les seves idees. En aquest nivell, la interacció ha de ser menys restringida i la conversa ha de desenvolupar-se de forma més flexible i natural que en el nivell anterior. La conversa té un objectiu determinat, i això requereix una mica més que un intercanvi verbal de patrons preestablerts.

Es requereix competència sociocultural i sociolingüística. Tots els temes, encara que es refereixin principalment a la vida quotidiana, estan impregnats de valors culturals. En el nivell anterior només es requereix una consciència dels aspectes culturals, però, en el nivell avançat els aspectes interculturals han d'integrar-se de forma més profunda per a poder respondre amb major flexibilitat a les situacions i tenir més capacitat per a les relacions interpersonals i socials. Són necessàries la sensibilitat, l'obertura a noves experiències, la tolerància i l'acceptació de les diferències. Aquesta forma d'actuar reflecteix la maduresa lingüística dels aprenents de les noves llengües.

El progrés en les habilitats de lectura ha d'aplicar-se al tractament d'una major varietat de textos. En aquesta etapa s'han de tractar més àmpliament les àrees d'interès personal, les quals es reflecteixen en l'expressió escrita i la comprensió oral, ja sigui a través de mitjans electrònics o de forma impresa. A mesura que el vocabulari s'expandeix i l'ús de recursos es fa més eficient augmenta la capacitat d'afrontar textos més complexos. També augmenta la capacitat de deduir els significats que es desitja extreure d'un text concret.

S'ha d'assolir un nivell més elevat en els processos de producció i recepció de la llengua. Els recursos han de ser més amplis que en el nivell anterior. La producció ha de ser més fluid. Ha d'haver millorat l'entonació i augmentat la velocitat de la producció oral. El temps necessari per a produir una resposta ha de ser més breu que en el nivell anterior. Els aprenents haurien de tenir receptius s'haurà de disminuir la dificultat per a identificar paraules i frases durant el procés comunicatiu, especialment quan s'utilitzen les formes reduïdes o l'accent es produeix en situacions sorolloses, de distorsió acústica o aquelles en les que es produeixen interferències per diversos motius. Si els aprenents "perden el fil" han de ser capaços de recuperar-lo amb relativa facilitat. No es pretén una producció oral perfecta, això requeriria un excés d'aprenentatge a costa de l'oportunitat d'ampliar les experiències d'intercanvi. S'ha de tenir en compte que és necessari un equilibri entre estendre els coneixements i perfeccionar l'expressió oral.

Definició

El Nivell Intermedi B2 presentarà les característiques de la franja alta del nivell de competència B2, com es defineix en el Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües. Aquest nivell suposa utilitzar l'idioma amb desimboltura i eficàcia en situacions habituals i d'altres més específiques que requereixin comprendre, produir i tractar textos orals i escrits conceptualment i lingüísticament complexos que versin sobre temes generals, actuals, o propis del camp d'especialització del parlant, en una varietat de llengua estàndard (formal i informal) i amb un repertori lèxic ampli que encara no ha de ser excessivament idiomàtic. A l'acabament d'aquesta etapa, la capacitat discursiva dels aprenents ha d'experimentar un notable augment. S'espera un discurs cohesionat i precís tant oral com escrit en el que l'alumnat haurà de mostrar una capacitat cada vegada més àmplia de negociació per a reaccionar i reconduir el discurs.

2. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL INTERMEDI B2

En el Nivell Intermedi B2, de forma més evident, les capacitats que inclouen totes les destreses, tant oral com escrites es troben íntimament lligades i sembla convenient presentar els descriptors d'aquestes destreses de forma unitaria.

Destreses de comunicació escrita:

Comprensió Lectora i Expressió Escrita.

Objectius

Comprendre textos escrits de caràcter general o específic, encara que el domini del vocabulari no sigui absolut, utilitzant fonts de referència i manifestant aquesta comprensió mitjançant la producció de tasques específiques.

Llegir de forma expressiva adaptant l'estil de lectura a la naturalesa del text i posant especial atenció a la pronunciació i l'entonació.

Escriure textos clars i detallats amb certa complexitat sobre diversos temes que poden referir-se als camps d'especialització dels aprenents; manejar informació i arguments procedents de diverses fonts i utilitzar diversitat d'estils i intencionalitats comunicatives que poden incloure també la creació literària.

Utilitzar la lectura en llengua estrangera i altres recursos didàctics (diccionaris, llibres, materials multimèdia, Internet, etc.) per buscar informació, per gaudir dels moments d'oci o com una forma d'enriquiment personal.

Comprensió lectora

Llegir de forma comprensiva textos extensos i complexos (correspondència, premsa contemporània, articles i informes professionals, literatura, instruccions, etc.) sobre una àmplia varietat de temes. L'alumne haurà de ser capaç d'identificar les idees més rellevants i adquirir una comprensió més profunda de la cohesió lèxica i gramatical per entendre l'estructura del text.

Comprendre textos o informes especialitzats, encara que no pertanyin al camp d'interès de l'alumnat. Per assolir aquest objectiu freqüentment s'hauran de consultar fonts com ara el diccionari o els mitjans tecnològics.

Reconèixer opinions i punts de vista procedents de textos escrits que presenten un cert nivell de complexitat lingüística.

Comprendre instruccions complexes i extenses que incloguin detalls i condicions específiques, rellegint el text si és necessari.

Utilitzar diferents estratègies de lectura i ser capaç d'inferir significats a partir del context lingüístic o extralingüístic utilitzant, quan calgui, el diccionari com eina d'aprenentatge.

Desenvolupar l'interès per la lectura autònoma de textos i obres en la llengua objecte d'estudi.

Llegir de forma expressiva adaptant l'estil de lectura a la naturalesa del text i posant especial atenció en la pronunciació i l'entonació.

Al llarg del curs els aprenents han de ser capaços de llegir diferents tipus de text en veu alta amb pronunciació, entonació, ritme i velocitat adequades. Si alguns idiomes ho consideren adient podran

valorar la competència per a dur a terme una lectura en veu alta, ja es tracti d'un text poètic, narratiu de distints subgèneres, una carta formal o informal, un guió teatral, etc. tenint en compte els patrons fonològics de la llengua objecte d'estudi, marcant el ritme i l'entonació adequats i desenvolupant tècniques d'autocorrecció.

Expressió escrita

Descriure fets i experiències, reals o imaginades, expressant clarament la relació entre les idees exposades i adaptant el discurs al gènere literari escollit.

Escriure ressenyes en les quals s'expressi clara i detalladament l'opinió personal sobre un llibre, una pel·lícula, una obra de teatre, etc.

Escriure cartes personals i formals, notes, enquestes, informes i assajos, sobre temes variats incloent la descripció de fets i experiències, la diversitat d'opinions i els arguments a favor i en contra sobre diversos temes, utilitzant un lèxic ric i variat i una àmplia diversitat d'estructures i formats lingüístics.

Elaborar diversos textos i resums integrant la informació i els arguments obtinguts de diverses fonts.

Ser capaç de crear textos amb finalitat estètica o literària.

Intercanviar informació, opinió, punts de vista i sentiments sobre fets i experiències en un context informal mitjançant cartes o correu electrònic, utilitzant la llengua amb eficàcia.

Mostrar interès per presentar els escrits de forma cuidada, respectant les normes ortogràfiques.

Destreses de comunicació oral:

Comprensió Auditiva, Expressió Oral i Interacció.

Objectius

Escotar i comprendre un interlocutor o un discurs retransmès que tracta temes de la vida personal, acadèmica, social o professional, sempre que estigui ben estructurat, no hagi excessiu soroll de fons i el nivell de llengua no sigui excessivament idiomàtic.

Comprendre discursos complexos i extensos des del punt de vista lingüístic i argumental detectant no només les idees principals sinó també la majoria de les complementàries.

Produir textos amb correcció gramatical, fluïdesa, precisió i bona pronunciació sobre diferents temes i amb un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.

Comunicar-se espontàniament i amb bon control gramatical, fluïdesa, precisió i eficàcia, sobre una àmplia varietat de temes, exposant clarament les idees i adaptant el discurs a la formalitat del context comunicatiu. S'espera un alt grau de capacitat de negociació i suport al discurs.

Interactuar amb parlants nadius de manera espontània i dinàmica defensant punts de vista, exposant argumentacions i contra-argumentacions i relatant fets i experiències. L'interlocutor no ha d'experimentar tensió o dificultat produïda per la falta de fluïdesa.

Mostrar una actitud de respecte i cooperació pel que fa a les exposicions orals dels companys i les pròpies converses en llengua estrangera, superant problemes de desconfiança en les pròpies capacitats i guanyant en confiança i seguretat, acceptant l'error com instrument d'aprenentatge.

Comprendre les varietats dialectals i comprendre i utilitzar un repertori d'expressions idiomàtiques.

Durant aquest període d'aprenentatge els alumnes hauran de fer ús d'una àmplia gamma de recursos didàctics i materials produïts en la llengua objecte d'estudi, integrar l'ús organitzat de recursos com les tecnologies de la informació i la comunicació com eina d'aprenentatge de la nova llengua, i l'ús habitual i autònom de la lectura o de l'escriptura com a activitat d'oci.

Identificar i interioritzar la funció comunicativa de la llengua i els seus elements lingüístics, i seguir aplicant a la nova llengua l'aprenentatge de les estratègies de comunicació adquirides durant l'aprenentatge de la llengua materna o/i d'altres llengües conegudes.

Comprensió auditiva

Comprendre converses formals i informals entre parlants nadius, encara que la participació costi algun esforç i impliqui l'adaptació del discurs.

Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de conferències, xerrades i altres formes de presentació acadèmica i professional de una certa complexitat lingüística.

Comprendre el material enregistrat procedent dels mitjans de comunicació identificant el contingut, els punts de vista i opinions implícites, l'estat d'ànim i la intenció comunicativa del parlant.

Reconèixer i poder discriminar els elements fonològics i fonètics com els sistemes vocàlics i consonàntics, els patrons de ritme, accentuació i entonació de paraules aïllades, frases i textos.

Expressió Oral i Interacció

Expressió Oral

Realitzar descripcions i narracions clares i detallades sobre diversos temes relacionats amb àrees especialitzades, utilitzant un lèxic adient.

Exposar i argumentar idees, expressant opinions clares, detallades i ben estructurades sobre gran varietat de temes que incloguin dades rellevants, contra-argumentacions alternatives i exemplificacions per il·lustrar un discurs que pot ser preparat o espontani.

Realitzar presentacions en públic clares i organitzades sobre una varietat de temes mostrant capacitat d'alterar el discurs de forma espontània per a respondre a les qüestions que plantegi l'audiència.

Utilitzar de forma correcta els patrons de ritme, entonació, accentuació i pronunciació dels fonemes vocàlics i consonàntics i processos derivats d'aquests.

Interacció

Participar de forma activa en converses en llengua estàndard amb un parlant nadiu mostrant seguretat, fluïdesa i confiança sobre temes d'interès general com el treball, la família, els amics, les aficions, els

temes socioculturals, etc., encara que es produeixin situacions externes a l'intercanvi que podrien pertorbar el discurs.

Participar de forma activa en converses formals i si es dóna el cas, en reunions de treball, entenent amb detall les idees que expressa l'interlocutor i sent capaç de presentar i defensar alternatives o propostes, a més de respondre a les qüestions que puguin sorgir en aquestes reunions.

Expressar opinions, argumentacions i comentaris en discussions informals manifestant amb precisió el punt de vista i responent a les qüestions que es puguin plantejar en referència a aquests punts.

Mostrar capacitat lingüística per resoldre conflictes, problemes, reclamacions, etc. en els quals el parlant demani responsabilitats i sigui capaç d'argumentar i utilitzar un llenguatge persuasiu per assolir el seu objectiu, establint les concessions que consideri oportunes.

Ser capaç de distingir el llenguatge formal i informal segons l'interlocutor i poder ajustar el discurs a aquests aspectes per tal de respectar les convencions socials. Fer servir les normes de cortesia, respecte d'opinions i torns de paraula. Mostrar de forma evident d'una actitud oberta i favorable, considerant la interacció comunicativa com una font d'enriquiment personal.

Respondre a formulació de preguntes sobre diversitat de temes personals, socials i professionals amb la fluïdesa i espontaneïtat adequades als diversos contextos. Aquestes entrevistes se poden produir amb major o menor grau d'estructuració i planificació.

Mostrar capacitat de distanciar-se d'un text preparat per seguir algun punt interessant suscitat pels oients.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).

Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari.

Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.

Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.

Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.

És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

MEDIACIÓ DEL TEXT

Transmissió d'informació específica

Transmet informació específica detallada de correspondència formal o informal, de reunions o de fragments rellevants d'informes, notícies, etc.

Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)

Interpreta i descriu de manera fiable dades detallades a partir d'informació complexa organitzada visualment (diagrames, gràfics, imatges, etc.)

Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):

Resumeix i si cal comenta la informació principal i els arguments de textos complexos.

Compara i sintetitza informació i punts de vista de diverses fonts.

Reconeix la intenció i els destinataris pressuposats del text. Presa de notes:

Pren notes prou acurades de reunions, seminaris o xerrades sobre temes generals o del seu camp o interès, encara que la concentració en el llenguatge faci que perdi alguna informació.

MEDIACIÓ DE CONCEPTES

Relacional:

Facilitació de la interacció col·laborativa.

Gestió de la interacció

Fa preguntes per estimular la discussió de com s'ha d'organitzar el treball col·laboratiu. Pot definir els objectius del grup i comparació de les opcions per assolir-los.

Orienta l'enfocament de la discussió aportant suggeriments sobre com s'ha de procedir. Explica els diferents papers dels participants en el procés col·laboratiu, donant instruccions clares per al treball en grup.

Cognitiva:

Col·laboració en la construcció del significat

Encoratjament de la conversa conceptual.

Desenvolupa les idees dels altres i proposa solucions o compromisos. Presenta arguments a favor i en contra de les opcions.

Encoratja els participants a ampliar les seves contribucions i justificar o aclarir les seves opinions. Extrapola les idees dels altres i les intercala en arguments coherents.

MEDIACIÓ DE LA COMUNICACIÓ

Facilitació de l'espai Expressa comprensió i respecte per les idees d'altri

Adapta els procediments perquè puguin ser compartits per persones de diferents cultures.

Comenta les similituds i diferències entre les opinions i perspectives de persones de diferents orientacions culturals.

2. CONTINGUTS

Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, per aplicar-los

l'ensenyament, haurien d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a l'aula.

2.1. Continguts nacionals

Els continguts nacionals són conceptes inherents a la llengua i són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per dur a terme tasques o projectes.

El llistat de nocions generals es deriva dels aspectes que es tracten quan s'utilitza una llengua, dels conceptes als quals es refereixen els parlants i dels trets específics d'una situació comunicativa concreta.

En el Nivell Intermedi B2 els següents continguts nacionals coincideixen amb els del Nivell Intermedi. Els departaments seleccionaran i organitzaran les classes i subclasse més adients a les programacions. L'ampliació d'aquestes nocions entra en relació directa amb el lèxic que s'espera d'aquest nivell i no és possible fer-ne una relació exhaustiva. Així es mantenen les següents nocions generals: existencials, espacials, temporals, qualitatives, quantitatives, mentals, de relació i de deixis.

Conseqüentment s'ampliarà el llistat d'exponents de totes elles al llarg del diversos nivells.

Entitat

Expressió de les entitats i referència: identificació personal i dels altres..

Propietats

Existència: presència, absència, disponibilitat, etc.

Qualitat: condicions i qualitats físiques, valoracions, edat, adequació, correcció, utilitat, capacitat, facilitat, dificultat,

Quantitat: nombre, grau, quantitat, etc.

Relacions

Espai. Ubicació absoluta i relativa en l'espai: distància, moviment, origen dimensió, longitud, temperatura, volum, pressió etc.

Temps. Situació absoluta i relativa en el temps: lloc en el temps, divisió del temps, indicacions de temps, etc

Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat,

Participants i les seves relacions.

Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat). Relacions de modo, lloc, instrument, correspondència, possessió, lògica, etc.

Nocions cognitives

Reflexió: creure, esperar, saber, recordar, etc.

Expressió: formes de contestar, demanar perdó, sol·licitar, etc.

Deixis: Referència o identificació:

Pronoms, nocions anafòriques i catafòriques, nocions de definició i indefinició, etc

3.2. Continguts socioculturals

L'alumnat haurà de ser progressivament conscient dels signes de diferenciació cultural, mostrar tolerància i estar preparat per utilitzar les estratègies necessàries per establir una base apropiada per a la comunicació.

Aquest apartat fa referència al fet de despertar en l'alumnat un sentit de familiaritat cap a determinats aspectes de la cultura estrangera. Es tracta de que les persones aprenents reflexionin sobre trets de la nova cultura, als quals tal vegada s'han enfrontat, emperò no els han parat esment. Els elements que s'inclouen presenten una àmplia varietat que es desenvoluparà al llarg de tots els nivells; la assimilació d'aquests aspectes per part dels parlants dependrà de les actituds més o menys obertes dels aprenents:

Pel que fa a la competència sociocultural del Nivell Avançat, s'espera que sigui possible un contacte més freqüent i fluid amb els parlants nadius de la llengua i que estiguin preparats per enfrontar les diferències socioculturals que seran els resultat d'aquests contactes. Es requerirà familiaritat amb la cultura de la llengua que s'aprèn. S'haurà d'assumir el fet que els valors, actituds, creences i convencions socials seran diferents a altres cultures i els aprenents hauran de recórrer a la seva capacitat de tolerància i a les estratègies necessàries per tal de crear les bases necessàries per a establir la comunicació. Els aprenents també hauran de saber expressar i donar a conèixer els trets culturals propis.

A més, cal tenir en compte que generalment no existeix un únic espai sociocultural dins una mateixa llengua i que cada llengua es compon de varis contextos diferenciats.

En aquest nivell s'espera un grau més alt de sensibilitat, adequació i coneixement d'aquestes competències i de les estratègies socioculturals en tractar els mateixos aspectes que en el Nivell Intermedi.

Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjar. Horaris i costums relacionats amb el treball. Activitats d'oci. Festivitats més rellevants. Patrons de la rutina domèstica.

Relacions interpersonals: L'estructura social. Relacions familiars, generacionals i professionals. Relacions amb diferents grups socials, entre si mateixos i entre els dos sexes. Relacions intergeneracionals. Graus de formalitat en relació al món laboral a i amb els representants de l'autoritat. Relacions interracials. Política i grups polítics més representatius.

Condicions de vida: característiques específiques del món familiar i laboral. Introducció al món laboral. Drets bàsics de la població. Salari, estat del benestar, diferències de classes socials, composició ètnica d'una població. etc.

Valors, creences i actituds (enfocament general). Tradicions importants. Benestar. Seguretat. Tradició. Identitat nacional i estrangera. Estereotips. Benestar i seguretat. Identitat nacional i estrangera. Assumptes socials i polítics. Les religions.

Convencions socials i rituals i normes de cortesia:

No lingüístiques: les convencions del llenguatge corporal, els rituals de les visites (la puntualitat, la roba utilitzar en les diferents ocasions, els tipus de menjar que s'ofereixen a les diverses reunions socials, els comentaris que es poden o no es deuen fer, etc.)

Lingüístiques: els recursos incrementats sobre els aspectes convencionals d'educació social que permetran l'utilització d'un llenguatge menys directe i més complex. La llengua s'utilitzarà en dependència directa de cada situació i les relacions entre els parlants s'adaptaran als diferents graus de formalitat per tal de poder actuar de forma coherent. Els aprenents s'allunyan del llenguatge exclusivament directe i faran servir l'ús idiomàtic, la ironia, l'ús lúdic de la llengua o les connotacions, emperò amb una certa precaució per transgredir les normes de cortesia per falta de coneixement suficient. Es recomana l'absència de dogmatisme en les opinions, la forma de corregir als altres sense ofendre, l'utilització de formes correctes en expressar acord o desacord i d'altres trets comuns a la majoria de llengües.

Característiques del sentit de l'humor i familiaritat amb la peculiaritat en que es manifesta en la cultura de la llengua Referents culturals i artístics d'ampli espectre.

Coneixements geogràfics dels països on es parla la llengua objecte d'estudi

3.3. Continguts temàtics

Els temes a tractar poden estar relacionats amb el context situacional com ara anar a comprar a un comerç, així com amb temes d'interacció comunicativa, com ara parlar de l'oferta que existeix de tendes i comerços.

Les àrees temàtiques, o nocions específiques, són generalment coincidents amb les proposades per als nivells anteriors. Això no obstant, s'espera que els aprenents del Nivell Intermedi B2 siguin capaços de:

Expressar i justificar els seus punts de vista i les seves opinions i sentiments.

Participar en conversacions que girin al voltant d'ells mateixos i de la seva vida.

Descriure o narrar de forma complexa esdeveniments i experiències pròpies.

Saber utilitzar els serveis públics i solucionar problemes que sorgeixen en la utilització d'aquests serveis.

L'aplicació dels esmentats criteris se manifesta en les formes de comportament que els aprenents del nivell Avançat aplicaran a cadascun dels temes:

Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, caràcter, religió, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).

Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa instal·lacions i útils de la llar, reparacions, arrendament), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país. En aquest nivell es poden incloure temes sobre la flora i fauna de l'entorn de l'aprenent:

Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, projectes, obligacions familiars i laborals).

Temps lliure i oci: afeccions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals. En aquest nivell es poden tractar temes sobre de la premsa, les revistes, el periodisme, etc

Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El tràfic. Turisme: camp, platja, muntanya. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns, entrada i sortida d'un país, direccions, senyals de trànsit, etc.

Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu ordinari i electrònic, pertinença a clubs o societats. En aquest nivell es poden incloure de forma general temes sobre criminalitat i justícia.

Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i serveis mèdics. En aquest nivell es poden incloure temes sobre benestar personal, accidents i assegurances.

Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques. En aquest nivell es poden tractar temes relacionats amb les qualificacions i certificacions vocacionals i acadèmiques.

Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), articles domèstics, estris bàsics del col·legi o del treball; preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament, reclamacions, requisits per als fumadors i no fumadors, etc.

Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes, menús, restaurants.

Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, comissaries de policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio, En aquest nivell es poden incloure temes sobre les habilitats per expressar-se i per establir comunicació.

Fenòmens atmosfèrics més comuns, prediccions, cura del medi ambient. Ciència i tecnologia: avanços científics, mitjans tecnològics.

3.4. Continguts lèxico-semàntics

Els continguts lèxics estan directament lligats amb els continguts temàtics que s'han de tractar en aquest nivell, és a dir els que es refereixen a camps semàntics habituals, o específics, com ara els relacionats amb els interessos de l'alumnat, als quals es fa referència en l'apartat. 5.4. A més, es poden tenir en compte els següents elements lèxics.

Serveixen com referència els continguts lèxics que s'inclouen els documents del Consell d'Europa, com ara el Vantage 1990 (JA van Ek i JIM Trim) amb traducció als idiomes comunitaris.

Competències pragmàtiques. Continguts funcionals

Es poden definir com les accions que es realitzen mitjançant la utilització de una llengua, és a dir el coneixement i ús de les convencions que regeixen la realització adequada de funcions de la llengua, com ara la competència que permet entendre i expressar peticions, queixes, acord i desacord, etc., mitjançant diverses fórmules lingüístiques.

S'ha d'aprofundir en el coneixement de les funcions del llenguatge des del contrast entre les estratègies de comunicació adquirides no només en la llengua materna sinó també en altres idiomes estrangers que l'alumnat conegui.

Els departaments hauran de seleccionar les funcions que semblin més adients al nivell per tal de cobrir les necessitats comunicatives més immediates de l'alumnat S'ha de tenir en compte que el nombre de funcions no ha de ser excessiu i s'ha d'adaptar a la duració dels cursos.

Les següents categories poden aplicar-se a gairebé tots els nivells.

Actes assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura per tal d'afirmar, anunciar, acusar, admetre, postillar, atribuir, confirmar la veracitat d'un fet, corroborar, desmentir, predir, assentir i classificar; fer descripcions referents al treball, persones, caràcter, i experiències; realitzar accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; expressar acord i desacord; expressar desconeixement; expressar opinions; expressar certesa; identificar-se; informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans i decisions; presentar i presentar-se; recordar a algú; rectificar i corregir informació, presentar-se; rectificar i corregir informació.

Actes compromisius: realitzacions de funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió com ara expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa.

Actes directius: realitzacions de funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole com ara aconsellar, alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, demanar ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió i permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar; dissuadir, insistir, prevenir, reclamar, suggerir, etc.

Actes fàtics i solidaris: realitzacions de funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds cap als altres com acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment; agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se i expressar aprovació; felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar, demanar i acceptar disculpes; refusar, saludar i respondre a salutacions; compadir-se, defensar-se, etc.

Actes expressius: realitzacions de funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions com ara expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa, molèstia, estima, confiança, antipatia, admiració, etc.

En el Nivell Intermedi B2 es repeteixen els continguts funcionals consignats en el Nivell Intermedi. Això no obstant els desenvolupament d'aquestes funcions s'ha de manifestar en un major grau per part de l'aprenent d'incrementar l'habilitat d'expressar-les de la següent manera:

Una subcategorització de les funcions que suposen una reacció personal, intel·lectual o emocional. Així una funció com ara "demanar informació", s'amplia en el nivell Intermedi B2 i es fa distinció entre

preguntes "neutres" i preguntes en les quals s'espera o demana confirmació o es plantegen dubtes sobre el que s'ha dit.

Una major varietat d'exponents. L'aprenent haurà de distingir entre respostes més o menys formals i expressar matisos de significat i sentiments en oposició a les expressions "neutres" que s'esperen del nivell Intermedi. La riquesa de recursos afectius i d'expressió inclou un nombre significatiu d'expressions idiomàtiques o frases fetes.

L'aprenent d'aquest nivell ha de tenir també més flexibilitat i control per manejar les seves relacions personals en una àmplia gamma de situacions. Per exemple, quan es rebutja una invitació es pot fer de forma decidida o feble; aquest últim matiz podria provocar una nova invitació.

a) Una realització més desenvolupada de les variables estructurals. En el nivell Avançat els aprenents hauran d'utilitzar els medis lingüístics a la seva disposició i podrà organitzar-los amb major facilitat.

Competència discursiva. Gramàtica textual

La competència discursiva es refereix al coneixement i ús dels mecanismes de cohesió i organització d'un text o discurs, tant parlat com escrit. Els criteris que inclou són aplicables en tots els nivells havent-se d'aplicar en diferents graus de complexitat segons els nivells, i es tractaran a l'apartat de l'avaluació.

Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text, que és la forma comunicativa lingüística mínima.

Encara que a l'anàlisi teòric el text pot separar-se en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar amb el text de forma real en la qual aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

Tipus de textos

La realització de tasques inclou activitats lingüístiques que requereixen el processament de textos orals o escrits, a través de la recepció, producció, interacció o mediació.

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuais (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell siguin dels següents tipus:

Descripció

Diàleg o conversació

Narració

Predicció

Argumentació

Instrucció

Àmbits

Les activitats lingüístiques es contextualitzen dins els àmbits. Encara que poden ser diversos, per raons pràctiques poden ser classificats en : personal, públic, acadèmic i professional.

Ambit personal:

Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.

Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

Àmbit públic:

Textos orals interaccionals: converses que tenen lloc en organismes oficials o públics, com ara al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant, o d'altres que poden tenir lloc al carrer, com pot ser respondre a una enquesta.

Àmbit públic:

Textos orals interaccionals: converses que tenen lloc en organismes oficials o públics, com ara al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant, o d'altres que poden tenir lloc al carrer, com pot ser respondre a una enquesta.

Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per altaveu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, o contes, narracions, cançons i extractes de pel·lícula, entre d'altres.

Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; acudits, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

Àmbit acadèmic:

Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'avaluació.

Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; presentacions o explicacions a classe.

Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfolio Europeu.

Àmbit professional:

Textos orals interaccionals: converses senzilles de tipus formal que poden tenir lloc al treball i converses telefòniques.

Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles al lloc de treball.

Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes senzilles formals, de currículum, i presentació, comunicacions internes (correus electrònics, memoràndums, etc.) i informes senzills.

La Gramàtica del text

Els continguts d'aquest apartat no s'han de considerar exclusius d'aquest nivell, sinó criteris que s'han de tractar com a punts de referència que es troben a tots els nivells.

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf, del paràgraf al text en conjunt.

En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformats per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

Adequació del text

Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, prescriptius, conatius (conversacionals).

Varietats funcionals o registres.

Registre neutre, formal o informal.

Tipus i format de textos.

Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

Coherència textual.

El text com a unitat global del contingut:

Tema: unitat temàtica.

Estructuració del contingut.

Selecció lèxica.

Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.

Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.)

La referència lingüística al context extralingüístic:

Context espai – temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps i expressions temporals.

El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de a qui va adreçat el missatge.

Cohesió textual.

Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

Marcadors de la estructura del discurs: Inici del discurs:

Introducció del tema.

Ordre de les paraules.

Desenvolupament del discurs:

Manteniment del tema:

Coreferència:

Recursos anafòrics, pronoms personals, demostratius, possessius.

Recursos de recurrència: pronoms; elements lèxics.

5. Continguts morfosintàctics nivell B2: [vegeu l'enllaç](#).

PRIMERA PART: NIVELL INTERMEDI B 2.1

Continguts morfosintàctics primera part del Nivell intermedi B2.1

GRAMÀTICA ORACIÓ

Oració simple

Oració interrogativa amb infinitiu, averbal. Interrogació indirecta. Oració exclamativa, nominal (Mais quelle horreur!).

Oració exhortativa amb infinitiu (Ne pas parler au conducteur).

Ordre dels elements en cada tipus d'oració: subjecte, predicat, circumstants oracionals. A la interrogació indirecta i en l'estil indirecte.

El·lipsi d'elements: absència de ne ou pas,

Concordança subjecte - predicat, subjecte - atribut, subjecte - complement predicatiu. Concordança del verb amb un títol de llibre o pel·lícula («Les Trois Mousquetaires» a eu beaucoup de succès), i amb enumeracions (Paul ou toi répondez au téléphone).

Verbs impersonals o amb doble construcció i diferències de significat. Oració passiva. Passiva d'acció i de resultat.

Construcció impersonal (Il a été convenu que)

Frase el·líptica (Et voilà le resultat, À bas les 40 heures!). Interjeccions usuals per a reaccionar en situacions habituals.

Oració complexa

Coordinació afirmativa i negativa. Classes de coordinació: copulativa, disjuntiva, distributiva, adversativa, consecutiva i explicativa.

Subordinació completiva: Consolidació de les estructures treballades. Ús relacionat amb temps del passat. Diferència d'ús de l'indicatiu i del subjuntiu.

Repetició i transmissió d'informació. Correlació dels temps i canvis en els pronoms i en els marcadors temporals i espacials. Interrogatives indirectes.

Subordinació adverbial. Enllaços i correlació de temps i modes:

Causal: amb indicatiu: vu que, Étant donné que + indicatiu, du Moment que, sous prétexte que.

Consecutiva: si bé que, c'est pour · la que, tellement ... que,

Final: reforç i ampliació d'estructures: de crainte que, de manière à ce que.

Temporal reforç i ampliació d'estructures per indicar simultaneïtat, anterioritat o posterioritat amb indicatiu: jusqu'au moment où, comme, au fur et à mesure que, aussitôt que. Amb infinitiu: avant de, au moment de, après + infinitiu passat, en attendant de (Les élèves bavardent en attendant de pouvoir entrer dans la salle de classe). Anterioritat amb subjuntiu: jusqu'à ce que, avant que, en attendant que (Elle lit en attendant que le repas soit prêt).

Concessiva i d'oposició: reforç i ampliació d'estructures amb indicatiu (même si, alors que) i amb subjuntiu (bé que, quoique).

Condicional o d'hipòtesis. Reforç i ampliació d'estructures amb indicatiu: si, sauf si, amb subjuntiu: à condition que, à moins que, pourvu que, amb condicional: au cas où. La condició a verbal (... si possible). Formulació d'hipòtesis (mettons que, admettons que, en supposant que).

Oracions comparatives: reforç i ampliació d'estructures plus ... que, moins ... que, aussi ... que, autant (de) ... que, comme, comme si, de même que, ainsi que (Il est plus / moins / aussi Têtu que je l'étais à son âge)

GRUP DEL NOM

Aprofundiment en la concordança en gènere i nombre dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom, pronom).

Nom

Classes de noms i comportament morfosintàctic: comuns, propis, col·lectius, comptables i no comptables.

Formació del gènere: femenins irregulars. Ampliació de noms amb significat diferent segons pertanyin a un gènere o un altre (el / la mémoire), noms que no canvien de forma en femení o masculí (gosse, partenaire), noms amb femení totalment diferent (parrain / Marraine) i noms comuns per a els dos sexes (la vedette, li Témoin).

Ampliació de noms que no tenen singular (Retrouvailles, arrhes, fringues) o que no tenen plural (la solidarité, li sud). Casos comuns de plural dels noms compostos (sac à main, carte postale).

Determinants

Article. Aprofundiment en l'elecció definit / indefinit / partitiu. Ús en frases negatives. Ús de l'article amb l'expressió ne ... que.

Presència o absència de l'article en determinades expressions lexicalitzades (sud mesuri; hors Taxes).

Possessius: reforç. Ús del possessiu sense que hi hagi una relació de possessió, per marcar el caràcter habitual de l'acció (Il a manqué son train; Elle a sa migraine), una apropiació afectiva (Mon vieux).

Demostratius: compatibilitat amb altres determinants. Ús amb les partícules ci et là.

Indefinits: n'importe quel, quelques, tout, autre. Combinació amb altres determinants. Diferència semàntica de quelques / certains / des (Je n'ai que quelques minutes; Certains participants sont déjà partis).

Numerals: Numerals compostos. Casos particulars de l'ús de l'ordinal (Le tiers monde). Fraccions, múltiples i altres formes d'expressar quantitat (1 quart de, 1 tiers de, le triple de, deux fois plus de, tous les deux jours).

Interrogatius i exclamatius. Combien de i quel. Complements del nom

Adjectius:

Consolidació de la concordança de gènere i nombre.

Posició: valor afectiu o figurat de l'anteposició (Un drôle de type / Un type drôle).

Graus de l'adjectiu. Reforç. Diferents mecanismes d'expressió del grau amb adverbis o prefixos (vachement, tellement, hyper).

Modificadors de l'adjectiu: adverbis o locucions adverbials, grup nominal amb preposició. . Canvi de preposició segons la construcció de l'oració (Un exercice difficile à faire / Il est difficile de faire cet exercice).

Pronoms

Personals: consolidació en l'ús de les formes àtones i tòniques, funcions i combinatòria. Pronoms amb preposició, insistència en les formes i usos que presenten més dificultat. Reforç de l'ús de il est / c'est + adjectiu en relació amb el registre. Usos d'en e i en funció del registre. Utilització a expressions lexicalitzades usuals.

Reconeixement de el·lipsi de pronom subjecte en enumeracions i en la llengua oral. Possessius: reforç. El possessiu en frases fetes (À la Nôtre).

Demonstratius: Consolidació de l'ús de les formes simples i compostes. Ocupació de la partícula là en estil indirecte. Ús de ça, ce per emfatitzar.

Indefinites: nul / n'importe qui / quoi / où / lequel / tel. Interrogatius i exclamatius.

Pronoms relatius. Consolidació dels usos treballats en els nivells anteriors; formes compostes.).

GRUP DEL VERB

Concordança del participi en verbs pronominals (Ils se sont adressé la parole; Ils se sont adressés à la direction; Ils se sont téléphoné). Participi invariable: faire + infinitiu; laisser + infinitiu i participi amb en. Concordança o no en les expressions: ci-joint, vu.

Conjugacions: consolidació de les formes regulars i irregulars.

Valors temporals i aspectuals dels temps verbals: reforç dels ja practicats i insistència en els usos rendibles que ofereixen major dificultat.

Indicatiu: consolidació de les maneres d'expressar present, passat i futur.

Subjuntiu: Ús del present i del pretèrit perfecte compost. Usos en oracions subordinades de relatiu que indiquen eventualitat; en oracions completives per expressar dubte, opinió, obligació, possibilitat, desig, sentiments; en oracions subordinades circumstancials lligat a determinades conjuncions subordinants.

Imperatiu: Valors usuals. Imperatius lexicalitzats freqüents.

Infinitiu simple i compost: valors nominals i verbals. Alternança formes conjugades / infinitiu en oracions subordinades

Formes en -ant: gerundi / participi present. Participi present per expressar causa o caracterització nominal. Expressió de simultaneïtat, manera, condició i concessió. Correlació de temps en la transmissió d'informació. Ús del condicional, del condicional passat i de l'infinitiu per transmetre ordres o consells. Correlació d'accions i concordança de temps i modes. Correlació en els sistemes de subordinades condicionals amb si.

ADVERBI I LOCUCIONS ADVERBIALS

Reforç i ampliació de l'expressió de circumstàncies de temps (à jamais, auparavant, autrefois); ús de jamais sense valor negatiu (Si jamais vous revenez); correlació de les expressions de temps en el discurs indirecte;

Lloc (là-dedans, là-dessus, à travers, ci-contre);

Mode (volontiers à propos, exprès). Diferència entre locucions adverbials aparentment pròximes (tout de suite / de suite). Consolidació de les regles de derivació en -ment.

Quantitat (environ, davantage, guère).

Afirmació (soit, si)

Dubte (Probablement, peut-être)

Negació (ne ... plus, pas encore, toujours pas / pas toujours, jamais, personne, nulle part)

De relació (cependant, toutefois, soit ...)

De comparació (plus, moins, aussi; del superlativo). Oposició de mieux / meilleur.

Adverbis interrogatius i exclamatius, de lloc, de grau (combien, pourquoi, quand, où) Lloc de l'adverbi en la frase.

ENLLAÇOS

Conjuncions i locucions conjuntives

Coordinants (per a relacionar paraules i oracions). Consolidació de les treballades en nivells anteriors: copulatives, disjuntives, distributives, adversatives i explicatives (et, ou, ni, sinon, or, donc, car). Construccions amb ni.

Subordinants completives i circumstancials. Insistència en els casos que ofereixen més dificultat.

Ampliació i consolidació dels connectors treballats en els nivells anteriors. Insistència en els quals poden causar més dificultat (voire, aussi, pareil conséquent, pourtant ...)

Preposicions

Usos generals. Règims: adjectius, verbs i adverbis amb preposició. Insistència en els usos que generen dificultat.

Locucions preposicionals (à cause de, en vue de, histoire de)

De iniciació: fórmulas de saludo (Madame, Monsieur; Salut, les copains), de presentació (Voici, Je vous présente), de introducció del tema (Ayant lu; Suite à), de despedida.

Marcas gráficas de clasificación, énfasis, referencias. Convenciones de distribución y organización del texto para esquemas e índices.

Entonación y pausas. La entonación y las pausas como marcadores de unidades discursivas y de relaciones de sentido.

Recursos para las reacciones esperadas en las situaciones e intercambios usuales (“pares adyacentes”): preguntar – responder, ofrecer – aceptar / rehusar y explicar, pedir – conceder, hacer un cumplido – quitar importancia, pedir – dar.

Deixis

Formas de señalamiento en las diferentes situaciones de enunciación (conversación, teléfono, chat, carta, etc.)

Consolidación de las transformaciones de deícticos y marcadores en función de las coordenadas espacio-temporales: diferencias según la situación de enunciación y de registro (Viens ici demain: elle m'a dit hier de venir ici / elle m'a dit d'y aller le lendemain).

Cortesía

Formas de tratamiento de uso frecuente: personas gramaticales, uso de fórmulas (Maître+apellido; Très heureux de vous rencontrer; Ravie de faire votre connaissance). Atenuación de la presencia del hablante (Dit-on; D'après certains; formas verbales del condicional; voz pasiva).

Interrogación con inversión.

Expressions de cortesía para las funciones sociales como dar órdenes, pedir, corregir (Adressez-vous; Veuillez patienter; Prière de ; Ça vous gêne si; Il s'agit plutôt de).

Ambigüedad ilocutiva (C'est l'heure! para concluir una reunión).

Implícitos en las respuestas demasiado breves, o demasiado prolijas. Parce que!), en el tono irónico (Il n'est pas bavard !), escéptico (Mon œil !; Tu parles !).

Tematización y focalización

DISCURS COHESIÓ

Procediments lèxics dins dels camps treballats: sinònims (1 Voleur, 1 cambrioleur), hiperònims / hipònims (Hébergement: gîte, auberge de jeunesse, chez l'habitant, hotel). Coherència verbal -temporal i aspectual- en el discurs:

Reforç i ampliació dels valors desplaçats dels temps verbals. Condicional per expressar fets no confirmats.

No respecte de les regles de concordança en el subjuntiu com a cas general en el francès estàndard (utilització del present i pretèrit perfecte en lloc de l'imperfet i plusquamperfet: J'aurais aimé qu'il vienne).

ORGANITZACIÓ

Connectors

Sumatius (en outre, de plus, et même), contra-argumentatius (tout de même, néanmoins or, mais, cependant, quand même), justificatius (en fait, d'ailleurs, après tout), consecutius (du coup, voilà pourquoi, pareil, conséquent, donc).

De estructuració: ordinadors d'obertura (d'abord, avant tout, premièrement), de continuació (ensuite, puis, quant à) i de tancament (bref, finalement, pour conclure, après tout).

De reformulació: explicatius (autrement dit, c'est-à-dire) rectificatius (à vrai dire; plutôt), de distanciament (en revanche, de toute façon) i recapitulatius (bref, en résumé, en somme).

Marcadors en funció del text i del registre (reforç i ampliació)

Relleu de la informació compartida i de la informació nova amb recursos gramaticals: ordre (Tels sont mes projets; C'est quoi ce truc?), Aïllament d'un element (La fumée, je ne supporte plus), reduplicació (J'en ai marre, marre, marre!), amb recursos lèxics (Voilà quelqu'un à qui je tiens), amb recursos d'entonació i accentuació.

Focalització i intensificació d'un element: ús de demostratius, de pronoms tòncics, l'adverbi bien com a partícula de reforç (C'est bien lui).

LÈXIC I SEMÀNTICA VOCABULARI

Expressions freqüents del francès col·loquial relacionades amb les situacions i temes treballats.

Formació de paraules

Formació de paraules per derivació (affaiblir, anti alcoolique) i per composició (Non- violence, sans-gêne, pot-au-feu). Derivació a partir d'un sigle (pacser, smicard).

Sufixos: -ade (citronnade), -age (Covoiturage), -aire (oculaire), -ard (banlieusard), -cide (Homicide), -ée (cuillerée), -eux (luxueux) -erie (causerie), -esse (souplesse), -oir (arrosoir), -tique (Bureautique), -tude (lassitude), -ure (morsure), -ment per substantius (agencement) i adverbis

Significat

Camps associatius dels temes treballats (soins médicaux: pilule, seringue, piqûre, plâtre, entorse).

Paraules de significat obert i substitució per les corresponents precises en el context. Paraules sinònimes o de significat utilitzat (Comprendre / piger; rafler / piquer / Voler / dérober).

Paraules antònimes usuals (fou / raisonnable; crispé / détendu; accueillir / rejeter). Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat (voir / voire, fric / flic, résonner / raisonner).

FONÈTICA I ORTOGRAFIA RECURSOS FÒNICS

Consolidació del reconeixement i de la producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Insistència en els fonemes que presenten més dificultat: / j / (deuil); / I / - / u / (pour / pur).

Correspondència entre fonemes i lletres / signes (Sain / saint / sein; vingt / vin / vain). Diferències en la pronunciació segons la posició en la frase (huit enfants / huit garçons); del significat (Je (ne) t'aime plus / Je t'aime plus).

Diftongs i hiats (trouer, mais).

Accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques dins d'un grup fònic. Accent emfàtic (C'est 1 Incident, non 1 Accident, C'est FORmidable !; Intéressant? - Très intéressant).

Entonació: reforç dels patrons característics per a les funcions comunicatives treballades.

Correspondència entre les unitats melòdiques i la puntuació (Il a eu són BAC!; Il a eu són BAC?; Il a eu són BAC).

Grups fònics: accents - atonicitat, entonació i pauses (Il vient demain / Il vient demain soir; André, va faire ton lit / André va faire ton lit).

ORTOGRAFIA

Consolidació de l'ortografia gramatical i del vocabulari corresponent al nivell. Insistència en la representació gràfica de fonemes que ofereixen major dificultat: la iod (éveil, abeille); / j / (Jongler, pigeon); / K / (Aquarelle, saccharine) i en les grafies amb diferents pronunciacions: orchestre / chocolat; -um (album, parfum)); c final (tabac / Bouc / banc).

Abreviatures, sigles i símbols: ortografia i pronunciació (apr.J.-C; Art. 10; BTS; @).

6. TEMPORITZACIÓ NIVELL INTERMEDI B2.1 GRUPS A, B

SUPORTS:

INTERMEDI B2.1

■ **Défi 4 B2 (Première partie)**, Livre de l'élève + CD **Edition hybride** (inclut un accès d'un an à la plateforme espace virtuel). Éditions Maison des langues **ISBN 978-84-19236-57-9**

Aquesta temporització es provisional, depèn del ritme del grup, de les activitats complementàries, de les activitats culturals. A més a més, seguim l'actualitat francòfona i els suggeriments temàtics dels alumnes.

Distribució temporal dels continguts de Défi 4 (provisional)
<u>Abans del 21 de febrer (Primer quadrimestre)</u> Unitat 1, Unitat 2, Unitat 3 Llibres de lectura 1 : Activitat escrita u oral individual (exposés en desembre) Llibres de lectura 2 : Activitat escrita i oral en grups de 2-3 alumnes (exposés en febrer)
<u>A partir del 21 de febrer (Segon quadrimestre)</u> Unitat 4, Unitat 5 Llibre de lectura 3 : Activitat escrita i oral individual (exposés en maig) Farem activitats de CTO, CTE, PCTE, PCTO i ML amb un format semblant a les proves de certificació del nivell B2.

Llibres de lectura obligatòria:

- 1er quadrimestre : Une pièce montée, de Blandine Le Callet, Éditions Le livre de poche **ISBN 978-2253119319**
- 2ème quadrimestre : Mémé, de Philippe Torreton, Éditions Poche J'ai lu. **ISBN 978-2290138892**

Durant tot l'any, els alumnes entregaran de forma regular expressions escrites, i fitxes de lectura.

Animaran també debats després d'exposar un tema (monòleg i debat) i faran exposicions orals.

Les activitats dels llibres de lectura també seran avaluades.

PLATAFORMA DE SUPORT.

Farem servir la plataforma de comunicació Workspace que permetrà proporcionar a l'alumnat una eina de seguiment de classe molt important on poden seguir totes les activitats fetes a classe i saber les tasques que s'han de preparar a casa.

També servirà com a plataforma d'intercanvi de dubtes. La professora penjarà regularment:

Documents relatius al desenvolupament del curs (calendari, avaluació, etc.)

Tasques a fer, exercicis... Informacions diverses

Continguts morfosintàctics Nivell INTERMEDI B 2 (segona part nivell B2.2)

GRAMÀTICA ORACIÓ

Oració simple

Oració interrogativa amb preposició + partícula, amb inversió complexa, amb repetició de la partícula interrogativa (Qu'est-ce que c'est que le stress?).

Oració exclamativa (Ah! Ce qu'il fait froid!). Oració desiderativa (Si seulement il pleuvait!).

Ordre dels elements en cada tipus d'oració: subjecte, predicat, circumstants oracionals: inversió del subjecte amb aussi (J'ai beaucoup de travail. Aussi faudrait-il que je me dépêche).

El·lipsi d'elements (Pas toucher). Absència de pronom subjecte a les enumeracions, en missatges breus o anuncis i en frases fetes (Arriverons demain; Peu importe).

Verbs impersonals o amb doble construcció. Diferència d'ús Il / Ce. Oració passiva. Passiva reflexa (Le studio se loue à la semaine).

Construccions pròpies del llenguatge formal.

Interjeccions usals per a reaccionar en situacions habituals.

Oració complexa

Coordinació afirmativa i negativa. Ús de ni (ni Pierre ni Marie ne sont venus). Ús de et amb significat diferent del d'addició (Tu avais accepté et maintenant tu refuses).

Coordinació de subordinades (quand ... et que, parce que ... et que).

Subordinació de relatiu: Consolidació en l'ús de les oracions de relatiu amb o sense antecedent (Allez où vous voudrez). Correlació de temps i modes. Ús del subjuntiu / indicatiu en les oracions de relatiu per expressar eventualitat o després determinats antecedents.

Subordinació de lloc amb où i subordinació concessiva amb où que. Subordinació completiva: ús relacionat amb temps del passat. Diferència d'ús de l'indicatiu i del subjuntiu. Construccions amb verbs seguits de preposició.

Interrogatives indirectes: Enllaços i correlació de temps i modes d'oracions introduïdes per si, par ce que, ce qui.

Subordinació adverbial. Enllaços i correlació de temps i modes:

Causal: amb indicatiu: d'autant (plus) que, étant donné que + indicatiu, du moment que, sous prétexte que; amb subjuntiu: ce n'est pas que, non que.

Consecutiva: si bien que, c'est pour cela que, tellement ... que, tant (de) ... que, si ... que, à tel point que, de manière que, de (telle) façon que, de sorte que, c'est la raison pour laquelle + indicatiu, ainsi, aussi + inversió del subjecte.

Final: reforç i ampliació d'estructures: de crainte que, de manière à ce que.

Temporal. Refuerzo i ampliació d'estructures per indicar simultaneïtat, anterioritat o posterioritat amb indicatiu: jusqu'au moment où, comme, au fur et à mesure que, aussitôt que. Amb infinitiu: avant de, au moment de, après + infinitiu passat).

Anterioritat amb subjuntiu: jusqu'à ce que, avant que. La temporal a verbal.

(Venez dès que possible). Subordinació temporal amb valor d'oposició: tandis que, alors que / pendant que.

Concessiva i d'oposició: reforç i ampliació d'estructures amb indicatiu i amb subjuntiu.

Condicional o d'hipòtesis. Reforç i ampliació d'estructures amb indicatiu: si, sauf si, amb subjuntiu: à condition que, à moins que, pourvu que, amb condicional: au cas où. La condició averbal (... si possible). Formulació d'hipòtesis (mettons que, admettons que).

Comparatives: reforç i ampliació d'estructures. plus ... que, moins ... que, aussi ... que, autant (de) ... que, comme, comme si, de même que, ainsi que.

GRUP DEL NOM

Funcions sintàctiques del grup del nom. Formes de marcar aquestes funcions. Insistència de l'absència de preposició en el complement directe de persona. nom

Classes de noms i comportament morfosintàctic: comuns, propis, col·lectius, comptables i no comptables.

Formació del gènere: femenins irregulars.

Formació del nombre: excepcions a les regles de formació en el vocabulari d'ús. Ampliació de noms que no tenen singular (Retrouvailles, arrhes, fringues) o que no tenen plural (la solidité, le sud). Casos comuns de plural dels noms compostos (sac à main, carte postale).

Substantivació (le savoir faire, un je ne sais quoi, un rien). Determinants

Article. Elecció del tipus d'article en funció del sentit o de l'ús (avoir l'air / avoir un air; une peur bleue / la peur de sa vie).

Presència o absència de l'article en determinades expressions lexicalitzades (hors taxes), en els titulars (Grève des cheminots). Presència en exclamacions (Le gros problème !, Il fait un froid!), En dates, a festivitats, al superlatiu, en la interpel·lació (Silence, les enfants); amb valor distributiu (3 euros le metre). Ús amb valor possessiu (Il marche les mains dans les poches).

Possessius: reforç. Ús del possessiu sense que hi hagi una relació de possessió, per marcar el caràcter habitual de l'acció.

Demostratius: compatibilitat amb altres determinants. Ús amb les partícules ci et là. Indefinits: n'importe quel, quelques, tout, autre. Combinació amb altres determinants. Numerals: Numerals compostos. Expressions freqüents amb els numerals (En deux mots).

Interrogatius i exclamatius. Combien de i quel. Complements del nom

Adjectius:

Consolidació de la concordança de gènere i nombre.

Femenins irregulars (rigolo / rigolote). Casos particulars de concordança (Des jupes vert bouteille).

Graus de l'adjectiu. Reforç.

Adjectius que formen una unitat semàntica amb el substantiu (fou rire, jeunes gens).

Modificadors de l'adjectiu: adverbis o locucions adverbials, grup nominal amb preposició. . Canvi de preposició segons la construcció de l'oració (Un exercice difficile à faire / Il est difficile de faire cet exercice).

Pronoms

Personals: consolidació en l'ús de les formes àtones i tòniques, funcions i combinatòria.

Pronoms amb preposició, insistència en les formes i usos que presenten més dificultats. (Penser à eux / y penser; Leur parler / En parler / Parler d'eux; Il est beau, ce garçon / C'est beau, la mer).

Reforç de l'ús de il est / c'est + adjectiu en relació amb el registre. Usos en expressions lexicalitzades usuals (s'y connaître en quelque chose; Je n'en reviens pas).

Posició dels pronoms personals amb imperatiu, amb formes no personals del verb i en perífrasis verbals, quan hi ha dos pronoms complement en la frase (Mes cheveux, je vais me les faire couper). Pronombres en construccions pronominals i amb verbs pronominals (Je m'y plais beaucoup, Laissez-moi lui en parler).

Possessius: reforç.

Demostratiu: Consolidació de l'ús de les formes simples i compostes. Diferència d'ús ce / cela. Ce en l'estil indirecte amb valor neutre (Je veux savoir ce à quoi vous pensez). Utilització en expressions (· cela dit; Ça alors!). Ús de ceci, cela de ça según el registre. Construccions amb preposició, amb relatiu. (Ceux d'en face; Celui dont je t'ai parlé).

Indefinits: Ús amb un adjectiu / adverbí complement (Quelqu'un de bien). Variacions semàntiques en combinacions amb altres determinants (d'autres / des autres / quelques autres). Ús amb verbs recíprocs (se parler l'un à l'autre, se consoler l'un l'autre).

Interrogatiu i exclamatiu.

Pronoms relatius. Consolidació dels usos treballats en els nivells anteriors; formes compostes. Ús del pronom relatiu amb el·lipsi del verb (Il y a cinq candidats, dont trois garçons).

GRUP DEL VERB

Nucli -verb- i complements. Concordança del verb amb el subjecte i amb el complement directe quan aquest precedeix al participi passat. Consolidació dels casos vistos en nivells anteriors. Insistència en la concordança amb el subjecte en subordinades relatives (C'est moi qui ai répondu).

Concordança del participi en verbs pronominals. Participi invariable: faire + infinitiu; laisser + infinitiu i participi amb en. Concordança o no en les expressions: ci-joint, vu. Conjugacions: consolidació de les formes regulars i irregulars.

Indicatiu: consolidació de les maneres d'expressar present, passat i futur:

Futur compost per marcar l'anterioritat i la probabilitat en el passat (Il aura téléphoné pendant ton absence).

Passat: repàs de l'elecció de l'auxiliar en els temps compostos segons el sentit o la construcció.

Prétérit imperfecte: reforç i ampliació per expressar consell o suggeriment.

Prétérit plusquamperfecte per a expressar irrealitat i penediment (Si j'avais su ...).

Reconeixement de les formes més freqüents del pretèrit perfecte simple en textos narratius escrits.

Condicional: per expressar fets no confirmats o per donar consells; futur en el passat en estil indirecte. Condicional passat per expressar retret o penediment.

Subjuntiu: repàs de l'ús del present i del pretèrit perfecte compost. Usos en oracions subordinades de relatiu que indiquen eventualitat; en oracions completives per expressar dubte, opinió, obligació, possibilitat, desig, sentiments; en oracions subordinades circumstancials lligat a determinades conjuncions subordinants.

Imperatiu: repàs dels valors usuals.

Infinitiu simple i compost: valors nominals i verbals. Expressió de la concessió amb la locució verbal *avoir beau* + infinitiu.

Formes en -ant: gerundi / participi present. Participi present per expressar causa o caracterització nominal. Ús del gerundi per expressar simultaneïtat, manera, condició i concessió.

Participi passat: Consolidació de les formes irregulars. Ús en oracions de participi (*Une fois arrivées ...*). Veu activa, passiva i reflecteix. Passiva en perífrasis (*vient d'être inauguré*). Ampliació de verbs pronominals amb sentit passiu + infinitiu: *es faire, es voir, es laisser, s'entendre* (*Il va se faire virer; Il s'est laissé emporter*).

Verbs que canvien de significat amb forma no pronominal o pronominal (*passer / se passer; douter / se douter*).

Correlació de temps en la transmissió d'informació. Ús del condicional, del condicional passat i de l'infinitiu per transmetre ordres o consells.

Correlació d'accions i concordança de temps i modes. Correlació en els sistemes de subordinades condicionals amb *si*. Ús dels temps segons les relacions temporals entre les accions (simultaneïtat, anterioritat i posterioritat).

ADVERBI I LOCUCIONS ADVERBIALS

Reforç i ampliació de l'expressió de circumstàncies de:

Temps (*désormais, par la suite, autrefois, jadis*); correlació de les expressions de temps en el discurs indirecte (*en ce moment / à ce moment-là*);

Lloc (*ailleurs, en arrière, là-dedans, là-dessus*);

Mode (*à tort, vachement, carrément*). Diferència entre locucions adverbials aparentment pròximes (*tout à coup / tout d'un coup*). Consolidació de les regles de derivació en -ment.

Quantitat. Diferència d'ús entre *Tant, autant, tellement, si, aussi*. Locucions que marquen progressió (*de mieux en mieux, de moins en moins; plus ... plus, d'autant plus que*).

Afirmació (*Certes, volontiers, sans doute*),

Dubte (*sans doute, sans aucun doute*)

Negació Combinacions amb *plus* i amb *du tout* (*plus personne, plus rien, plus jamais, rien du tout*). Reconeixement de *ne* sense valor negatiu d'acord amb el registre (*Partez avant qu'elle n'arrive*).

De relació (*néanmoins, toutefois, soit ...*)

Gradació de l'adverbi mitjançant un altre adverbi (*tout près; plutôt froid*). Reforç de la comparació amb *plus, moins, aussi*; del superlatiu (*le plus vite possible*). Oposició de *mieux* (adverbi) / *meilleur* (adjectiu).

Adverbis interrogatius i exclamatius, de lloc, de grau (*combien, pourquoi, quand, où*)

Insistència en la diferència d'ús entre *comment / comme*. Lloc de l'adverbi en la frase (*Il l'a déjà vu*).

Ús d'altres categories gramaticals amb valor adverbial (*Chanter faux, sentir bon*).

ENLLAÇOS

Conjuncions i locucions conjuntives

Coordinants (per a relacionar paraules i oracions). Consolidació de les treballades en nivells anteriors: copulatives, disjuntives, distributives, adversatives i explicatives (et, ou, ni, sinon, or, donc, car). Construccions amb ni.

Subordinants completives i circumstancials. Insistència en els casos que ofereixen més dificultat (dès que, depuis que, de crainte que, en attendant que, pourvu que, tandis que). Ampliació i consolidació dels connectors treballats en els nivells anteriors.

Insistència en els quals poden causar més dificultat (voire, aussi, par conséquent, pourtant)

Preposicions

Usos generals. Règims: adjectius, verbs i adverbis amb preposició. Verbs transitius indirectes.

Canvis de significat segons la preposició (profiter à /profiter de, tenir à / tenir de). Insistència en els usos que generen dificultat.

Locucions preposicionals (lors de, en dépit de, histoire de, à l'égard de).

Repetició o no de la preposició per exigència gramatical o per insistència (Réponds-moi seulement par oui ou par non; Je n'irai ni chez l'un ni chez l'autre) i variació de significat.

Absència o presència en les construccions nominals (Assurance tous risques; Mise au point, Vente aux enchères).

DISCURS

COHESIÓ

Manteniment del tema:

Procediments gramaticals de coreferència: pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric.

Valor anafòric dels possessius i demostratius.

Elecció d'indicatiu o subjuntiu en les oracions subordinades de relatiu per expressar eventualitat o després superlatiu i després le seul, l'unique, le premier, le dernier, personne, aucun.

No respecte de les regles de concordança en el subjuntiu com a cas general en el francès estàndard.

Transformacions requerides pel canvi de la situació temporal de l'acció en el discurs diferit (Il prétendait que je l'insultais / que je l'avais insulté).

ORGANITZACIÓ

Connectors.

Repàs dels connectors sumatius (en outre, de plus, et même), contra-argumentatius (tout de même, néanmoins or, mais, cependant, quand même), justificatius (en fait, d'ailleurs, après tout), consecutius (du coup, voilà pourquoi, par conséquent, donc).

Repàs dels connectors d'estructuració: ordinadors d'obertura (d'abord, avant tout, premièrement), de continuació (ensuite, puis, quant à) i de tancament (bref, finalement, pour conclure, après tout), comentadors i digresores (· cela dit, d'ailleurs, au fait, par ailleurs).

Repàs dels connectors de reformulació: explicatius (autrement dit, c'est-à-dire) rectificatius (à vrai dire; plutôt), de distanciament (en revanche, de toute façon) i recapitulatius (bref, en résumé, en somme) .

Marcadors en funció del text i del registre (reforç i ampliació del que s'ha estudiat en el curs anterior):

D'iniciació: fórmules de salutació, de presentació, d'introducció del tema (Nous allons aborder la question sous trois aspects; ayant lu; suite à), de comiat: fórmules de comiat de la correspondència formal i informal (Dans l'attente de vous lire; Avec toute mon affection; À plus).

Puntuació i paràgrafs. Atenció a l'ocupació dels signes de puntuació com a marcadors del discurs.

Entonació i pauses. L'entonació i les pauses com a marcadors d'unitats discursives i de relacions de sentit.

Elements propis de la conversa (en diferents registres i actituds).

Formes d'assenyalament en les diferents situacions d'enunciació i en el discurs diferit així com en el relat: ús en cada cas dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai. Cortesia

Repàs de formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules (Maître + nom; Très heureux de vous rencontrer).

Temps verbals matisadors: imperatiu, imperfecte, condicional, futur, construcció passiva (Faites-moi le plaisir de; Il semblerait que; Veuillez vous asseoir).

Interrogació amb inversió.

Repàs d'expressions de cortesia per a les funcions socials com donar ordres, demanar, corregir (Adressez-vous; Veuillez patienter; Prière de; Ça vous gêne si; Il s'agit plutôt de).

Sentits implícits d'expressions usuals en diferents situacions de comunicació (tiens, je n'ai pas de stylo; On s'écoute? En lloc de Taisez-vous!; Alors là, félicitations! Per mostrar descontentament. Ambigüitat il·locutiva (C'est l'heure! Per concloure una reunió).

Sentidos implícits en les respostes massa breus en to irònic (Il n'est pas bavard!), Escèptic (Mon oeil; Tu parles!).

Reconeixement de l'ordre normal o no marcat dels elements en l'oració: temarema (informació coneguda - informació nova).

El·lipsi de la informació compartida (Il faut faire avec).

Relleu de la informació compartida i de la informació nova amb recursos gramaticals: ordre (Sont reçus els candidats suivants; C'est quoi ce truc?), Aïllament d'un element (La fumée, je ne supporte plus; C'est chez toi qu'on passera la nuit), amb recursos lèxics (Vivement dimanche!), amb recursos d'entonació i accentuació.

Focalització i intensificació d'un element: l'exclamació (Ce qu'il mange!; Si seulement il arrêta ce bruit!), Les enumeracions (On pouvait y voir du bleu, du rouge, du jaune), repeticions (C'est dur- dur), ús de lèxic amb tret més intens (C'est nul! C'est exquis!), del grau superlatiu, d'afixos. Construccions (ce dont ..., c'est; c'est + complement + que ; c'est ce qui; c'est ce que: C'est grâce au français qu'on s'est compris).

Canvis de significat dels verbs en funció del complement o de la preposició (Elle tient le livre à la main; Ce livre, elle le tient de sa grand-mère; Ce livre, elle y tient). Paraules amb diferent sentit segons el gènere (un / une livre, un / une mode).

Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat (voir / voire, Fric / flic, résonner / raisonner).

Falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb la llengua materna o altres segones llengües (se porter / se conduire, notice / nouvelle, se reposer / rester).

Reconeixement de recursos del llenguatge: metàfores i construccions de sentit figurat freqüents en la llengua (laver són linge sale en famille, sauter du coq à l'âne, faire la tête). Metonímies (les blouses blanches, les cols blancs, l'Hexagone).

LÈXIC I SEMÀNTICA VOCABULARI

Varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en diferents situacions formals i informals.

Vocabulari ampli de les situacions i temes treballats; variants (formal - informal) estàndard i registres familiars o professionals (virer, mettre à la porte, renvoyer, licencier).

Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades, "col·locacions" usuals (avoir beau, ça se pourrait, faire le point, rire jaune, gentil comme tout).

Expressions freqüents del francès col·loquial relacionades amb les situacions i temes treballats. Reconeixement de paraules malsonants freqüents. Expressions idiomàtiques usuals.

Formació de paraules

Derivació a partir d'un sigle (pacser, smicard).

Prefixos: a- (Acéphale), bien- / bene- (bienfaisance, Bénédiction), co- i les seves variants ortogràfiques (coassocié, comporter, colocataire), contre- (contredire), dé- i les seves variants ortogràfiques (décharger, disparaître) , e-i les seves variants ortogràfiques (écrémer, effeuiller, exporter), en- (encadrer), en- / inter- (entrepôt, interposer), in- i les seves variants ortogràfiques (irréel, inabouti, illisible, immaculé), mal- (malhonnête), mè- (mécontent), re- i les seves variants ortogràfiques (refaire, réélection, rhabiller, rafraîchi).

Diminutius i augmentatius. Prefixos (hypoglycémie, ultrason, archiduc, minivacances). Sufixos (richissime, propre). Afegint un adjectiu de grau (un maigre resultat, un petit café).

Famílies de paraules.

Paraules que poden pertànyer a més d'una categoria gramatical (le peuple Franc, un homme franc, ça coûtait un franc, un vers de Rimbaud, je vais vers toi, des vers de terre).

Onomatopeies. (Chut, bah). Sigles d'ús (ULM, ASSEDIC).

Apòcopes (apéro, ordi, écolo). Significat

Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Camps associatius dels temes treballats.

Paraules sinònimes. Hiperònims / hipònims de vocabulari d'ús (voyage / excursion / randonnée / circuit / balade).

Paraules antònimes usuals (fou / raisonnable; Crispé / détendu; accueillir / rejeter). Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús i distinció pel context (toucher; essence; Quel est son nom, déjà? / Je l'ai déjà fait / J'aime bien ton appartement, déjà il est déjà bien situé, puis ...).

FONÈTICA I ORTOGRAFIA RECURSOS FÒNICS

Consolidació del reconeixement i de la producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Insistència en els fonemes que presenten més dificultat: / z / - / s /, vocal nasal / no nasal, x en diferents posicions (examen, texte, dix), pronunciació de numerals (vingt, huit, six, cent un).

Reconeixement de les variants més excel·lents de realització dels fonemes. Pronunciació o no de «e caduc».

Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial: simplificació de diftongs (Benen en lloc de bien); desaparició d'un o diversos fonemes interiors (çuilà / celui-là; j'suis); elisió de la teva i de les finals -s o -t (T'aimes?; Ces faits donn'à réfléchir / Ces faits donnent à réfléchir).

Correspondència entre fonemes i lletres / signes (Sain / saint / sein; vingt / vin / vain). Accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques dins d'un grup fònic.

Entonació: reforç dels patrons característics per a les funcions comunicatives treballades. Usos diferenciats segons el registre.

Grups fònics: accents

Atonicidad, entonació i pauses. Correspondència entre la distribució de pauses i l'estructura sintàctica i informativa (Il travaille si bien qu'il a réussi / Il travaille, si bien qu'il a réussi); en les frases incises (prends la valise, la noire, qui est sous le lit); pauses davant de les relatives explicatives (Les enfants, qui étaient fatigués, se sont reposés / Les enfants qui étaient fatigués se sont reposés), per focalitzar un element (Elle est jolie, ta montre; Eux, ils viendront demain).

"Liaison" obligatòria. Absència de "liaison". "Liaison" facultativa i la seva relació amb el registre (conversa familiar: Je vais / aller / aussi voir des films / anciens, qui ne sont pas / amusants; conversa formal: Je vais aller / aussi voir des film sanciens / qui ne sont pas amusants). Transformacions fonètiques en la liaison (quand on arrivera).

ORTOGRAFIA

Consolidació de l'ortografia gramatical i del vocabulari corresponent al nivell.

Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

En el Nivell Avançat, els aprenents han d'estar capacitats i rebre la motivació necessària per desenvolupar les actituds i coneixements per a adquirir un grau superior d'autonomia en l'aprenentatge. "Aprendre a aprendre" és una fórmula que s'ha d'incorporar a aquest nivell, no de forma opcional, sinó com un aspecte essencial, com una finalitat prioritari per a assolir els objectius establerts.

Els alumnes han de prendre part en la lluita que suposa comunicar-se amb els recursos i estratègies al seu abast, arriscant-se a cometre errors, acceptant ajuda d'altres interlocutors més experts i aprenent de l'experiència.

Els aprenents hauran de intentar trobar oportunitats per experimentar aquest tipus d'intercanvis que comporten el tracte amb parlants nadius així com altres oportunitats que ofereixen els medis de comunicació i el material imprès.

L'objectiu "aprendre a aprendre" s'haurà d'adaptar als diferents estils d'aprenentatge i tendrà relació amb els següents aspectes:

Necessitats i objectius: els aprenents hauran d'adonar-se de les seves necessitats comunicatives i els objectius a assolir referents a aquestes necessitats.

Procés d'aprenentatge: els aprenents hauran de estar familiaritzats amb les diferències entre habilitats productives i receptives i distingir entre els diferents graus d'habilitat; hauran de saber obtenir la informació requerida utilitzant diverses fonts; hauran de conèixer varis mètodes d'adquisició de vocabulari, i adonar-se de la importància que té l'exposició a la llengua objecte d'estudi. També hauran de saber posar en pràctica les estratègies al seu abast per tractar els textos que contenguin elements desconeguts.

Experiència directa de la llengua: els aprenents hauran d'observar el llenguatge utilitzat per parlants més experts, intentaran memoritzar paraules i expressions en contextos determinats, intentaran utilitzar les estructures i lèxic après, hauran d'adonar-se'n de si aquestes expressions són o no acceptades per part dels interlocutors i utilitzar estratègies de compensació i reparació adients, fent servir els nous aspectes de la llengua que aprenguin dels seus interlocutors.

Avaluació: els aprenents hauran de monitoritzar el propi progrés per tal de planificar els seu procés d'aprenentatge. Aquest objectiu implica que l'alumnat se n'adoni de les seves necessitats i els professors i les persones que organitzen els cursos els han d'oferir assistència en aquests aspectes.

El paper de les tasques Proposem els següents tipus de tasques per al Nivell B2

TIPUS DE TASQUES	EXEMPLES
Fer llistats (Elaborar llistes o mapes mentals)	• 1 Llistat d'acció que es den dur a terme a una ciutat per tal de prevenir la violència, • 2 Llistat de característiques personals que es requereixen per ser un bon polític.
Ordenar i classificar (Ordenar dades segons criteris específics).	• 3 Organitzar segons criteris preferents una sèrie de preguntes o comentaris per tal d'organitzar un debat. • 4 Ordenar ítems amb l'objectiu de fer una presentació.
Comparar (Buscar semblances i diferències)	• 5 Elaborar formes diferents d'acabar una narrativa oberta i comparar resultats. • 6 Establir les diferències i semblances entre dos reportatges de dues cadenes de TV que contenen la mateixa notícia.. • 7 Contrastar conclusions i opinions sobre la mateixa pel·lícula.
Solucionar problemes (Utilitzar la capacitat intel·lectual i de raonament).	• 8 Decidir maneres en què es podria organitzar l'ajuda a països del tercer món. • 9 Elaborar un informe sobre pàgines web útils per a l'aprenentatge d'un idioma. • 10 Intentar endevinar l'argument d'un llibre a través de la portada.
Compartir experiències Parlar lliurement sobre un mateix i les experiències amb altres i posar en pràctica les activitats socials).	• 11 Explicar a la classe una experiència memorable que inclogui detalls veraders i falsos. Els alumnes han de determinar la verosimilitud del que s'ha dit i raonar les conclusions. • 12 Parlar de experiències del passat que no han estat positives i compartir les amb altres persones intentant arribar a conclusions comuns.

Tasques creatives organitzar projectes que inclouen feines en grups d'alumnes per assolir un treball creatiu.	• 13 Predir situacions en les quals es poden trobar les persones que sol·liciten una feina. • 14 Relatar detalladament els interessos professionals i intentar persuadir els altres sobre els aspectes positius de la pròpia professió o la que desitjarien exercir en un futur. Produir i col.laborar amb una revista de l'escola • 15 Dissenyar un producte nou i buscar formes de presentar-lo al mercat internacional
---	---

Consideracions generals sobre la lectura en aquest nivell

En el Nivell Avançat la gamma de textos que l'alumnat haurà de ser capaç de llegir així com ell nivell de comprensió dels mateixos haurà ampliar-se notablement. Els alumnes hauran de entendre detalladament la majoria de textos dirigits al públic en general i ser capaços d'entendre el sentit general, els detall rellevants i d'identificar la intenció comunicativa de l'autor. Hauran de poder distingir entre:

Els textos escrits amb l'objectiu d'oferir informació sobre fets concrets, com ara notícies, entrevistes periodístiques o informacions de tipus oficial o general.

Els textos que pretenen tenir influència sobre el lector i que esperen una capacitat de reacció, com ara comprar un producte, formar-se una opinió, desenvolupar un punt de vista, compartir emocions o votar un partit polític, entre d'altres.

Els textos que tenen la intenció primària de divertir o entretenir als lectors.

La comprensió dels textos requereix també una certa familiaritat amb la cultura de la llengua objecte d'estudi, donat que molts d'aquests escrit s'adrecen a parlants nadius. A més, per tal que l'alumnat els compregui es necessita un nivell alt de desenvolupament personal cognitiu i afectiu així com un "coneixement del món" suficientment sòlid i un bagatge cultural addicional en la primera llengua. També s'ha de tenir en compte que els aprenents no es poden enfrontar-se a textos que no serien capaç de comprendre encara que fossin traduïts a la seva primera llengua. Es també un requisit indispensable que els documents utilitzats en aquest nivell presentin una estructura ben organitzada.

En aquesta etapa, els textos a tractar ja inclouen ja totes les estructures gramaticals de la nova llengua, això no obstant, l'utilització complexa de frases concatenades i l'excessiva presència de subordinades o estructures que presenten un grau massa alt de complexitat i que encara poden produir confusió.

També cal remarcar que els alumnes d'aquest nivell avançat haurien de ser capaços de desenvolupar la capacitat de "apreciació literària", és a dir l'habilitat per entendre i inclús avaluar productes literaris. El domini de la llengua ha de capacitar els aprenents per llegir i gaudir d'històries, novel·les i poemes. Encara que no s'esmenti com un objectiu principal, aquesta habilitat pot constituir un estímul per als aprenents. De la mateixa manera el fet de memoritzar alguns fragments o poemes Pot servir per a potenciar l'aprenentatge

Pel que fa al lèxic, s'espera que en aquest estatge les estratègies de compensació de les que disposa l'alumnat juntament amb l'ús d'altres recursos permeti als aprenents tractar una àmplia varietat de textos escrits.

7. TEMPORITZACIÓ NIVELL INTERMEDI B2.2

SUPORTS:

INTERMEDI B2.2

■ **Défi 4 B2 (Deuxième partie)**, Livre de l'élève + CD **Edition hybride** (inclut un accès premium d'un an à la plateforme espace virtuel). Éditions Maison des langues **ISBN 978-84-19236-57-9**

Llibres de lectura obligatòria:

- 1er quadrimestre : Petit pays, Gaël Faye, Livre de poche, **ISBN 9782253070443**
- 2ème quadrimestre, UN livre au choix parmi cette liste :
Miroir de nos peines, Pierre Lemaitre, Livre de poche, ISBN 978-2253103806
Syngué Sabour : Pierre de Patience, Atiq Rahimi, Folio, ISBN 978-2070416738
Les impatientes, Djaïli Amadou Amali, J'ai lu, ISBN 978-2290252949
Tropique de la violence, Nathacha Appanah, Folio, ISBN 978-2072764578
La vengeance du pardon, Eric-Emmanuel Schmitt, Livre de Poche, ISBN 9782253259749
Le coeur à rire et à pleurer, Maryse Condé, Pocket, ISBN 978-2266098687
Vous n'aurez pas ma haine, Antoine Leiris, ISBN 978-2253132035
Pars vite et reviens tard, Fred Vargas, J'ai lu policier, ISBN 978-2290006214
Les victorieuses, Laëtitia Colombani, Livre de Poche, ISBN 978-2253934639
Celle que vous croyez, Camille Laurens, Folio, ISBN 978-2072716140
Tous tes enfants dispersés, Beata Umubyeyi Mairesse, J'ai lu, ISBN 978-2290225257
La mer noire dans les Grands Lacs, Annie Lulu, Pocket, ISBN 978-2260054627
Le serpent majuscule, Pierre Lemaitre, Livre de Poche, ISBN 978-2253936909

Distribució temporal dels continguts de Défi 4
<u>Abans del 21 de febrer (Primer quadrimestre)</u> Segona meitat Unitat 5, Unitat 6, Unitat 7 Llibres de lectura 1 : Activitat escrita i oral col·lectiva (debat i activitats al voltant del llibre) Divendres lectius: tallers d'escriptura, tallers lúdics
<u>A partir del 21 de febrer (Segon quadrimestre)</u> Unitat 8, Unitat 9 Llibres de lectura 2 : Activitat escrita i oral en grups de 2-3 alumnes (exposés en febrer) Llibre de lectura 3 : Activitat escrita i oral individual (exposicions en maig) Revisions gramaticals a la carta que detallarem a la memòria final.

Treballar la mediació.
Farem activitats de CTO, CTE, PCTE, PCTO i ML amb un format semblant a les proves de certificació del nivell B2. Exàmen tipus prova de certificació al més de març.

AVALUACIÓ

Es prepara els alumnes al format dels exàmens de B2.2 (una vegada de manera formal, a casa i en classe)

Moltes activitats que farem son una preparació a l'examen final.

7. AVALUACIÓ

Principis generals

El fet d'incloure l'avaluació dins la programació suposa el reconeixement de la importància de disposar de mecanismes i procediments que permetin una valoració ajustada als plantejaments i activitats planificades amb anterioritat.

Segons Weiss (1972) "l'avaluació és una recollida sistemàtica d'informacions amb el propòsit de prendre decisions".

Perquè aquestes decisions siguin correctes, les dades o informació en les quals es basen han de ser de qualitat, fiables i rellevants, especialment quan aquestes decisions són d'una importància decisiva per als subjectes implicats, com succeeix amb les proves de certificat, enfront d'altres situacions en les quals aquestes decisions poden tenir conseqüències de menor abast.

La informació que proporciona l'avaluació ha de ser útil a l'alumne/a, per tal que aprengui a analitzar i a reflexionar sobre el seu procés d'aprenentatge, al/a la professor/a, per tal que investigui i millori la seva tasca docent, no només la programació i l'actuació docent dins l'aula, sinó també el procés d'aprenentatge de l'alumne/a.

El concepte d'avaluació és per tant un concepte dinàmic amb possibilitats d'ésser modificat i que permet reconduir, enriquir i completar el desenvolupament de qualsevol procés d'aprenentatge.

Formes d'avaluació

Avaluació de caràcter continu

Per avaluació contínua entenem l'observació sistemàtica del procés d'aprenentatge. Es pretén descriure i interpretar, més que mesurar o classificar. Per tal que l'avaluació sigui contínua és convenient:

Diversificar els instruments d'avaluació, amb la finalitat d'interpretar i valorar des de diferents punts de vista el procés d'aprenentatge.

Fer públics els criteris, segons els quals s'utilitzen aquests instruments d'avaluació. L'alumne/a ha de saber què, com i amb quins criteris serà avaluat.

Aplicar uns recursos i una avaluació que siguin coherents amb la metodologia que es durà a terme a classe.

Incorporar en ella el punt de vista de l'alumne/a. El/la professor/a inclourà dins activitats d'ensenyança-aprenentatge activitats d'autoavaluació, amb la finalitat que l'alumne/a aprengui i s'habitui a controlar el seu propi procés d'aprenentatge, així com també per tal que aprengui a organitzar el seu propi treball i a buscar els recursos que li siguin necessaris.

L'avaluació serà global, referida al conjunt de capacitats expressades dins els objectius generals i els objectius específics de cada un dels cursos.

Fases de l'avaluació contínua

Com a procés continu, l'avaluació parteix d'una avaluació inicial o diagnòstica que ens ajuda a determinar la situació de partida de l'alumne/a, la qual cosa ens permet adequar el procés d'ensenyança-aprenentatge a la realitat i a les possibilitats de l'alumne/a, contínua, al llarg del procés d'ensenyança-aprenentatge, per mitjà d'una avaluació formativa i orientadora que ens permet observar i valorar els progressos i canvis de l'alumne/a, així com també ajustar i adequar les programacions i metodologia, concloure amb una avaluació sumatòria que ens donarà informació sobre les capacitats adquirides per l'alumne/a a l'acabament del curs.

Tipus de proves

TIPUS	OBJECTIU	DECISIONS	CANDIDATS	RESPONSABLE
CLASSIFICACIÓ	Determinar el nivell de coneixement en la L2.	Distribuir els candidats per nivells abans del començament del curs.	Aspirants a alumnes oficials	Departament / Xarxa d'escoles
DIAGNÒSTIC	Detectar punts febles en els quals l'alumne necessita reforç. Contempla l'autodiagnòstic.	Adoptar mesures de reforç en àrees puntuals de l'aprenentatge.	Alumnat oficial individual.	Professorat / Alumnat

PROGRÉS	Comprovar el que els estudiants han après fins al moment en què s'administra la prova.	Adequar el ritme i caràcter de les activitats d'ensenyament a un grup determinat.	Grup individual d'alumnat oficial.	Professorat d'alumnat. Requereixen coordinació per part del departament. Establir estructura similar de proves.
APROFITAMENT	Comprovar el que els estudiants han après fins al final de curs.	Permetre l'accés al curs següent.	Grup d'alumnat oficial per cursos.	Departament
CERTIFICACIÓ	Valorar el nivell de competència comunicativa lingüística general.	Certificar el nivell de competència comunicativa lingüística general.	Alumnat oficial en finalitzar els estudis de cicle i alumnat lliure o extern.	Xarxa d'Escoles

Desenvolupament del procés d'avaluació (Vegeu l'apartat sobre la concreció curricular)

Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

En el Nivell Avançat, els aprenents han d'estar capacitats i rebre la motivació necessària per desenvolupar les actituds i coneixements per a adquirir un grau superior d'autonomia en l'aprenentatge. "Aprendre a aprendre" és una fórmula que s'ha d'incorporar a aquest nivell, no de forma opcional, sinó com un aspecte essencial, com una finalitat prioritari per a assolir els objectius establerts.

Els alumnes han de prendre part en la lluita que suposa comunicar-se amb els recursos i estratègies al seu abast, arriscant-se a cometre errors, acceptant ajuda d'altres interlocutors més experts i aprenent de l'experiència.

Els aprenents hauran de intentar trobar oportunitats per experimentar aquest tipus d'intercanvis que comporten el tracte amb parlants nadius així com altres oportunitats que ofereixen els medis de comunicació i el material imprès.

L'objectiu "aprendre a aprendre" s'haurà d'adaptar als diferents estils d'aprenentatge i tendrà relació amb els següents aspectes:

Necessitats i objectius: els aprenents hauran d'adonar-se de les seves necessitats comunicatives i els objectius a assolir referents a aquestes necessitats.

Procés d'aprenentatge: els aprenents hauran de estar familiaritzats amb les diferències entre habilitats productives i receptives i distingir entre els diferents graus d'habilitat; hauran de saber obtenir la informació requerida utilitzant diverses fonts; hauran de conèixer varis mètodes d'adquisició de vocabulari, i adonar-se de la importància que té l'exposició a la llengua objecte d'estudi. També hauran de saber posar en pràctica les estratègies al seu abast per tractar els textos que continguin elements desconeguts.

Experiència directa de la llengua: els aprenents hauran d'observar el llenguatge utilitzat per parlants més experts, intentaran memoritzar paraules i expressions en contextos determinats, intentaran utilitzar les estructures i lèxic après, hauran d'adonar-se'n de si aquestes expressions són o no acceptades per part dels interlocutors i utilitzar estratègies de compensació i reparació adients, fent servir els nous aspectes de la llengua que aprenguin dels seus interlocutors.

Avaluació: els aprenents hauran de monitoritzar el propi progrés per tal de planificar els seu procés d'aprenentatge. Aquest objectiu implica que l'alumnat se n'adoni de les seves necessitats i els professors i les persones que organitzen els cursos els han d'oferir assistència en aquests aspectes.

Proves de certificat B2.

Calendari

Les proves unificades per als alumnes oficials i lliures es realitzaran en dues convocatòries, una al mes de juny i l'altra al mes de setembre, segons calendari facilitat pel Cap d'Estudis i una vegada hagi estat aprovat per Conselleria.

Principis generals. Normativa

Decret 34/2019, de 10 de maig (BOIB núm. 66, de 16 de maig Reial decret 1/2019 d'11 de gener (BOE núm. 11 de 12 de gener)

Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre (BOE núm. 311, de 23 de desembre)

Definició de nivell

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen com a referència el nivell B2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües.

Capaciten l'aprenent per utilitzar de manera autònoma l'idioma, receptivament i productivament, tant oralment com per escrit, així com per mediar entre usuaris de diferents llengües.

L'aprenent ha de ser capaç d'actuar de manera independent i amb eficàcia en contextos en què s'utilitza l'idioma per desenvolupar relacions socials i personals, dur a terme estudis preterciaris i treballar en entorns ocupacionals que requereixin cooperació i negociació sobre assumptes que hi siguin habituals.

Caldrà adquirir les competències que assegurin prou fluïdesa i naturalitat perquè la comunicació es dugui a terme sense esforç, tant en les situacions habituals com en d'altres de més específiques o de més complexitat i sobre aspectes tant concrets com abstractes de temes generals o del propi interès o camp d'especialització.

Això implica el control d'un llenguatge estàndard, en una varietat de registres, estils i accents, que contengui estructures complexes i variades i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'àmbit general i ús freqüent i que permeti apreciar i expressar matisos de significat.

Continguts

Són els que es descriuen per al nivell intermedi B2, per a tots els idiomes, al Decret 34/2019, de 10 de maig, pel qual s'estableix l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells bàsic, intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, referits de manera general a les competències sociocultural, sociolingüística, funcional, estratègica, discursiva, lèxica i intercultural, i els específics per a cada idioma de les competències morfosintàctica ortotipogràfica i foneticofonològica.

Estructura i descripció de la prova

Comprensió de textos orals (CTO)

Comprensió de textos escrits (CTE)

Producció i coproducció de textos escrits i Mediació escrita (PCTE i ME)

Producció i coproducció de textos orals i Mediació oral (PCTO i MO)

Durada de la prova

PARTS	DURADA aproximada
Comprensió de textos orals	40 min
Comprensió de textos escrits	75 min
Producció i coproducció de textos escrits	60 min
Mediació	a determinar
Total part escrita	215' (3h 35 min)
Producció i coproducció de textos orals	12 min (màxim)
Total part oral	15'
TOTAL global (aprox.)	4 hores

Les proves de comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos escrits i de mediació escrita s'administraran en una única sessió en les dates i l'horari que s'indiquen en el calendari d'exàmens establert en Resolució de la Direcció General de Planificació, Ordenació i Centres.

La prova de producció i coproducció de textos orals s'administrarà en les dates i l'horari que cada EOI estableixi per a cadascun dels respectius departaments didàctics d'idiomes

Característiques de les parts de la prova (Vegeu la pàgina web de l'EOI de Palma)

NIVELL C1

El Nivell autònom es correspon al nivell C1 del Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües (MCER) i es defineix com "comandament efectiu de la llengua."

El Nivell C1 es caracteritza per l'ús d'una àmplia gamma de recursos lingüístics que permeten la comunicació fàcil i espontània.

Prèviament adquirida al llarg dels cursos anteriors, durant els quals l'alumne ha practicat la llengua activament, aquesta capacitat de comunicar està vinculada a una presa de consciència sobre l'ús adequat del llenguatge que distingeix les competències lingüístiques, aprofitant del suport del professor (e) i la

resta del treball de la classe . Es desenvolupa al mateix temps la capacitat de l'alumne per fer front amb èxit a la gran varietat de contextos i situacions de les comunicacions més complexes.

El Marc Europeu de Referència defineix un altre nivell més alt, el nivell C2, que de cap manera hauria de ser comparat amb el nivell de competència que posseeix un parlant nadiu. Aquest nivell es caracteritza per una gran precisió i facilitat de llenguatge.

Quins són els objectius específics?

Interacció oral

Participar en converses parlant amb facilitat, flexibilitat i espontaneïtat, amb pauses només per trobar les expressions més adequades als temes abstractes i / o difícils.

Utilitza la llengua gairebé sense esforç , amb un bon domini d'un ampli repertori lèxic que permet utilitzar circumloquis i paràfrasis en cas de manca de vocabulari.

Entén, en general, modismes i expressions col · loquials utilitzades de manera adequada en un context donat.

Participar en converses de certa extensió, proporcionant informació amb estructures complexes. Interactuar amb precisió en una conversa expressant les seves idees i opinions i argumentar amb convicció.

Desenvolupar un argument clar en les converses i debats encadenant diferents temes, desenvolupant el seu contingut amb precisió per arribar a una conclusió apropiada.

Participar en converses de manera adequada i amb flexibilitat, inclòs un registre emocional lúsiu o intencional.

Matisar missatges orals, especificar correctament el grau de certesa, el dubte o probabilitat.

Participar en converses, fent comentaris més llargs d'un nivell gramatical d'un nivell gramatical tal que els eventuais errors són difícilment apreciables.

La interacció escrita

Escriure textos clars i detallats sobre una àmplia varietat de temes en un estil apropiat per el lector en ment. Expressar-se amb amb correcció gramatical i precisió en la correspondència personal, incloent un ús emocional.

Escriure textos ben construïts utilitzant un vocabulari adaptat al registre al destinatari al tipus de text i al tema.

Mantenir la correspondència clara i ben estructurada, destacant els punts més importants i confirmar els seus punts de vista en detall.

Publicar comentaris d'una manera clara i llegible en una àmplia varietat de temes generals o professionals.

Mantenir constantment un alt grau de correcció de l'ortografia i la puntuació exclouent els possibles errors de tant en tant.

Entendre, en la majoria dels casos, expressions idiomàtiques i col·loquials, presents tant en la correspondència o en altres textos i saber utilitzarlos.

Mantenir un alt grau de correcció gramatical de manera que els errors són poc notables, i no interfereixen en l'expressió.

La producció oral

Expressar-se de manera clara flexible i ben estructurada dominant els útils d'organització articulació i cohesió del discurs.

Exposar i saber relacionar conceptes desenvolupant aspectes en detall per arribar a una conclusió apropiada.

Dur a terme intervencions de longitud variable amb un domini alt de la gramàtica que permet dissimular eventuais errors.

Elaborar presentacions i discursos de certa extensió mitjançant l'adaptació a l'audiència i la situació de comunicació.

Saber autocorregir o reformular les seves opinions.

Producció escrita

Ser capaç d'expressar-se en termes clars i ben estructurats sobre una àmplia varietat de temes d'interès general o professional.

Expressar-se sense esforç de control de la terminologia específica i d'expressions relacionades amb la seva àrea d'interès. Una escriptura clara i estructurada sobre temes complexos, destacant els punts importants, amb la integració dels arguments, raons i exemples rellevants per arribar a una conclusió apropiada.

Mantenir un alt grau de correcció gramatical, fins i tot en textos llargs de manera que els errors són rars i difícils de detectar.

Lectura de Comprensió

Comprendre en detall els textos llargs i complexos que es refereixen o no al camp del aprenent, fins i tot si això requereix una revisió d'alguns passatges.

Comprendre la correspondència privada i les lletres, encara que de vegades el significat formal de certes paraules o frases poc freqüents, no estigui clar.

Identificar ràpidament el contingut i la rellevància d'una "informació", un article o un reportatge sobre una àmplia gamma de temes professionals i decidir si una segona lectura detallada és necessària.

Comprendre textos més llargs i més complexos que es poden trobar en la vida social professional o universitària i identificar les idees i les opinions implícites.

La comprensió audiovisual

Comprendre declaracions orals, així com exposicions orals més extenses sobre temes desconeguts, fins i tot amb certa dificultat a causa de alguns detalls.

Comprendre converses fins i tot si el discurs no està clarament estructurat i les idees no estan clarament expressades .

Assistir a grups de discussió o debats, fins i tot en abstracte i complex desconegut.

Reconèixer una àmplia gamma de "expressions idiomàtiques i col · loquials i apreciar canvis de registre , recurrent ocasionalment a la confirmació d'algun detall en particular si no s'està familiaritzat amb l'accent.

Quines activitats comunicatives es fan per assolir els objectius d'aprenentatge?

Participar en les discussions i negociacions, responnent adequadament a les preguntes, les manifestacions o objeccions formulades per altres participants.

Expressar idees i opinions en els debats informals, amb precisió i claredat, argumentant persuasivament sobre qüestions complexes i respondre als arguments dels altres.

Respondre fàcilment a les preguntes sorgides en "una entrevista o en converses similars, desenvolupar i expressar els seus punts de vista i respondre a les observacions dels altres".

Assistir a una entrevista fent preguntes i responnent a les afirmacions a les afirmacions de l'interlocutor.

Respondre adequadament a les preguntes, declaracions o objeccions plantejades al final de l'exposició oral.

Difondre informació, fer al · lusions o establir diferències emocionals.

Comprendre i intercanviar informació complexa i consells.

Mantenir converses telefòniques i respondre a esdeveniments o al · lusions a "tercer".

Dirigir una discussió o un simposi, obrir el diàleg, la moderació i el tancament d'aquest

Intercanviar informació sobre els temes o problemes detectats a través de converses amb la "administració" o amb altres responsables de serveis.

En la interacció escrita

Establir connexions amb el personal en relació amb el sector serveis, amb l'administració i amb les empreses sobre diversos temes.

Escriure cartes personals explicant en detall les experiències, descriure els sentiments fent al·lusió als continguts escrits prèviament pel destinatari de la carta.

Escriure cartes formals en la qual "insta el manteniment d'un acord prèviament adquirit".

Prendre notes i difondre les informacions més variades

En la producció oral

Presentar una exposició oral clarament estructurada, donant-li l'esquena, si s'escau, del discurs preparat i respondre les preguntes dels oients.

Exposar de manera clara i detallada fets complexos.

Resum oral de textos llargs i complexos.

Explicar històries i explicar alguns punts més en concret per arribar a una conclusió apropiada.

Articular temes ben estructurats i complexos, destacant els seus punts de vista amb certa extensió i utilitzant arguments, raons i exemples rellevants.

En la Producció escrita

Escriure textos clars i detallats de ficció amb un estil personal.

Escriure correctament i clarament estructurada textos, destacant els punts més importants, de manera que la lectura sigui fàcil.

Presentar els seus punts de vista sobre un tema o un esdeveniment ressaltant les idees principals i il·lustra l'argument amb molts exemples.

Resumir els textos d'extensió literaria o de vulgarització per al seu ús personal o per altres fins.

Examinar i avaluar els arguments en textos de diverses fonts.

Prendre notes en detall durant "una presentació oral sobre temes relacionats amb el camp del coneixement personal, de manera que les notes poden ser utilitzats per altresitats de comprensió lectora

Comprendre informes, anàlisi i comentaris que continguin associacions d'idees, opinions, i referències personals.

Captura d'idees, informació i opinions en textos específics relacionats amb l'àmbit de coneixement de l'alumne.

Comprendre contractes relatius a la vida professional general o privada.

Comprendre en detall instruccions tècniques complexes per l'ús de dispositius o de gestió dels diferents procediments, que si no es relacionen amb el camp d'especialització de l'alumne encara s'han de revisar les parts més difícils.

Localitzar ràpidament informació específica en textos llargs i complexos de caràcter general o particular.

Comprendre una gran varietat de correspondència, tot i que de tant en tant ha d'utilitzar un diccionari.

Entendre els detalls de textos sobre diversos temes, amb els matisos expressats en les opinions i punts de vista implicats.

Comprensió audiovisual

Comprendre presentacions, seminaris i debats.

Comprendre converses sobre temes abstractes i / o complexos, relacionats amb àrees d'especialització desconegudes, encara que alguns detalls no s'intenguin en la seva totalitat.

Comprendre informes i comentaris que presenten associacions d'idees, opinions i referències personals.

Comprendre el contingut d'una àmplia gamma d'emissions de ràdio fins i tot si els interlocutors no utilitzen un llenguatge estàndard.

Comprendre informació i instruccions complexes.

Comprendre conferències, accions, discursos i informes dins de la universitat, la formació o l'activitat professional, fins i tot si el contingut i el llenguatge són complexos.

Comprendre pel·lícules, sèries de televisió i obres de teatre, encara que el seu llenguatge sigui molt familiar i que contenen una àmplia varietat d'expressions idiomàtiques i col·loquials.

Comprendre emissions de televisió amb un major grau de dificultat, com notícies, informes de notícies i programes d'entrevistes. Comprendre narracions literàries, encara que alguns detalls no s'entenguin en la seva totalitat.

Quines habilitats lingüístiques son l'objectiu de les activitats comunicatives?

En aquest nivell, l'objectiu és parlar amb soltesa en el domini d'un ampli repertori lèxic. Amb aquesta finalitat, els recursos lingüístics es mobilitzaran per gestionar l'organització del discurs, per comprovar la comprensió per part dels interessats, així com l'expressió dels sentiments. Davant la impossibilitat d'una llista completa de tots els recursos lingüístics, heus aquí alguns exemples :

Organització del discurs i la verificació de receptor

Interrompre algú.

Desafiament.
Mostrar el seu desig de continuar parlant.
Donar la paraula a algú.
Comprovar que s'ha estat comprès
Comentar una opinió.
Vacil·lació.
Canviar de tema.

Expressar sentiments

Expressar simpatia.
Expressar la seva satisfacció.
Expressar sorpresa.
Expressar alleujament
Expressar la seva decepció.
Expressar impassibilitat.
Expressar resignació.
Expressar la seva preocupació.
Expressar insatisfacció.
Expressar irritació.

Quin tipus de textos es llegeixen / s'escolten / es produeixen?

Textos orals, incloent :

Avisos, anuncis, instruccions
Conferències, debats, presentacions
Entreteniment (Drama, presentacions, lectures, cançons)
Comentaris esportius
Notícies, revistes informació
Debats i discussions
Cinema
Publicitat
Diàlegs i converses
Negociacions
Converses telefòniques
Entrevistes de contractació

Textos escrits entre els quals:

Llibres, llibres científics i la literatura
Revistes
Premsa
Manuals d'instruccions (bricolatge, llibres de cuina, instruccions de muntatge)
Historietes
Fullets
Publicitat
Senyals i recomanacions públiques
Diccionaris monolingües i bilingües
Correspondència de negocis i treball

Cartes personals
Comentaris
Participació en fòrums i blogs
Dossiers
Notes i Comunicats
Relats
Novel·les
Poesia

Quines són les estructures gramaticals més treballades?

Coherència textual

Obtenim coherència textual amb "l'ús de diferents recursos lingüístics com ara:

Adverbes

Conjonctions

Subjonctif

Antécédents: pronoms personnels, démonstratifs, indéfinis et prépositionnels (Cf programmation grammaticale)

Quines són les estratègies comunicatives utilitzades? Comprensió escrita i oral

Planificar:

Fixar coneixements i idees personals

Demandar si hi ha ajudes visuals, com diagrames, dibuixos, models, etc ..

Assenyalar les paraules claus d'un text

Recordar textos similars.

Reflexionar sobre el vocabulari que pot ser important en el seu idioma.

Aplicar-Verificar-corregir

Les paraules i els usos coneguts.

Comparar amb altres coneixements i experiències personals.

Parafrasejar o resumir els punts més importants de cada paràgraf.

Pensar connexions i estructures.

Reflectir les paraules clau del tema.

Considerar les pauses de veu i decidir l'estructura de la informació.

Considerar les paraules clau i deduir el significat de paraules desconegudes.

Comprovar context de dades - per exemple, els sorolls de fons o gestos / MIME.

Deduir el significat de paraules desconegudes pel context.

Deduir el significat de paraules desconegudes usant altres idiomes.

Deduir el significat de paraules desconegudes amb l'ajuda de les regles de formació de les paraules.

Endavant o cap enrere en el text, per exemple, llegir el paràgraf anterior.

Llegir o escoltar el text amb criteris definits.

Revisar els supòsits.

Interacció

Escriure notes sobre els interessos i coneixements dels receptors.

Consolidar els recursos de vocabulari i el llenguatge.
Ser conscient del que l'altra persona sàpiga o no sàpiga.
Ser conscient del que pot o no interessar als interessos "interlocutor".
Ser conscient de les diferències entre el llenguatge parlat i escrit.
Practicar la introducció a la paraula.

ACTIVITATS DE MEDIACIÓ

Criteris generals

Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals. Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.

Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatius (p. e. en un text acadèmic).

Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.

Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

Criteris específics

MEDIACIÓ DEL TEXT

Transmissió d'informació específica

Transmet informació específica detallada de seccions de textos llargs i complexos i n'indica la rellevància.

Transmet i contextualitza els punts principals o detalls rellevants de corresponència formal o informes.

Explicació de dades (a partir de diagrames, gràfics, imatges...)

Interpreta i descriu de manera clara i fiable aspectes destacables i detalls a partir d'informació organitzada visualment (diagrames, gràfics, taules, etc.) en fonts complexes i/o diverses.

Processament del text (resum, integració de diverses fonts, aclariments per a una audiència determinada):

Resumeix textos llargs i/o complexos per a una audiència específica respectant-ne o adaptant-ne, segons escaigui, l'estil i el registre.

Glossa i comenta textos complexos, incloent actituds i opinions implícites, i pot aprofitar-los per parlar del tema.

Presa de notes:

Pren notes seleccionant informació i arguments rellevants i detallats sobre temes abstractes i complexos o de fonts múltiples, de manera prou acurada perquè puguin servir a altres persones.

MEDIACIÓ DE CONCEPTES

Relacional:

Facilitació de la interacció col·laborativa.

Gestió de la interacció

Pot liderar discussions, prenent nota de les idees i decisions i oferint-ne un resum al grup.

Adapta, si cal, la formulació de les preguntes i intervencions segons les reaccions del participants.

Intervé diplomàticament a l'hora de reorientar la discussió o davant conductes pertorbadores.

Cognitiva:

Col·laboració en la construcció del significat

Encoratjament de la conversa conceptual.

Orientació de la discussió per a la presa de decisions, resumint, informant i avaluant opinions diverses.

Avaluació de reptes, problemes i propostes en una discussió col·laborativa per arribar a una conclusió.

Formulació d' preguntes obertes per enllaçar amb relacionades amb les diferents contribucions per estimular una argumentació lògica (hipòtesi, inferència, anàlisi, justificació oi predicció).

MEDIACIÓ DE LA COMUNICACIÓ

Facilitació de l'espai intercultural:

Gestiona l'ambigüitat i ofereix suport i consell per esvair malentesos i contribuir a una cultura de comunicació compartida.

Anticipa possibles malentesos i comenta o interpreta diferents perspectives culturals per mantenir una interacció positiva

CONTINGUTS MORFOSINTÀCTICS DEL NIVELL C1: [vegeu l'enllaç](#).

En aquest nivell es farà una revisió a la carta dels continguts morfosintàctics del nivell en funció de les necessitats dels grups. És el primer curs complet de C1 per al departament de francès. Les dues professores faren reunions de coordinacions per poder preparar millor els alumnes a l'assoliment d'aquest nivell. No es proposa cap desglossament dels continguts morfosintàctics.

TEMPORITZACIÓ NIVELL AVANÇAT C1.1

SUPORTS:

AVANÇAT C1.1

Défi 5 C1 (Première partie), Livre de l'élève + CD, **Edition hybride** (inclut un accès d'un an à la plateforme espace virtuel). Éditions Maison des langues **ISBN 9788419236586**

Llibres de lectura obligatòria:

- 1er quadrimestre : J'apprends le français de Marie-France Etchegoin, Editions JCLattès **ISBN** 9782709661904
- 2ème quadrimestre : Nymphéas noirs de Michel Bussi, Editions Pocket **ISBN** 9782266222372

Distribució temporal dels continguts de Défi 5 (provisional)
<u>Abans del 21 de febrer (Primer quadrimestre)</u>
Unitat 1, Unitat 2, Unitat 3, Unitat 4 (½) Llibres de lectura 1 i 2 Llibre de lectura 1: Activitat oral + escrita (novembre / desembre) Llibre de lectura 2 (treball col·laboratiu – Taller d'escriptura “escrivim una història junts sobre el tema de la ecologia” i la editarem a Internet en febrer) Debats seguint l'actualitat amb l'auxiliar de conversa i a partir dels “textes à trous” mensual. Taller de crêpes en línia. Revisions gramaticals a la carta que detallarem a la memòria final. Fitxa lexical (Nivell C) Segons un calendari establert, cada alumne presentarà el seu “mot ou expression du jour” i les seves activitats (PCTO avaluada) fins de novembre. Cita del dia: la nostra sèrie (activitats orals) Divendres no lectius: pel·lícules, tallers lúdics.
<u>A partir del 21 de febrer</u>
Unitat 4 (½), Unitat 5, Unitat 6 Exposicions orals sobre el tercer llibre (enregistrament / exposició) Participació a la primera revista digital, al concurs de relat de la biblioteca del centre. Activitats sobre la francofonia (març) Debats seguint l'actualitat amb l'auxiliar de conversa i a partir dels “textes à trous” mensual. Revisions gramaticals a la carta que detallarem a la memòria final. Fitxa lexical (Nivell C) Treballar la mediació Divendres no lectius: pel·lícules, tallers lúdics, enregistraments orals.

Durant tot l'any, els alumnes entregaran de forma regular expressions escrites (cada 15 dies), i un treball sobre els llibres de lectura.

Animaran també debats després d'exposar un tema (monòleg i debat) i faran exposicions orals. Farem activitats de CTO, CTE, PCTE, PCTO i ML amb un format semblant a les proves de certificació del nivell C1.

PLATAFORMA DE SUPORT

Farem servir la plataforma de comunicació Workspace que permetrà proporcionar a l'alumnat una eina de seguiment de classe molt important on poden seguir totes les activitats fetes a classe i saber les tasques que s'han de preparar a casa. També servirà com a plataforma d'intercanvi de dubtes. Les professores penjaran regularment: Documents relatius al desenvolupament del curs (calendari, avaluació, etc.) Tasques a fer, exercicis...

NIVELL AVANÇAT C1 PROVES CERTIFICACIÓ

Definició de nivell

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen com a referència el nivell C1 (domini funcional efectiu) del Marc europeu comú de referència per a les llengües.

Capaciten l'aprenent per actuar amb flexibilitat i prou precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis de nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes de recerca complexos en l'àmbit acadèmic o per comunicar-se amb eficàcia en activitats específiques dins l'entorn professional.

L'aprenent ha de ser capaç d'utilitzar l'idioma amb gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per processar una àmplia gamma de textos extensos, estructuralment complexos i detallats, sobre aspectes abstractes o concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del propi camp d'especialització, en diverses varietats de la llengua i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions lexicalitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar matisos subtils de significat.

Caldrà haver desenvolupat una consciència de la relació que hi ha entre la llengua, la cultura que l'envolta i la importància del registre i de l'estil, així com la capacitat d'adaptar l'ús de la llengua a un ventall ampli de situacions socials, acadèmiques o professionals.

Continguts

Són els que es descriuen per al nivell avançat C1, per a tots els idiomes, al Decret 34/2019, de 10 de maig, pel qual s'estableix l'ordenació, l'organització i el currículum dels nivells intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial impartits a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, referits de manera general a les competències sociocultural, sociolingüística, funcional, estratègica, discursiva lèxica i intercultural, i els específics per a cada idioma de les competències morfosintàctica, ortotipogràfica i foneticofonològica

Estructura i descripció de la prova

Comprensió de textos orals (CTO)

Comprensió de textos escrits (CTE)

Producció i coproducció de textos escrits (PCTE)

Producció i coproducció de textos orals (PCTO)

PARTS	DURADA aproximada
-------	-------------------

Comprensió de textos orals	45 min
Comprensió de textos escrits	80 min
Producció i coproducció de textos escrits Mediació escrita	65 min A determinar
Total part escrita	235' (3h 55 min)
Producció i coproducció de textos orals	12 min (màxim)
Total part oral	15'
TOTAL global (aprox.)	4 hores

Les proves de comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos escrits i de mediació escrita s'administraran en una única sessió en les dates i l'horari que s'indiquin en el calendari d'exàmens establert en Resolució de la Direcció General de Planificació, Ordenació i Centres.

La prova de producció i coproducció de textos orals s'administrarà en les dates i l'horari que cada EOI estableix per a cadascun dels respectius departaments didàctics d'idiomes.

Característiques de les parts de la prova (Vegeu la pàgina web de l'EOI)

CURS DE PERFECCIONAMENT DE LES DESTRESES ORALS MITJANÇANT REPORTATGES, VIDEOCLIPS, CANÇONS, POEMES, SÈRIES, PEL·LÍCULES, I WEBRÀDIO. NIVELL: B2- C1 (Intermedi B2.2) SEMIPRESENCIAL

Professor/a: Isabelle Anthore Dimarts de 17 a 19 hores. Els objectius del curs són la pràctica de les competències orals. A partir de reportatges, videoclips, pel·lícules actuals francòfons, el focus d'aquest curs serà l'adquisició del vocabulari d'alta freqüència i de les expressions idiomàtiques per augmentar la fluïdesa de la parla. Es treballarà també l'exposició individual de temes i la interacció.

DURADA: Tot el curs. **1 sessió setmanal de dues hores seguides i una plataforma d'aprenentatge Classroom i un bloc amb complements.**

CURS DIRIGIT A: alumnes de l'EOI, ex alumnes de l'EOI i altres amb un nivell de B2 del MCERL que desitgin perfeccionar la comprensió i la expressió oral.

OBJECTIUS DIDÀCTICS:

- Comprendre documents autèntics de forma detallada extrets d'Internet (de televisió i radio francòfones, de cançons, videoclips, sèries, pel·lícules...)"
- Debatre a partir de temes d'actualitat en grup.
- Expressar-se de forma fluida i estructurada sobre temes d'actualitat i temes generals.
- Enriquir el repertori lèxic sobre temes tant especialitzats com d'interès general (registre col·loquial)

- Tractar temes complexos integrant arguments secundaris i desenvolupant punts específics per arribar a una conclusió apropiada.
- Dirigir-se a un auditori a través d'una exposició clara i ben estructurada.
- Millorar la pronunciació, treballar l'entonació i ser capaç d'expressar-se mitjançant una emissió de ràdio, creada per els alumnes sobre el tema de la francofonia. Es prepararà l'enregistrament per a la Setmana de la llengua francesa i de la francofonia **del 20 al 24 de març de 2023**.
- Apropar-se de la cultura francòfona mitjançant la utilització de diversos mitjans com a la ràdio, la televisió, la cançó, el cine, la poesia i la literatura.
- Llegir o escoltar un àudio llibre de literatura francòfon actual i ser capaç de parlar de la seva temàtica.
- Participar a dos cines forum programats al Cine Ciutat o a un teatre municipal i en de Palma (a determinar) i / o en classe, de les pel·lícules següents: ***Simone, le voyage du siècle (biopic)* d'Olivier Dahan (2022), *La dégustation (Comédie/Romance)* d'Ivan Cabérac (2022), *Qu'est-ce qu'on a encore fait au Bon Dieu?* (2019) de Philippe Chauveron.**
- Participar a un show cooking organitzat per el Departament de francès de l'EOI de Palma i la Escola d'Hosteleria de les Illes Balears en el 2023. (Aforo limitat)
- Planificar el seu aprenentatge de forma autònoma amb l'ajuda dels recursos d'Internet en un blog i en la plataforma de Google classroom.

CONTINGUTS FONÈTICS I FONOLÒGICS

Sensibilització a les varietats francòfones a través de reportatges de televisions i ràdios francòfones.

Ritme i entonació adequats en qualsevol situació de comunicació.

Millorar la fonètica a través de la cançó, de la poesia i del teatre (si el grup s'anima).

CONTINGUTS LEXICALS

S'adequaran amb els temes tractats que encara no estan tots definits en la mesura que seguirem també l'actualitat del moment.

Es tractarà l'argot a partir de les pel·lícules i de les cançons, expressions idiomàtiques, “la paraula del dia”.

METODOLOGIA:

Es farà servir una metodologia activa i comunicativa, centrada en l'alumnat i els seus interessos. Es promouran activitats orals de comprensió i d'interacció que es combinaren amb diferents tipus d'activitats orals a cada sessió. La participació activa de l'alumnat serà un component imprescindible a les sessions. És important treballar estratègies d'aprenentatge autònom per tal que l'alumne treballi de manera independent aquells aspectes que ha de millorar a nivell comprensió.

Es faran servir exclusivament documents autèntics (pel·lícules, cançons, reportatges actuals de televisió francòfons, emissió de radio, una sèrie, un llibre de lectura per debatre, lectura viva d'un poema). Serà un curs pràctic i s'exigirà la participació activa de l'alumne. Es treballarà l'oral amb totes les seves dimensions a través de les TIC i de tots els recursos al nostre abast.

MATERIALS:

2 llibres de lectura obligatòria i materials autèntics extrets d'Internet.

una funció de teatre “À coeurs ouverts”, una comedia de Jean-Pierre Martínez

RECURSOS:

Pissarra digital a l'aula o ordinador amb projector, un blog, una Google classroom i el telèfon mòbil.

ASSISTÈNCIA, TASQUES A REALITZAR I CERTIFICACIÓ:

Sempre es passarà llista per dur un control de l'assistència. Al final del curs es lliuraran els certificats d'assistència si l'alumne ha assistit un 80% al curs de manera continua i activa, així com l'adequada realització d'**un** treball oral sobre el llibre elegit per l'alumnat, **la participació a un cinefòrum, la presentació de la seva paraula del dia i/o d'un quadre elegit, une nouvelle del llibre Exils, un enregistrament amb el telèfon mòbil per a la web ràdio de la classe, una lectura activa d'un poema en directe o enregistrat, (la participació a l'obra de teatre “À coeurs ouverts” (si s'anima el grup), seguir la sèrie setmanalment, escoltar un reportatge cada setmana i fer les activitats de comprensió corresponents.** No hi haurà cap examen.

Estructura d'una sessió A

- PCTO Una paraula o una expressió del dia o de la lectura del poema (amb suport o sense suport) (**sur l'actualité de la semaine**) o un quadre del dia.
- CTO 1: Activitats detallades de comprensió a partir de suports variats com: un reportatge d'una emissió de ràdio o de televisió francòfona, una cançó / videoclip amb temàtica actual, curtmetratges, sèries...
- PCTO: Debats amb guió en grups petits i grup sencer.
- Lèxic: Elaboració parcial d'una carta mental sobre les paraules o expressions del tema per a completar de forma autònoma o activitats lexicals diverses. "sortim amb una paraula o expressió nova?"

Estructura d'una sessió B

- CTO1 / EO: escolar tot junt un episodi de la sèrie "fais pas ci, fais pas ça" i parlar dels temes, dels personatges i treure expressions noves.
- PCTO: Presentació d'una "nouvelle" del llibre "Exils". **Tota la classe ha de llegir abans de venir aquesta novel·leta.**
- Lèxic: Elaboració parcial d'una carta mental sobre les paraules o expressions del tema per a completar de forma autònoma o activitats lexicals diverses. "sortim amb una paraula o expressió nova?"

Estructura d'una sessió C

- CTO: Projectió d'una pel·lícula
- PCTO: Activitats orals sobre els personatges, els temes de la pel·lícula, les vostres reaccions...
- Lèxic: Elaboració parcial d'una carta mental sobre les paraules (argot) o expressions del tema per a completar de forma autònoma o activitats lexicals diverses.

Estructura d'una sessió D

- CTO 1: Activitats detallades de comprensió a partir de suports variats com: un reportatge d'una emissió de ràdio o de televisió francòfona, una cançó / videoclip amb temàtica actual, curtmètrages
- PCTO: Debats amb guió en grups petits i grup sencer.
- Lèxic: Elaboració parcial d'una carta mental sobre les paraules (argot) o expressions del tema per a completar de forma autònoma o activitats lexicals diverses.

Estructura d'una sessió E

- PCTO: Presentació d'una "nouvelle" del llibre "Exils". **Tota la classe ha de llegir abans de venir aquesta novel·leta.**
- Fonètica /entonació: treballar la funció de teatre, un poema en veu alta, o d'una cançó
Exercicis de dicció en grup...

Estructura d'una sessió F

- PCTO preparació micro-trottoir, enquestes, presentació del llibre del segon quadrimestre, per enregistrar una emissió de ràdio tots junts. Ens connectem amb alguna persona de fora?